

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TAKVİM KIZI

Ocak

AUDREY
CARLAN

*"Audrey Carlan'ın aylık serisi
için bu MÜTHİŞ
bir başlangıç!"*

Give Me Books

*"Takvim Kızı-Ocak seksi,
komik, eğlenceli ve tam
anlamıyla sürükleyici
bir kitap."*

**Abibliophobia Anonymous
Book Reviews Blog**

TAKVİM KIZI

AUDREY CARLAN

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

ARKADYA BİTTER YAYINLARI

TAKVİM KIZI - OCAK
AUDREY CARLAN

Özgün adı: Calendar Girl – January

Yayın Yönetmeni: Bülent Oktay
Yayına Hazırlayan: Yasemin Büte & Çağla Dirice Çakır
Çevirmen: Esra Çetin
Editör: Arzu Sarı
Kapak ve Sayfa Tasarım: Ayşe Çalışkan

MİMOZA MATBAACILIK, SAN. VE TİC. A.Ş
Merkezefendi Mah. Davutpaşa Cad. No: 123 Kat: 1-3
Topkapı - İstanbul
Tel: 0212 482 99 10

Cilt: Erdoğanlar Matbaacılık, İstanbul

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695
MATBAA SERTİFİKA NO: 33198

1. Baskı: Aralık 2016
ISBN: 978-605-188-045-7

© Audrey Carlan, 2015

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Nurcihan Kesim Telif ve Lisans Hakları Ajansı Ticaret Limited Şirketi aracılığıyla alınmış olup Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi'ne aittir. Yayınevinin izni olmaksızın kısmen ya da tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

ARKADYA BİTTER YAYINLARI
Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi
No: 14 Kat: 1 D: 1 Zeytinburnu / İstanbul
Tel.: 0212 – 544 41 41 / 544 66 68 / 544 66 69
Faks: 0212 – 544 66 70
info@arkadya.net

Arkadya Bitter Yayınları, Beyaz Balina Yayınları'nın tescilli markasıdır.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

TAKVİM KIZI

AUDREY CARLAN

İngilizceden Çeviren

Esra Çetin

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Ginelle Blanch;

*En başından beri benimle birlikteydin... Okuyup yaptığım
eleştirilerle yüzlerce kez beni kurtardın.
Bana ve hikâyelerime inandığın için,
onları en az benim seni sevdiğim kadar
sevdiğin için teşekkür ederim.
Namaste, arkadaşım.*

Birinci Bölüm

Gerçek aşk diye bir şey yoktur. Yıllarca bunun tam aksini düşündüm. Hatta onu bulduğumu sandım. Hem de dört kez. Bakalım, listede kimler var:

Taylor. Lise aşkı. Lise boyunca beraberdik. Yıldız bir beyz-bolcuydu. Okulun gelmiş geçmiş en iyi oyuncusuydu. İriyarıydı; beyninden çok kası ve küçücük bir penisi vardı. Muhtemelen bunun sebebi benden gizlice aldığı steroidlerdi. Mezuniyet gecesinde beni terk etti. Bekâretimi ve amigo kızların liderini alarak kaçıp gitti. Üniversiteyi bıraktığını, artık onun için teza-hürat yapmayan eşi ve iki çocuğuyla birlikte yaşadığı isimsiz bir kasabada bir tamirci olarak çalıştığını duydum.

Sonra bir de Las Vegas Üniversitesi'ndeki ilk psikoloji der-sime giren öğretmenın asistanı vardı. Adı Maxwell'di. O genç adamın olağanüstü olduğunu düşünürdüm. Ama asistanlık yaptığı her sınıftan bir kızı becererek kalbimin üzerinden yürüyüp geçtiği ortaya çıktı. Sorun değil. Tüm bunlar aynı anda iki kızı hamile bırakmasıyla sonuçlandı, ardından görevi kötüye kullandığı için üniversiteden kovuldu. Daha on dokuz yaşındayken, Ucretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://ranley.org>

iki ayrı bebeğin annesi de nafaka için peşinde koşuyordu. Bunda kesinlikle şiişsel bir şeyler vardı. Tanrı'ya şükürler olsun ki içime girmeden önce her defasında korunmasını istemiştim.

Yirmi yaşımdayken bu işlere ara verdim. Tüm yılımı Las Vegas Strip'teki MGM Grand Hotel'de garsonluk yaparak geçirdim. Üç numaralı şanslıyla da işte burada tanıştım. Benny. Ama ikimiz de şanslı değildik. Benny kart sayıyordu. O zamanlarda ticaret işinde olduğunu, kumarhanelerle çalıştığını ve poker oynamayı sevdiğini söyledi. Hiç de romantik olmayan bir romantizm kasırgasına kapıldık. Sanırım zamanımın çoğunu sarhoş bir şekilde onun altında geçiriyordum, ne yazık ki onun beni sevdiğine inanmıştım. Bunu her zaman dile getiriyordu. İki ay boyunca içtik, otelin havuzunda yüzdük ve temizlik görevlisi arkadaşlarımdan birinin yardımıyla ayarladığım odalarda gece boyunca birbirimizi becerdik. Bara geldiklerinde ona ve arkadaşlarına bedava içki servisi yaptım, o da birçok gece bana bir oda anahtarı verdi. Bu şekilde devam ettik, ta ki daha fazla yurumeyene kadar. Benny kart sayarken yakalandı ve ortadan kayboldu. Ortadan kayboluşunun birinci yılında ümidimi kaybetmiştim. Sonra öldüresiye dövüldüğünü öğrendim. Uzun bir süre hastanede kaldı ve tek bir kelime bile etmeden beni terk ederek şehirden kaçtı.

Sonuncu hatanımsa bardağı taşıran son damla olduğunu söyleyebilirsiniz. Gerçek aşkın kutlama kartı üreten şirketler ve aşk romanlarıyla romantik komediler yazan insanlar tarafından uydurulmuş bir şey olduğuna inanma sebebim de oydu. Adı Blaine'di, ancak Lucifer ismi ona daha çok uygundu. İknâ edici bir çadandıydı. Çadânı terimini kabaca kullanıyorum. Blaine

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

aslında bir tefeciydi. Babamın muhtemelen asla geriye ödeyemeyeceği kadar çok parayı borç veren tefeciydi. İlk önce benim ilgimi çekti, ardından da babamın. O zamanlar aşkımızın permasallarından ibaret olduğunu düşünüyordum. Blaine bana dünyaları vadetti, fakat yeryüzünde cehennemi yaşattı.

“İşte, bu yüzden teyzenin teklif ettiği işi kabul etmen gerektiğini düşünüyorum.” Hattın diğer ucundaki en iyi arkadaşım Ginelle ağzındaki sakızı yüksek sesle patlattı. Telefonu kulağımdan uzaklaştırdım. “Gerçekten de tek yolu bu, Mia. Başka türlü Blaine’le adamlarının elinden babanı nasıl kurtaracaksın?”

California güneşi plastik şişenin içindeki damlacıklardan ışı-ğ-ı yansıtırken suyu kafama diktim. “Ne yapacağımı bilmiyorum, Gin. Etrafa saçacak kadar param yok. Hiç param yok.” İçimi çektim ve bu ses bana bile fazlasıyla dramatik geldi.

“Bak, her zaman aşkın kendisine âşıktın...”

“Artık değil!” diye hatırlattım hayatım boyunca en iyi arkadaşım olan kişiye.

Telefonun diğer ucundan Vegas’ın gürültüsünü duyabiliyordum. İnsanlar çölün sessiz bir yer olduğunu düşünüyordu. Ama Strip bölgesi öyle değildi. Nerede olursan ol, kumar makineleri şingırdıyor ve ziller çalıyordu. Hiçbirinden kaçamıyordunuz. “Biliyorum, biliyorum.” Gin telefonu farklı şekilde tutmaya çalışınca telefondan cızırtı sesi geldi. “Ama seksten hoşlanıyorsun, değil mi?”

“Ben Barbie bebek değilim, Gin. Matematik zor değildir. Lütfen böyle aptalca sorular sorma. Burada ölüyorum.” Daha doğrusu, eğer bir milyon dolar kazanabilmek için herhangi bir yol bulamazsam, ölen kişi babam olacaktı.

Ginelle inleyerek ağızındaki sakızı şaklattı. “Demek istediğim, eğer bu eskortluk işini kabul edersen, yapman gereken tek şey güzel görünmek ve birçok kez seks yapmak, değil mi? Aylardır seks yapmadın. Bu serüven hoşuna bile gidebilir, ha?”

Yüksek ücret alan bir telekız olmayı ideal bir işmiş gibi göstermenin bir yolunu bulmayı Ginelle’e bırakın. “Bu *Özel Bir Kadın* filmi değil ve ben de Julia Roberts değilim.”

Bir Suzuki GSXR 600 olan motosikletime doğru ilerledim. Ona kısaca Suzi diyordum. Sahip olduğum tek değerli şey oydu. Tek bacağımı koltuğun üzerinden atarak telefonumu hoparlöre aldım. Uzun siyah buklelerimi üç parçaya ayırıp saçlarımı kalın bir örgü haline getirdim. “Bak, iyi niyetli olduğumu biliyorum ama gerçekten ne yapacağımı bilmiyorum. Ben bir fahişe değilim. En azından bir fahişe olmak istemiyorum.” Bunun sadece düşüncesi bile yüreğime korku salıyordu. “Ama bir şeyler yapmak zorundayım. Hızlı bir şekilde nakit para bulmalıyım.”

“Evet, seni anlıyorum. Exquisite Escorts’la yapacağın görüşmenin nasıl geçtiğini haber ver. Eğer müsait olursan akşam beni ara. Kahretsin, provaya geç kalacağım ve hâlâ giyinmedim.” Gin’in sesi nefes nefese gelmeye başladı; kulağına yapıştırdığı telefonuyla kendisini izleyenlere ya da çıldırmış olduğunu düşünenlere aldırmandan işe yetişmek için kumarhanenin içinde nasıl koşturduğunu hayal edebiliyordum. Onu bu kadar özel yapan şey de buydu. Dobra dobra konuşurdu... Her zaman. Tıpkı benim gibi.

Ginelle, Vegas’taki Dainty Dolls Burlesk Show için çalışıyordu. En iyi arkadaşım kısa boylu, tatlı biriydi ve poposunu nasıl sallayacağını çok iyi biliyordu. Strip Caddesi’ndeki müstehcen

gösteriyi izlemek için dünyanın dört bir yanından erkekler geliyordu. Buna rağmen Gin beni ya da babamı kurtarmaya yetecek kadar para kazanmıyordu, gerçi böyle bir şeyi ondan asla istemezdim.

Örgülü saçlarımı ceketimin yakasından içeriye sokarken. “Tamam, seni seviyorum, sürtük,” dedim tatlı bir sesle.

“Ben daha çok seviyorum, şıllık.”

Motorumun anahtarını çevirip marşa bastım ve kaskımı taktım. Telefonumu ceketimin iç cebine sokarak gazı kökledim ve hiç istemediğim, ancak kaçınmamın imkânsız olduğu geleceğe doğru yol aldım.

“Mia! Benim tatlı minik kızım,” diye seslendi teyzem incecik kollarıyla bedenimi sarıp beni göğsüne bastırırken. Böylesine zayıf bir kadına göre fazlasıyla güçlüydü. Siyah saçları zarif bir Fransız topuzuyla yukarıdan toplanmıştı. Üzerinde beyaz, ipek bir gömlek vardı. Gömleğini siyah deri bir kalem eteğin içine sokmuştu. Ayağında da *Vogue* dergisinin son sayısını karıştırtırken gördüğüm kırmızı tabanlı yüksek stiletto'lar vardı. Teyzem çok güzel görünüyordu. Dahası son derece *pahalı* görünüyordu.

“Millie teyze, seni görmek çok güzel,” diyerek konuşmaya başladığımda kan kırmızısına boyanmış uzun tırnaklarının olduğu iki parmağıyla beni susturdu.

“Ah, ah, burada bana Bayan Milan diyeceksin.” Dramatik bir etki için gözlerimi devirdim. Karşılığında Millie'nin gözleri kısıldı. “Bebek yüz, birincisi gözlerini devirme. Bu bayanlara yakışmayan kaba bir hareket.” Dudakları bir çizgi halini aldı.

“İkincisi...” Teyzem sanki bir sanat eseri, bir heykelmişim gibi etrafımda gezinerek beni inceledi. Soğuk ve anlaşılmaz bir şeymişim gibi... Belki de öyleydim. Elinde sürekli açıp kapattığı ve değerlendirme esnasında avucuna vurduğu siyah dantel bir yelpaze vardı. “...bana asla Millie deme. O kadın gideli çok oldu; hayatımda güvendiğim tek erkek kalbimi kızartıp köpeklerine yem ettiğinde o kadın öldü.” Bu iğrenç bir benzetmeydi, yine de Millie teyze son derece dürüst biriydi.

“Çene yukarı.” Duruşumu hızla düzeltmek için çenemin altına vurdu. Ardından aynı şeyi dar tişörtümün kot pantolonumla buluşmayarak açıkta bıraktığı hassas yere de yaptı. Anında göğsümü öne çıkararak sırtımı dikleştirdim. Millie’nin kırmızı dudakları geniş bir gülümsemeyle açılarak beyaz dişlerini gözler önüne serdi. Dişleri parayla satın alınabileceklerin en iyisiydi ve Los Angeles’ta yaşayan zengin kızlar için sıradan bir harcamaydı. Beş metrede bir tıbbi herhangi bir gereklilik olmaksızın dişçiye giden birine çarpabilirdiniz. Ancak aylık botoks enjeksiyonları için dermatoloğa gidenlerin sayısı bunlardan da daha fazlaydı. Belli ki Millie teyze de diş kaplamaları için dişçiye düzenli olarak gidenlerdendi. Yine de ellilerine yaklaşmışken bile hâlâ gideri vardı.

“Eh, kesinlikle muhteşemsin. Seni daha şık kıyafetler içine sokup deneme çekimlerini yaptığımızda daha da muhteşem olacaksın.” Motorcu kıyafetlerimi incelerken yüzünü buruşturdu.

Geriye doğru bir adım atınca arkamdaki deri koltuğa çarptım. “Henüz herhangi bir şeyi kabul etmedim.”

Millie’nin gözleri kısıldı. “Hızlı bir şekilde oldukça yüklü miktarda bir paraya ihtiyacın olduğunu söylememiş miydin?

Serseri babanın hastanede olduğunu? Başının belada olduğunu?” Millie yavaşça oturup bacak bacak üstüne attı ve kollarını beyaz deri koltuğun kolçaklarına yasladı. Millie teyze babamı hiçbir zaman sevmemişti. Bu çok kötüydü, çünkü babam yalnız bir baba olarak elinden gelenin en iyisini yapmıştı, özellikle de Millie’nin kız kardeşi, yani annem iki kızını da terk edip gitmişken. O zaman on yaşındaydım. Madison’sa beş yaşındaydı ve annemize dair tutunabileceği hiçbir anısı yoktu.

Dudağımı ısırıp teyzemin açık yeşil gözlerinin içine baktım. Birbirimize çok benziyorduk. Geçirmiş olduğu estetik ameliyatları bir kenara bırakırsak, ona bakmak, sanki aynada yirmi beş yıl sonraki halime bakmak gibiydi. Gözleri tıpkı benimkiler gibi neredeyse sarıya kaçan açık yeşil rengindeydi, tüm hayatım boyunca insanların gözlerim hakkında hayranlıkla söz edişini dinlemiştim. Yeşil ametist gibi demişlerdi. Nadir bulunan yeşil bir elmasa bakmak gibi... İkimizin saçları da abanoz rengindeydi, öyle siyahtı ki ışık vurduğunda gece mavisi görüldüğüne yemin edebilirdiniz.

Omuzlarımı dikleştirerek derin bir nefes aldım. “Evet, babam bu sefer Blaine ile büyük bir sorun yaşadı.” Millie gözlerini kapayıp başını salladı. Dudağımı ısırdım, hastanede cansız bir şekilde yatan ve vücudunun her santimi morluklarla kaplı olan babamın bir deri bir kemik kalmış solgun yüzünün hatırası zihnimde canlandı. “Şu anda komada. Dört hafta önce çok fena dayak yedi. Hâlâ kendine gelemedi. Doktorlar uyanmamasının sebebinin beyindeki travma olabileceğini söylüyorlar, ancak bunu bir süre daha öğrenemeyeceğiz. Kemiklerinin birçoğu kırılmış. Tüm bedeni alçıya alındı.”

“Yüce İsa. Vahşiler,” diye fısıldadı Millie ve topuzundan çıkan saç tutamını düzeltmek için elini kulağının arkasına doğru kaydırды. Bunu yaptığını daha önce de görmüştüm. Millie, usta bir manipülatördü ve duygularını tanıdığım herkesten çok daha iyi kontrol edebiliyordu. Bu yeteneğine imreniyordum. Benim de aynı şeyi yapmaya ihtiyacım vardı.

“Evet. Ve geçen hafta babamın yatağının başında nöbet tuttuğum esnada Blaine’in adamlarından biri beni görmeye geldi. Babam için yolun sonu olduğunu söyledi. Eğer paralarını faiziyle *birlikte* geri alamazlarsa, babamı öldüreceklermiş. Sonra da para için benimle Maddy’nin peşine düşeceklermiş. Buna ‘geride kalanın borcu’ dediler. Artık her ne demekse. Her halükârda hızlı bir şekilde bir milyon dolar bulmak zorundayım.”

Millie teyze dudaklarını birbirine bastırıp başparmağıyla defalarca dudağına fiskeler attı. Ardı arkası kesilmeyen tık tık sesi neredeyse kontrolümü kaybetmeme neden olacaktı. Nasıl bu kadar sakin, bu kadar duygusuz olabiliyordu? Bir adamın hayatı, benim hayatım ve küçük kız kardeşimin hayatı tehlikedeydi. Tamam, babamı umursamıyordu, ama bana ve kız kardeşime karşı her zaman bir zaafı olmuştu.

Millie’nin nedenini anlayamadığım bir şekilde heyecanla parlayan gözleri benimkilere kaydı. “Bu mümkün, bir yıl içinde. Sence ödemelerini düzenli bir şekilde yaparsan sana bir yıl süre verirler mi?” Tüm dikkati benim üzerimdeyken kaşları çatıldı.

Kollarımdaki tüyler diken diken olunca savunmaya geçerek omuzlarımı dikleştirdim. Başımı salladım. “Bilmiyorum. Blaine’in parasını geri istediğini biliyorum ve bir süre önce bir şeyler yaşadığımıza göre ona yalvarabilirim. O sadist piç

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

beni dizlerimin üzerinde yalvarırken görmeye her zaman bayılmıştır.”

“Cinsel maceralarını kendine sakla bebek yüz,” diyerek muzipçe sırttı Millie. “Seni hemen iş için hazırlamamız gerekiyor gibi görünüyor. Sadece en yüksek ücreti ödeyenler olacak. Her şeyi hızlandırmamız gerek. Fotoğraf çekimleri için sabah erkenden burada olman lazım. Çekimler tüm gün sürecek. Birkaç resim, video falan çekeceğiz. Ertesi gün benim çocuklar onları siteye koymuş olacak.”

Her şey çok hızlı oluyordu. “*Bu mümkün,*” sözcükleri etraflı köpekbalıklarıyla çevrili olmasına rağmen hâlâ yüzmekte olan bir can simidi gibi kulaklarımda yankılanıyordu.

“Onlarla yatmak zorunda mıyım? Yani farklı tarzda eskortlar olduğunu biliyorum.” Bir sıcaklığın elimi kavradığını hissedinceye kadar gözlerimi kapatarak bekledim. Millie elimi kendi elleriyle sardı.

“Bebek yüz, yapmak istemediğin hiçbir şeyi yapmak zorunda değilsin. Ama öyle bir para kazanabilmek için bunu da düşünmen gerek. Müşterilerimle aramda yazılı olmayan bir anlaşma vardır. Kızlarım onlarla yatarsa, onlar da kızlarımın ücretine yüzde yirmi beş daha eklerler. Bu yüzde yirmi beşlik kısım kızlarımın odasına bir zarf içinde nakit olarak bırakılır. Fuhuş California’da yasadışı olduğu için bu alışveriş benimle ya da işletmemle yapılmaz.” Millie işaret parmağıyla çenesine dokundu. “Ama kızlarımın da daha çok kazanç sağlayabilmesi gerekir, sence de öyle değil mi?” diyerek göz kırptı. Ne düşüneceğimi bilemeyerek, fakat onun söylediklerini kabul ederek beceriksizce başımı salladım.

“Seni aylık çalışman üzere kaydedeceğim. Her ay altı haneli bir ücret alabilmenin tek yolu bu.” Millie’nin açık yeşil gözleri parlıyordu. Hem de öyle çok parlıyordu ki görüşlerim net olursa bu işin çok kolay olabileceğine neredeyse inanmama neden olacaktı. “O bir ay için adam nereye giderse onunla birlikte gideceksin ve neye ihtiyaç duyuyorsa o olacaksın. Ancak ben seks satmıyorum. Eğer onlarla yatarsan, bu sen istediğin için olacak, fakat bekleme listemdeki erkekleri gördüğün anda, onlarla yatmak için iki kere düşünmeyeceksin, ekstra ödemedi söz etmeme gerek bile yok.” Millie sırttı ve sonra ayağa kalktı. Cam masasının arkasına geçip koltuğuna oturdu ve ardından bilgisayarının ekranına dönerek beni sessizce başından savdı. Altımdaki deri koltuğa yapışmış gibi hissettim. Bu işi nasıl yapacağıma dair düşünceler saldırgan akbabalar gibi zihnimde fırl fırl dönüyor, ahlaki değerlerimi sanki canlı birer avmış gibi teker teker avlıyorlardı.

“Bunu yapacağım,” diye fısıldadığımı duydum.

“Elbette yapacaksın.” Millie bilgisayarının üzerinden bana baktı. Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. “Eğer babanı kurtarmak istiyorsan başka seçeneğin yok.”

Ertesi gün bir kasırga gibi geçti. Kendimi *Güzel Dedektif* filmindeki Sandra Bullock’un oynadığı karakter gibi hissettim. İtildim, kakıldım, ovuldum ve yolundum. Kendimi bir iğne yastığı gibi hissettim ve neredeyse Millie’nin beni “düzeltmesi” için ayarladığı güzellik uzmanını yumruklayacak hale geldim. Ancak ortaya çıkan sonucu inkâr edemezdin. Aynaya baktığımda, karşımda gördüğüm kadını zar zor tanıyabildim. Uzun siyah saçlarım her zamankinden daha parlaktı, mükemmel dalgalar

halinde omuzlarımdan aşağı, sırtıma iniyordu. Bedenimde ışı-
ğın değdiği her yer göz alıyordu. California güneşinin altında
geçirdiğim haftalar boyunca bronzlaşmış olan tenim, şimdi bal
gibi parlayarak en güzel yerlerimi vurguluyordu. Üzerime giy-
dirdikleri eflatun rengi elbise daracık olsa da rahattı. Tüm kıv-
rımларımı mükemmel bir şekilde sararak istenen etkiyi yaratıyor-
du. Seksi ve şıktı. Fotoğrafçı beni soğuk beyaz mermer bir banka
oturturken, karanlık bir melek gibi görünüyordum. Adam beni
şekilden şekle soktu ve çok geçmeden sevimli bir şekilde so-
murtmanın ve duygusuz bir şekilde uzaklara bakmanın yolunu
öğrendim. Artık böyle olmak zorundaydım. Duygusuz.

İşimiz bitip de sonunda kendi kıyafetlerimi giydiğimde ki
bu genelde bir kotla dar bir tişört oluyordu, Millie ya da *Bayan
Milan*'ın ofisine doğru yol aldım.

“Bebek yüz, bu fotoğraflar muhteşem! Modellik için mü-
kemmel olduğunu her zaman biliyordum.” Millie bilgisayara
tıklarken onun gördüğü şeye bakabilmek için masanın arkasına
geçtim. Fotoğrafçının çekmiş olduğu görüntüyü görünce ciğer-
lerimdeki tüm hava boşaldı.

“İnanılmaz.” Bir an için nutkum tutuldu. “Bunun ben olduğ-
na inanamıyorum.” Fotoğraflar birbiri ardına Exquisite Escorts’un
internet sitesine yüklenirken kafamı salladım. Eğer gerçeği bilme-
seydim, karşımdakinin ben olduğuna asla inanamazdım.

Teyzemin dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. “Çok
güzelsin.” Renkli gözlerini gözlerime dikti. “O kadar çok benzi-
yorsun ki...”

“Her neyse.” Başımı salladım ve anneme ne kadar çok
benzediğimi söylemesini duymak istemeyerek cam masasına
Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

kalçamı yasladım. “Sırada ne var?” diye sordum. Olacaklara karşı kendimi korumak için garip bir arzu duyarak kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum.

Gözleri parıldayan Millie, deri koltuğunda arkasına yaslandı. “İlk işini görmek ister misin?”

Sinsi bir korku hissi omurgamdan yukarıya yavaş yavaş tırmanmaya başladı, ancak omuzlarımı dikleştirdim ve uysal bir tavırla teyzeme baktım. “Görelim bakalım.”

Millie kıkırdadı, sonra da ekrandaki tarayıcıda birkaç yere tıklayarak şimdiye dek görmüş olduğum en muhteşem adamlardan birinin fotoğrafını gösterdi. Bu adamın çarpıcı görüntüsünü yok edebilecek hiçbir şey yoktu. Vesikalık fotoğrafından görünen koyu sarı saçları, yeşil gözleri ve keskin çenesi olağanüstüydü. Uzun ve katlı olan saçları dağınık, ama aynı zamanda kusursuzca şekillendirilmiş görünümüyle şu anda moda olan bir tarzdaydı. Yaşı otuzdan fazla olamazdı. Ayrıca kendisine sevgili kiralamak zorunda kalacak tipte birine de benzemiyordu. Zaten birçok kadın onun üstüne atlayabilirdi.

“Anlamıyorum. O...” Fotoğrafta gülümseyen yakışıklı adamı işaret ettim, “neden bir eskorta ihtiyaç duysun ki?”

Teyzem arkasına yaslandı, ellerini kucağında birleştirip gülmüsedti. “O seni seçti.”

Şaşırmış görünüyor olduğumdan emindim çünkü teyzem aceleyle devam etti. “İlk deneme çekimlerinden birkaç tanesini ona ve annesine şahsen gönderdim. Annesiyle sık sık çalışıyorum. Her neyse, adam uygun olduğuna karar verdi. Yarın sabah sana bir araba gönderecek. Bu bölgeden ve önü-

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

müzdeki yirmi dört gün boyunca onun evinde kalmak zorundasın.”

Başımı öyle hızlı bir şekilde geriye çektim ki kafama bir beyz-bol sopası bile çarpmış olabilirdi. “Yirmi dört gün! Sen delirdin mi? Diğer işlere ya da seçmelere nasıl gideceğim?” Oyunculuk kariyerimde çok da ilerlemiş değildim ama beni orada burada birkaç işe gönderen küçük bir ajansım vardı. Ve bir de akşamları çalıştığım restoran.

Millie, sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi bana bakıyordu. Dudakları ince bir çizgiye dönüştü ve burnunu kırıştırdı. “Mia, en az bir yıl süreyle tüm işlerini bırakacaksın. Artık Exquisite Escorts’un ücretli bir çalışanısın. Müşterinin ihtiyaçlarına bağlı olarak görev süren bir ile yirmi dört gün arasında değişecek. Kısa bir süre içinde bir sürü nakite ihtiyaç duyan *sen* olduğuna göre, daha büyük işleri alması gereken de sensin. Yirmi dört günün ardından ayın geri kalan günlerinde evinde dinlenebilir, ödemelerini yapabilir ve güzellik konusunda herhangi bir ihtiyacını karşılayabilirsin. Takvimdeki her ay başında yeni bir randevun olacak.”

“Buna inanamıyorum!” Aniden özgür kalmak isteyen bir kafes hayvanı gibi hissederek odanın içinde dolanmaya başladım. Bildiğim hayatın sona erdiği yeni yeni kafama dank ediyordu. Artık normal randevulara çıkmak yoktu, gerçi son zamanlarda kimseyle de çıkmamıştım. Oyunculuk için seçmelere katılmak yoktu ve babamı, Maddy’yi ya da Ginelle’i görmek için çok az zamanım olacaktı.

“Emin ol, küçük kız. Bu bir şaka değil. Babanla eski sevgilinin yaptıkları kaderini çoktan belirledi. Sana bir iş ayarlayabildiğim için çok şanslısın. Nankörlük yapma. Şimdi otur ve çeneni

kapa!” Millie’nin ses tonu her zamanki gibi sıcak değildi, sesinde kararlı bir iş kadınının resmi tonu vardı.

“Özür dilerim.” Bana yardım etmeye çalışıyordu, ama tüm bunlar çok... aniydi. İnanılmazdı. Teyzemin masasının önünde duran koltuğa çöküp başımı ellerimin arasına aldım. Kafamı tekrar tekrar sallamak sonucu değiştirmiyordu. Artık kiralık bir kızdım. Her ay yeni bir erkeğe verilecektim ve eğer onlarla yatarsam, nakit olarak yüzde yirmi beş daha çok kazanacaktım.

Başımı sallayıp kahkaha attım. Çıldırılmış olduğumu kanıtlayan türden bir kahkaha. Başımı serin deriye yaslayıp beyaza boyanmış tavana baktım. Bir süre sonra ürpertici bir şekilde sakinleştim. Yapmak zorunda olduğum şey buydu. Seksi bir adamın beni sıkıcı iş yemeklerine götürmesine ve aklında başka her ne varsa benimle onu yapmasına izin verecektim. Onlarla yatmak zorunda değildim ve en önemlisi âşık olmama imkân yoktu. Her ay yeni bir adamla görüşecek olmam sebebiyle geçmişteki gibi deli divane âşık olmaya zamanım yetmeyecekti. Oyunculuk kariyerimi bırakmak zorunda olduğumu da kim söylüyordu? Bu adamların benden olmamı istediği şey olacaktım. Oyunculuğumu mükemmelleştirmenin bundan daha iyi bir yolu var mıydı? Hem bir ay bittikten sonra ben bir başkası olacaktım ve babam da güvende olacaktı. Aylık ödemeleri Blaine’e kabul ettirebildiğim sürece bu işe yarayabilirdi.

Derin bir nefes alarak ayağa kalktım ve elimi teyzeme uzattım. Millie’nin gülümsemesi şeytani ama bir bakıma seksiydi. İşinde çok iyiydi. “Tamam, *Bayan Milan*,” dedim, ne kadar kararlı olduğumu anlaması için sahte ismini vurgulayarak. “Görünüşe göre yeni Takvim Kızınız benim.”

İkinci Bölüm

III. Weston Charles Channing. Bir insanın adının önüne neden Roma rakamı eklemek isteyebileceğini merak ederek karşımdaki isme baktım. Gösterişli etkinliklere giderken Hollywood fahişeleri tarafından mahcup edilmesini istemeyen bir anneye sahip, kendini beğenmiş zengin bir çocuk olduğuna bahse girerdim. En azından böylesine yakışıklı olan birinin eskort kiralamaya neden ihtiyaç duyduğuna dair aklıma gelen tek muhtemel sebep buydu. Sayfaları karıştırırken sonunda dün akşam beraberimde getirdiğim “*Bayan Milan*’ın” kurallar listesini buldum.

1. Her zaman en iyi halinizle görünün. *Müşterinin sizi hazırlıksız yakalamasına sakın izin vermeyin. Saç ve makyaj yapılmış olmalı, tırnaklar ojeli olmalı ve kıyafetler her zaman kırışksız olmalıdır. Müşteri, sizin için kendi seçtiği kıyafetlerden oluşan bir gardırop hazırlayacaktır. Ölçüleriniz ve tercihleriniz müşterinin kendi özel stilistine verilmiştir.*

Gözlerimi devirip dolabımdaki kot pantolon yığınına özlemle baktım. Kendi özel stilisti mi? Tanrım, bu insanlarda ne kadar

çok para vardı! Kendi kıyafetlerini seçmek ne kadar zor olabilir-
di ki? Ölçülerim gönderilmiş miydi? Harika. Şimdi adam birkaç
kilo vermem gerektiğini biliyordu. 1.75'lik boyum olduğumdan
daha ince görünmemi sağlıyordu ancak teyzemin, kızlarının sı-
fır beden olmasını tercih ettiğini biliyordum. Halbuki ben biraz
etine dolgun bir otuz altı bedendim, hatta dürüst olmak gere-
kirse, bazen otuz sekiz beden bile oluyordum. Muhtemelen bu
modellik dünyasında büyük beden sayılıyordu.

O seni seçti. Küçük bir sırt çantasını gerekli eşyalarla doldu-
rurken kendime hatırlattım. Losyon, makyaj malzemesi, par-
füm, Kindle, en sevdiğim takılardan oluşan küçük bir çanta.
Takıların arasında değerli hiçbir şey yoktu, ancak hepsi bana
aitti ve en azından azıcık da olsa *kendim* olmaya ihtiyacım var-
dı. Yanıma ayrıca yeni bir dergi ve kişisel not defterlerimi aldım.
Bu bir yıl boyunca sürecektir bir deneyim olduğuna göre, pekâlâ
bundan bir şeyler öğrenmeyi deneyebilirdim. Kahretsin, bir gün
belki tüm bunları kendi filmim için bile yazabilirdim.

Doldurduğum çantayı ucuza kiraladığım stüdyo dairenin için-
deki koltuğun üzerine fırlatarak listenin geri kalanına baktım.

2. Sürekli gülümseyin. *Hiçbir şekilde kızgın, üzgün ya da
duygusal görünmeyin. Erkekler kadınları sizin duygusal sorun-
larınızla uğraşmak için kiralamıyorlar. Bunu yapmak zorunda
kalmamak için bir kadın kiraltıyorlar.*

Duygusuz. Bu konuda son derece ilerleme kaydetmiştim.
Millie'yle görüşüp işi kabul ettikten sonra kendimi bunun için
ikna etmeye uğraşmışım.

3. Sizinle konuşulmadığı müddetçe konuşmayın. *Sadece
güzel ve çekici olmak için orada değilsiniz. İhtiyaçlarınızı ilgilili olarak*

müşterinizle herhangi bir sosyal ya da mesleki etkinlikten önce görüşün, böylece hangi konumda olmanız gerektiği konusunda bir anlaşmaya varabilirsiniz.

Neyiz biz? Beş yaşında mı? Bir Barbie bebek ol. Anladım. Oldukça kolay.

4. Her zaman müsait olun. *Eğer müşteri kalmak isterse, siz de onunla birlikte kalacaksınız. Saygılı olun, tavırlarınıza dikkat edin ve müşterinin yönlendirmelerini izleyin. Eğer eşlik etmenizi istiyorsa, sarılıp yatmayı kabul ederek bunu teklif edebilirsiniz, ama seks gerekli değildir.*

Adam beni becermek isterken müşteriyle sarılıp yatmamı mı istiyordu? Yüksek sesle kahkaha attım. Bu oldukça ilginç bir değişiklik olacaktı. “Hey dostum, birbirimize sarılıp uyuyalım mı?” Kuralları okumaya devam ederken kıs kıs gülüyordum.

5. Müşterilerle seks yapmak sözleşmede yer almamaktadır. *Eğer cinsel anlamda bir arkadaşlık önermeyi seçerseniz, bu sizin kendi seçiminizdir ve bundan Exquisite Escorts hiçbir şekilde sorumlu değildir. Yine de tüm eskortlarımızın her an kanıtlanabilecek herhangi bir doğum kontrol yöntemini kullanmalarını zorunlu tutuyoruz. Bunu öğrenmek için bir kan testi istenebilir.*

Bu saçma şeyleri nereden buluyordu? Yani gerçekten? Daha yeni tanıştığı ve âşık olmadığı bir adamdan hamile kalmayı kim isterdi ki? Ah, evet, zengin erkekler, aptal kadınlar. Bir felaket için harika bir birleşimdi. Eh, ben o kadınlardan değildim. Babamın borcu ödenip tekrar güvende olduğumuzda hayatıma geri dönecektim. Artık o hayat her neyse.

Saate baktığımda gitme vaktinin geldiğini fark ettim. Millie onun limuzinlerinden biriyle gitmemi istese de müşteriyle

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

buluşacağıma dair ona güvence vermiştim. Tek koşulum buydu. Eğer bu ilk randevu başarılı geçerse, daha sonra onun müşterilerinin beni alması için daha istekli olabilirdim. Şimdilik son derece temkinli olacak ve motorumu kullanacaktım, taksiyle gideceğime dair Millie'ye söz vermiş olsam bile. Zaten onun da bunu öğreneceği falan yoktu.

En seksi siyah kotumla siyah dar bir file bluz giyip üzerime de kısa deri ceketimi aldım ve kıyafetimi dizlerime kadar çıkan süet botlarla tamamladım. Eğer bu kıyafetleri görse Millie'nin beni öldüreceğini biliyordum, ancak önümüzdeki dört hafta boyunca onunla birlikte olmayı kabul etmeden önce şu *üçüncü* Weston Charles Channing'i kontrol etmek için onu şaşırtmaya ihtiyacım vardı.

Sonunda mesaj geldi. Gizli bir numaradandı.

Kime: Mia Saunders

Kimden: Gizli Numara

Seninle tanışmak için sabırsızlanıyorum. Saat sekizde El Matador Plajı. Kumsala inen beton merdivenleri bul. Yakında görüşürüz.

Gizemli. Sabahın sekizinde onunla kumsalda buluşmamı mı istiyordu? Hemen iPhone'umu aldım ve saatin şu anda yedi olduğunu fark ederek Siri'ye yol tarifi sordum. Elektronik ses, plajı işaret ederek gideceğim yerin Malibu'nun on kilometre kuzeybatısında olduğunu söylüyordu. Adamın evine yakın olmalıydı, çünkü Los Angeles'ın merkezindeki stüdyo dairemnden plaja kadar olan yolculuk motorumla tam bir saat sürecekti.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Dairem çok büyük değildi, içerde bir bahçe satışından elli dolara aldığım, hem yatak hem de koltuk olarak kullandığım bir şiltenin durduğu birkaç yüz metre karelik bir alan vardı, ancak param sadece bu kadarına yetiyordu. Etrafıma baktığımda daireyi mümkün olduğunca bir eve çevirebilmiş olduğumu fark ettim. Duvarlar açık bej rengindeydi ve mobilyalar birbirine uymasa da bir şekilde ortaya güzel bir sonuç çıkmıştı.

Burası şimdiye dek benim diyebildiğim tek yerdi ve şimdi buradan ayrılmak zorundaydım. Tezgâhın üstündeki şişeyi alıp içindeki suyu küçük mutfak tezgâhımın üzerinde duran bambu birkisine döktüm. Yeşil kalması adına yetersiz bir girişimdi, yine de şanslı sayılırdı. Bitkinin hayatta kalmasını umuyordum. Sırtıma taktığım çanta ve elimdeki kaskla evden çıkarken saksıdaki bambuyla birçok ortak noktamız olduğunu fark ettim. Ben de bu yokluktan sağ çıkmayı umuyordum.

Suzi kayalarla dolu bir uçurumun önündeki metal bariyerlere çarpmadan önce kayarak dururken, etrafa çakıltaşları sıçradı. Kumsal boyunca aradığım beton merdivenler buradaki park alanından net bir şekilde görülebiliyordu. Plajın bu kısmı küçük ve son derece tenhaydı. Bu soğuk pazartesi sabahında, otoparkta sadece tek bir araba duruyordu. Bunun sebebi muhtemelen normal insanların hafta içi sabah sekizde çalışıyor olmasıydı. Müşterimle burada buluşma konusunda ne düşüneceğimi bilmiyordum, fakat bu konuda rahatsız olduğum da söylenemezdi. Manzara muhteşemdi, kumsal nefes kesiciydi. Mavi dalgalar kumsala çarparken beyaz bulutlar havada süzülüyordu. Aslında

altı ay önce buraya taşınmamdan beri sahile ilk gelişimdi bu. Zamanımın çoğunu oyunculuk dünyasına girmeye çalışmakla geçirmiştım. Neresi olduğu önemli değildi. Sadece çölden defolup gitmeye ihtiyacım vardı. Okyanus bana Vegas'ın kuru sıcaklığını hatırlattı ve bu zıtlık bir şekilde rahatlatıcıydı.

Yalnızca biri sörf yapıyordu. Bir profesyonel gibi dalgaların içine dalmasını, her bir dalgayı yakalamak için sarı sörf tahtasını suların içine daldırmasını seyrettim. Kumsalı incelediysem de başka kimseyi göremedim. Otoparkta benim motorum ve bir cip dışında başka araç yoktu. *Belki de henüz gelmemiştı?*

Dalgalarla birlikte kıyıya yanaşan sörfçüyü birkaç dakika daha seyrettim. Sörf tahtasının üzerinden havalanarak kumsala indi. Dengede durmasına ve gösterdiği kuvvete bakılacak olursa uzun süredir sörf yapıyor olmalıydı. Belki de bu kumsalda ders veriyordu, ancak etrafta herhangi bir bina görünmüyordu. Adam saçlarını sallayıp sörf tahtasını ayak bileğine bağlayan kayışı söktü. Bu mesafeden yüz hatlarını göremiyordum. Sanki ağır çekimmiş gibi sörfçü benim olduğum tarafa doğru baktı. Beni net göremiyordu çünkü kaskım hâlâ başımdaydı. Daha iyi görebilmek için kaskımın siperliğini kaldırdım ve adamın dalış kıyafetinin fermuarını açarak ıslak kaslarını gözler önüne sermesini seyrettim. Her iki kolunu da kıyafetin içinden çıkardı. Sörf tahtasını da alarak merdivenlere doğru koşarken kıyafeti belinden sarkıyordu.

Tam ve mutlak bir hayranlıkla adamın bedenini izledim. Adam resmen gözlere şenlikti. “Gözün bayram etmesi” tabirine yepyeni bir anlam getiriyordu. Yaklaşmaya devam etti, yaklaş-tıkça her bir karın kası daha da çok belirginleşiyordu. Nefis bir

“V” şekli oluşturan seksi ve derin kaslarının üzerinde kum ve okyanus suyu birbirine karışıyordu. Bu görüntü, tadının nasıl olduğunu merak etmeme neden oldu. Okyanusun tuzlu sularıyla karışık adamın kendine has lezzeti...

Adam merdivenlerin tepesine ulaştığında içimi bir sıcaklık kapladı. Okyanusun kükreyen uğultusu kaskımdan süzülüp kulaklarımın zonklamasına neden oldu. Sanki tüm camları kapalı olan bir arabanın içinde otururken aniden bir cam açılmış gibiydi.

Yavaşça kaskımı çıkardım ve saçlarımın serbest kalması için başımı salladım. Beklediğim adam merdivenin tepesinde durup bana bakarken derin bir nefes aldım. Bakışları... çarpıcıydı, şehvetliydi. Saçlarından damlayan sular geniş omuzlarına akıyor ve oradan da sanki tanrılar tarafından özenle yaratılmış gibi görünen çıplak göğsünün üzerine iniyordu.

Botlarıma, bacaklarıma ve göğsüme bakmasının ardından bakışları nihayet gözlerimle buluştu. “Ne kadar hoş bir sürpriz,” diyerek sırttı.

“Evet, öyle.” Birdenbire kuruyan dudaklarımı yalayıp alt dudağımı ısırdım. Adam gri renkli 4x4 Jeep Wrangler’a doğru ilerlerken zarafetle hareket ediyordu. Araba çok pahalı değildi, fakat oldukça iyi bir durumdaymış gibi görünüyordu. Üstü açıktı. Aracın sahibi dev sörf tahtasını hiç sorun yaşamadan arabanın arkasına fırlattı ki bunu nasıl yaptığını çok merak ettim. *O şey hafif miydi?* Öyle olduğunu sanmıyordum, fakat adam sanki hiç ağır değilmiş gibi görünmesine neden oluyordu. Tahtayı yerine yerleştirirken kollarındaki kasların gerilmesiyle tüm bedenim karıncalandı.

Motorumdan inip kalçalarımı kasten sallayarak ona doğru yürürken, “Siz Mia mısınız?” diye sordu. Bakışlarıyla bedenimi okşarken gözleri beğeniyle parıltıyordu.

“Evet, benim. Siz Üçüncü Weston Charles Channing misiniz?” Üç parmağımı havaya kaldırıp diğer elimi de kalçama koymuştum.

Adam güldü ve Jeep’in yan tarafına yaslanarak mükemmel görünen çıplak göğsünü gözler önüne serdi. Lanet olsun, çok güzeldi. Yeşil gözleri benimkilerle buluştuğunda koyulaştı. “Üçüncü,” diyerek yaptığım hareketi taklit etti. “Arkadaşlarım bana Wes der,” dedi rahat bir tavırla.

“Ben sizin arkadaşınız mıyım?” diye sordum çekinerek.

“Bir adam sadece umut edebilir, Bayan Mia.” Adam göz kırptı ve ardından dönerek Jeep’in arkasında bir şeyleri karıştırmaya başladı. Beyaz bir tişört çıkarıp hemen başından aşağıya geçirerek o güzel vücudunu kapattı. Neredeyse bu gösteri için ona teşekkür edecektim. Aptal Barbie bir anda ortadan kayboldu ve akıllı Mia bir kez daha ortaya çıktı. “Gitmeye hazır mısınız?”

“Para sizin, ne zaman ve nereye gidileceğini de siz söyleyeceksiniz.”

Wes dudaklarını yaladı, tekrar bana baktı ve gülümseyerek başını salladı. “Sizi götürmeyi teklif ederdim, fakat zaten bir aracınız varmış gibi görünüyor.”

“Evet, var. Sizi takip edeceğim.”

Malibu'daki eve ulaştığımız zaman cinsel arzularım kontrol altındaydı, ancak tekrar harekete geçmelerinin çok zaman alacağını sanmıyordum. Arazinin kapıları açıldı ve Wes'i, daha çok dağlarda görebileceğiniz bir evin önünde duruncaya kadar araç yolunda takip ettim. Tam olarak bir kütük ev gibi değildi, ancak ev tahtalarla iç içe geçmiş devasa taşlardan yapılmıştı. Binayı her bir yandan sarmış olan sık yeşillikler burayı gizli bir bahçe gibi gösteriyordu.

Kaskımı çıkarıp taş basamaklardan çıkan Wes'i takip ederken sırt çantama sarıldım. Evin kapısı kilitli bile değildi. Sanırım Malibu'da yaşıyorsanız ve arazinizi çeviren yüksek kapılı çitletiniz varsa, emniyet konusunda pek de endişelenmiyordunuz. Belki de bir yerlerde güvenlik vardı.

Ortasında koyu renkli ahşap kirişlerin bulunduğu mağara gibi kocaman bir odaya girdik. Parkeler kiraz ağacından yapılmıştı ve tüm alanı kaplıyordu. Üzerine atlamak istemenize neden olacak kadar kabarık görünen bordo renkli, konforlu koltukların aralarına koyu rustik renklerdeki küçük halılar serpiştirilmişti. Pencerelerle kaplı oda aydınlık ve havadardı. Televizyon ünitesi kocamandı ve on beş metrelik bir duvarı tamamen kaplıyordu. Ünitenin üzerindeki tüm raflar kitap ve geniş bir DVD koleksiyonuyla doluydu. Canlı renklerdeki goblenler duvarları dolduruyordu. Gözün görebileceği her yerde bitkilerle sanat eserleri vardı. Yirmilerinin sonları ya da otuzlarının başlarında olan bir adamdan beklediğim şeyler bunlar değildi. Bir ara yaşını ve ne iř yaptığını öğrenmeyi aklımın bir köşesine not ettim. Böyle bir eve sahip olabilmek için ya çok zeki olmak ya da son derece zengin olmak gerekiyordu.

“Burası inanılmaz,” dedim ve açık olan Fransız kapılara doğru ilerleyerek ferforje korkulukları olan ahşap bir balkona çıktım. İnşili çıkışlı dağlarla yemyeşil alanlardan oluşan manzaranın ucu bucağı yoktu. Los Angeles’ın merkezinde yaşamak, Güney California’yı takdir edebilmem için bana pek de fırsat vermiyordu.

Wes gülümseyip elimi tuttu. Eli sıcak ve yumuşaktı. Rahatlatıcıydı. “Gelin. Beni buraya çeken şeyin ne olduğunu göstereceğim.” Evin diğer cephesine geçen balkonda ilerleyerek beni de peşinden sürükledi.

Sonunda verandanın diğer tarafına ulaştığımızda manzara nefesimi kesti. “Aman Tanrım,” diye fısıldadım huşu içinde. Wes elimi sıkarak ensem karıncalanmasına neden oldu. Pasifik Okyanusu tamamen gözlerimin önündeydi. Wes bana doğru eğildi ve kayalık bir bölgenin dibindeki kumlu alanı işaret ederek kulağıma fısıldadı.

“Orası El Matador Plajı,” dedi nefesinin yanağımlı öptüğünü hissedebileceğim kadar yakından. Sörf yaptığı yeri neredeyse görebiliyordum.

“Bu...” Söyleyecek söz bulamadım.

“İnanılmaz. Biliyorum,” dedi, ancak bunu kendini beğenmiş bir tavırla söylememişti. Hayır, manzaraya büyük bir ilgi ve dikkatle bakıyormuş gibi görünüyordu ki bu beni şaşırtmıştı. Burada yaşayan ve her gün bu manzarayı gören bir adamdı, yine de önündeki armağan karşısında hâlâ etkilenebiliyordu. Onun genç, önemli ve zengin bir çocuk olduğunu düşünerek yanılmış olabileceğimi fark ettim. Gözlerinde yaşının ötesinde bir şeylerin yansıması vardı. Wes elimi tutup beni eve doğru çekti. “Size odanızı göstereyim.”

Birkaç bin metrekarelik evin içinde onu takip ettim. Doğru düzgün göremediğim bir sürü odanın önünden geçtik. Elimi tutmaya devam etmesinin garip olduğunu düşündüm, ancak bırakmasından korktuğum için hiçbir şey söylemedim. Sıcak ve büyük elini elimin içinde hissetmek çok hoştu. Beni yıllardır hissetmediğim kadar güvende ve korunaklı hissettiriyordu.

Wes beni çift kanatlı kapısı olan bir odanın önünde durdurdu. Sonunda elimi bırakıp iki kanadı da aynı anda açtı. Ben içeriye girerken, “Önümüzdeki yirmi dört gün boyunca burası sizin odanız olacak,” diyerek gülümsedi.

Oda bembeyazdı. Her şey. Mobilyalar, yatak örtüleri, hatta sanat eserleri bile beyazın farklı tonlarındaydı. Oturma odasının canlı ve koyu renkleriyle oldukça dramatik bir kontrast oluşturuyordu. Farkında olmadan kaşlarımı çattım.

“Beğenmediniz mi?” Wes’in elleri iki yanına düşmüştü. Birkaç adım ilerledi ve çift kanatlı başka bir kapıyı daha açtı. Kapıların ardındaki dolabın içinde bir atı bile boğabilecek kadar çok kıyafet vardı. Hepsi de çeşitli renk, kumaş ve modellerden oluşuyordu. Bu çok daha iyiydi. Dolap içinde yaşanabilecek kadar büyük görünüyordu. Ellerimi, askılardaki kıyafetlerin üzerinde gezdirdim. Hepsinin etiketi hâlâ üzerindeydi.

“Çok güzel, teşekkür ederim. Evet, neden burada olduğum hakkında bir şeyler söylemek ister misiniz?” diye sordum dolaptan uzaklaşıp yatağın üzerine otururken. Wes uzun boylu ve iri bir adamdı. Boyu bir seksenin üzerindeydi ve düzgün bir fiziki vardı. Spor salonunda ağırlık kaldırarak oldukça fazla zaman geçiren güçlü bir yüzücünün vücuduna sahipti.

Wes derin bir soluk alıp dirseğini koltuğa yaslayarak elini çenesine götürdü. “Annem,” dedi, sanki bu söylediği evrenin tüm sırlarını açıklıyormuş gibi. Tek kaşımı kaldırdım ve Wes başını salladı. “Önümüzdeki birkaç hafta boyunca profesyonel ve kişisel olarak katılmak zorunda olduğum birkaç etkinlik var. Yanımda bir kadın olması ilgimi çekmek için yarışan, gerekli sosyal bağlantıları kurmama engel olan sosyetiklerle servet avcılarını uzak tutacaktır.”

“Yani akbabaları savuşturmak için bir korumaya ihtiyacınız var,” diyerek güldüm, bacak bacak üstüne attım ve ardından uzun çizmemin birini, sonra da diğerini çıkardım. Wes başını salladı, sonra ben kıpırdattığım çoraplı parmaklarımı işaret edince mest olmuş bir ifadeyle ayaklarını seyretti. Aşağıya bakınca Wes’in neden eliyle ağzını kapattığını anladım çünkü kahkahasını bastırmaya çalışıyordu.

Çizmelerimin altında Noel çoraplarım vardı. Dize kadar uzanan yeşil ve kırmızı çizgili çoraplarım biraz önce moda konusunda bir cinayet işlediğimin kanıtıydı. Bir de buna ek olarak korkunç bir şekilde çirkin olan bu çorapları giyerek Millie’nin eskortlukla ilgili kurallarından birini çiğnemiş olduğumdan da emindim. Dudağımı ısırdım ve Wes’e bir bakış attım, fakat o karnarya yutmuş bir kedi gibi gülümsemeye devam etti.

Gözlerimi devirerek ofladım. “Karanlıkta hazırlandım.”

“Belli oluyor,” diyerek kakhaha attı Wes. “Bence çok sevimli.”

“Sevimli mi? Bunlar ölüm öpücüğü gibi bir şey.” Gözlerimi kısarak Wes’e baktım. “Benim sevimli olduğumu mu düşünüyorsunuz? Eh, para iadesi yapılmıyor dostum. Kendin söyledin, yirmi dört gün boyunca buradayım. Geri dönüşü yok!” Ayağa kalkıp ellerimi belime koydum.

Wes arkasına yaslanıp çıplak ayak bileklerini birbirinin üzerine attı. Ah, ayaklarını daha önce fark etmemiştim. Uzun, ince ve bakımlıydılar. Ayağının üst kısmında minicik kum taneleri kalmıştı. Bir kenara tekmeleyerek gizli bir deliğe sokmuş olduğum cinsel arzum başını dışarıya uzattı ve bu dürtüyle önümde duran adamı en ince ayrıntısına kadar dikkatle incelemeye başladım. Bu adil değildi. Adamın ayakları bile seksiydi.

“Rahatlayın Bayan Mia. Çoraplarınızın sevimli olduğunu söyledim, sizin değil. Siz büyük olasılıkla şimdiye dek görme zevkine erişmiş olduğum en güzel kadınlardan birisiniz. Sizi çıplak görmek için sabırsızlanıyorum.” Wes’in dudakları ateşli bir gülümsemeyle kıvrıldı, gözleri için için yanıyordu.

Yavaşça soluk aldım ve Wes ayağa kalkarken ona baktım. Gözlerimiz birbirine kilitlendi. Birbirimizle ilgili detayları incelerken sanki dakikalar geçmiş gibiydi. “Eee, şey, burada olmama yetecek kadar güzel olduğumu düşünmenize sevindim. Dediğim gibi, bu bir ay için beni tuttunuz ve... bekle...” Söylediği bir şey kafama ancak dank etmişti. “Affedersiniz? Beni çıplak görmek için sabırsızlanıyor musunuz? Bu, sözleşmede yer almıyor...”

“Ah, sözleşmede nelerin yer aldığının gayet farkındayım,” dedi Wes yanıma yaklaşırken. Elini belime koydu ve beni kendine çekti. Oldukça büyük olan aletin sert çıkıntısı karnıma dayanınca soluğum kesildi. Wes bakışlarıyla yüzümü inceledi, sonra da öne eğildi, o kadar yaklaştı ki nefesini dudaklarımın üzerinde hissedebiliyordum. “Eğer sizi çıplak bırakırsam, bunun sebebi para ödemem olmayacaktır.” Wes’in dudakları fısıltı gibi yumuşak bir öpücük kondurduğu kulağımın arkasında ki tene değdi. Ondan gelecek başka bir dokunuşu bekleyerek

kımıldamadan durdum. Pürüzsüz tenimden kayan sakallı çenesi omurgamdan aşağıya doğru inen bir ürperti hissetmeme ve bacaklarımın arasının yanmasına neden oldu. “Hazır olduğunuz zaman kıyafetlerinizi benim için siz çıkaracaksınız. Sormama gerek bile kalmayacak,” diye fısıldadı Wes dudaklarımın kenarına küçük bir öpücük kondurmadan önce.

Geriye çekildi, yeşil gözlerinden bastırıldığı şehveti belli oluyordu. “Ofisimde yapacak işlerim var. Etrafa bakmaktan, güneşlenmekten ya da havuzu kullanmaktan çekinmeyin. Saat tam beşte bir kokteyl elbisesi giymiş olarak hazır olmanızı istiyorum. Bir iş yemeğine katılacağız.” Ve kalçamı bir kez sıkmasının ardından Wes arkasını dönüp odadan çıktı. Tenime dokunuşunu hâlâ hissedebiliyordum.

“Lanet olsun.” Uzun süredir nefesimi tuttuğum için başım dönüyordu. Dudakları kulağımın arkasına değdiğinde, nefes alma yeteneğimi kaybetmiştim. “Bu adam büyük bir sorun olacak.”

Üçüncü Bölüm

Havuz sıcak ve ferahlatıcıydı. Zamanımı bronzlaşarak ve havuzda yüzerek geçirdim. Weston ya da onun duymak istediği şekilde “Wes” ortalıkta görünmüyordu. Onun verandaya giderken önünden geçtiğim kapalı kapılardan birinin ardında olduğunu hayal ettim.

Ben kurulanırken bej rengi pantolonla kazak giymiş olan minyon ve etine dolgun bir kadın elindeki tepsiyle bahçeye çıktı. Hemen bir havlu almak için uzandım, fakat etrafa baktığımda hiç havlu göremedim. Kadın gülümseyip kapının yanında duran bir sepete doğru ilerledi. Sepetin kapağını açtı ve büyük, renkli bir plaj havlusu çıkardı. Havluyu uzatarak, “Buyur hayatım,” dedi belirgin bir İngiliz aksanıyla. Kır saçları ve yumuşak kahverengi gözleri bana Mary Poppins’ in biraz daha yaşlı halini hatırlattı.

“Merhaba, ben Mia.” Dolabın içinde bulduğum minik kırmızı bikiniyi gizleyerek havluyu tamamen etrafıma sardım. Dolapta daha bir sürü bikini vardı, ancak hepsi de küçücüktü, bu yüzden ben de rastgele bir seçim yapmıştım.

“Mary Poppins” gülümseyerek küçük elini uzattı. “Bayan

Croft. Evin düzeni, temizliği ve Bay Channing'in yemekleriyle ilgileniyorum.” Başımı salladım ve suyunu alarak saçımı atkuyruğu yaptım. “Sana aperiatif bir şeyler getirmek ve kendimi tanıtmak istedim. Eğer bir şeye ihtiyacın olursa, her odanın duvarında bulunan diyafonun ‘Yardım’ düğmesine basarak bana ulaşabilirsin.” Dışarıdaki duvarın üzerinde bulunan düğmeli paneli işaret etti. “Hazırlıklı olman için sizle Bay Channing'in günlük programını sana önceden bildireceğim. Listeyi sabahları kapının altından atmama ne dersin?”

Omuzlarımı silktim. Onun gibi ben de bir çalışandım, ancak benim görevim güzel görünmek ve zengin kızları korkutup kaçırmaktı. Hepimizin sorumlulukları vardı. “Nasıl uygun görürseniz. Kolay biriyimdir.”

Bayan Croft beni baştan ayağa inceledi ve sonra başını yana doğru eğdi. İnce dudaklarında bir sırıtiş belirdi. “Nedense hiç de öyle olmadığını hissediyorum ufaklık,” diyerek göz kırptı. Belli belirsiz bir sesle, “Bu ilginç olacak,” dedi ve topuklarının üzerinde dönerek tekrar eve girdi.

Artık ne demek istediye... Muhteşem manzaraya bir kez daha bakarak bu kolay bir iş olacak diye düşündüm. Âşık olmayacağım seksi bir adam, muhteşem manzarası olan müthiş bir ev ve yeni kıyafetlerle ağzına kadar dolu olan bir dolap... Şimdiye kadar dört dörtlük bir iş gibi görünüyordu. Açık veranda kapısından mutfaktaki ocağın üzerinde asılı duran saati gördüm ve ilk iş günümde Seksi Sörfçü Zengin Çocuk, yeni “arkadaşına” ihtiyaç duymadan önce bir buçuk saatim daha olduğunu fark ettim.

Her işte yaptığım gibi onu hayran bırakmaya karar verdim, her ne kadar onun çorapları kırmızı ve yeşil çizgili olmasa da!

Bay Channing kapıma gelip sert bir şekilde vurdu ve sonra davet beklemeden içeriye girdi. *Kendime not: Ortalıkta giyinme, Malikânenin Efendisi'ne seni dikizlemesi için bir şov sunmak durumunda kalabilirsin.* Ancak içimden bir ses beni tepeden tırnağa inceleyen gözlerinde ki bir kez de değil, tam iki kez böyle bir ima olmadığını, Wes'in bunu hiç de umursamayacağını söylüyordu. Odanın bu tarafındaki manzara da hiç fena değildi. Wes incelikle dikilmiş siyah takım elbisesi içinde enfes görünüyordu. Takımının içinde seksi boynunu gözler önüne seren yakası açık bembeyaz bir gömlek vardı. Üzerimdeki kıyafeti dikkatle inceleyen üç tane kravatı havaya kaldırdı.

Patlıcan moru bir kokteyl elbisesi giymiştim. Boyundan bağlı yakasında mücevher işlemleri vardı, kumaş ikiye ayrılarak göğüslerimi sarıp tam ortada yeteri kadar bir dekolte bırakıyordu. Göğüslerimin üzerinden inen işlemeli kumaş kaburgalarımın üzerinde çaprazlar oluşturuyor ve belimin yan taraflarını çekici bir şekilde açık bırakıyordu. Daha önce hiç bu kadar seksi, zarif ya da pahalı bir şey giymemiştim. Elmas reklamlarından birindeki Elizabeth Taylor gibi hissediyordum. Elbisenin A kesim eteği dizlerime kadar iniyordu. Büyük göğüslü biri olmama rağmen elbisenin sırtı açık olduğu için sutyen giymeme imkân yoktu, elbisenin iç tasarımı göğüslerimi harika gösteriyordu. Uzun zamandır ilk defa bu kadar güzel görünüyordum, daha da iyisi kendimi ilk defa bu kadar güzel hissediyordum.

Yakışıklı yüzündeki hayran bakışlarla ayakta duran Wes'in tek söylediği, "Vay canına" oldu. Elindeki kravatları bana doğru

uzattı. “Hangisi?” diye sordu boğazını temizlemeden önce yutkunarak. Bu vahşi adamı hayrete düşürdüğüm her saniyenin tadını çıkararak sıırttım. Sert bir motorcu kız olabilirdim, fakat şu anda çok güzel göründüğümü biliyordum.

Kravatlar güzeldi ve içlerinden bir tanesi elbiseme daha çok uyuyordu, ancak kravatları almak yerine ellerimi Wes’in yakasına yerleştirdim ve gömleğin yakasını kaldırarak ceketinin üzerine getirdim. “Kravatsız hoşuma gitti. Seksi görünüyorsun.” Dürüst olmamam için herhangi bir sebep yoktu. Gerçekten de çok seksî görünüyordu.

Wes’in dudakları baş edilemeyecek kadar seksî bir sırıtışla yukarıya doğru kıvrıldı ve ben dantel külotumun ısılandığını hissederek dudağımı ısırđım. Kahretsin, eğer buna bir son vermezse onun üzerine atlayacaktım. Ginelle’in bu sabah nezaketsizce hatırlatmış olduğu gibi, bir adamın dokunuşunu hissetmeyeli aylar olmuştu. Daha doğrusu tam bir yıl olmuştu. Blaine’den sonra erkeklerle işim bitmişti ve bütün bir yılı kendime hazırda bir vibratörüm ve kurabiye hamurum bulunduğú sürece bir rahibe gibi yaşayabileceğimi söyleyerek geçirmiştim. Önümdeki adamla yüz yüze geldiğimde bir rahibe gibi yaşamamın akıllıca bir karar olduğundan çok da emin değildim. Şimdilik Seksi Sörfçü’yü yiyip bitirmeye hazırdım.

“Annemin hiç hoşuna gitmeyecek,” diye fısıldadı Wes bileğimi tutup beni kendine çekmeden önce. Yüksek stilettoLARımın üzerinde sendeleyerek Wes’in göğsüne çarptım. Ellerim gömleğiyle ceketinin üzerinden bile hissedebildiğim sert kaslarına indi.

Ben başımı kaldırıp ona bakarken, o da başını eğerek bana baktı. “Her zaman annenin söylediklerini mi yaparsın?” diyerek meydan okudum.

Wes güldü ve gözleri güzel bir yonca yeşiline döndü. Bu göz-
lere bir ödül kazanmışım gibi hissederek günlerce bakabileceği-
mi fark ettim. “Hayır, ama bu etkinliği annem düzenliyor. Yeri
geldiğinde düzgün bir çocuk olmam gerek.” Wes öne doğru eği-
lip boynumu kokladı. “Tanrım, yaz aylarındaki serin bir esinti
ve güneş ışığı gibi kokuyorsun,” dedi dudaklarını çeneme doğru
kaydırırken. Saç diplerimden parmak uçlarıma kadar titredim.
“Ve çok güzel görünüyorsun.” Tekrar dudağımın kenarından
öptü. Dudaklarımız birbirine tam olarak temas etmedi. Nere-
deyse öfkeyle soluyacaktım, fakat bunun onun oyununun bir
parçası olduğunu fark ettim ve bu konuda oldukça iyiydi. Baş-
tan çıkarma sanatı, belli ki Wes’in keyif aldığı bir şeydi. Şu anda
ben de onu canı gönülden destekliyordum.

“Gitsek iyi olur,” diyerek geç kaldığımızı haber verdim.

Wes gülümsedi ve elimden çekerek beni odadan dışarıya çı-
kardı. İçinde telefonum, rujum ve kimliğimin bulunduğu çanta-
yı almak için kısacık bir zamanım oldu. Evden çıkmak için kapı-
ya yaklaştığımızda Bayan Croft bizi orada bekliyordu. Elinde bir
sürü cep mendili duruyordu. Elbiseme baktı, uyumlu olan bir
mendili seçip Wes’in ceketinin göğüs cebine yerleştirdi.

“İşte,” dedi elleriyle ceketi düzelterek. “Harika görünüyorsun,
oğlum!” Sanki öz oğlunu mezuniyet balosu için hazırlıyormuş
gibi gözleri yaşarmıştı. Garip. Herhangi bir yorum yapmadım.
Wes kravatları Bayan Croft’un eline tutuşturdu.

“Teşekkürler Judi.” Öne eğilip kadının buruşuk yanağı-
nı öptü. Ardından bana baktı, beni tekrar tepeden tırnağa

inceleyip hizmetçisi-aşçısı-kâhyası olan kadına geri döndü. Bayan Croft'un ne olduğundan emin değildim. "Elbise mükemmel." Wes kadına teşekkür ederek beni evin önünde bekleyen limuzine doğru yönlendirdi.

Elbiseleri Judi mi aldı? Limuzinin büyüklüğü karşısında ağzım açık kalınca aklımdaki tüm düşünceler bir anda silindi. Şimdiye dek görmüş olduğum her şeyden daha uzundu. Daha önce bir limuzine hiç binmemiştim. Yanına yaklaştığımızda Wes başını yana eğdi ve tuhaf bir gülümsemeyle bana baktı. "Daha önce limuzine bindin mi?" diye sordu büyük bir keyifle.

Omuzlarımı dikleştirdim ve sanki milyonlarca kez yapmışım gibi limuzine doğru ilerledim. "Elbette." Aracın kapısını açtım. Wes eliyle ağzını kapatarak bir kahkaha attı. Onu neyin bu kadar güldürdüğünü anlamayarak korkuyla sindim.

"O halde neden ön tarafa oturmaya çalışıyorsun?" Wes açık tuttuğum kapıyı işaret etti. İçeriye bakınca direksiyonu gördüm. Tekrar doğrulduğumda arka kapıyı açık tutan bir beyefendi gördüm.

"Bunu biliyordum. Sadece nereye gideceğimizi şoföre sormak istiyordum." Yanaklarım alev alev yanarken açık kapıya doğru ilerledim.

"Elbette istiyordun." Wes elini belime koydu ve gülerek beni içeriye doğru itti.

Koltuklara yerleştiğimizde bana bir kadeh şampanya ikram etti ki kabul etmek için oldukça hazırdım.

"Teşekkür ederim."

Wes gülümsedi ve kendisine de bir kadeh doldurdu. Kadehlerimizi tokuşturduk.

"Ne için kadeh kaldırıyoruz?" diye sordum.

“Arkadaş olmaya?” Wes sırttı, sonra sıcak elini bacağıma üzerine koydu, hem de bir “arkadaşın” koyabileceğinden çok daha yukarı. Dokunuşu iyi hissettiriyordu. “İyi arkadaşlar.” Alt dudakımı ısırırken bakışları ağzıma kaydı.

“Yatak arkadaşlığı mı?” Daha büyük bir etki için tek kaşımı kaldırıp bacak bacak üstüne attım. Wes’in eli çıplak tenimle buluşuncaya kadar birkaç santim daha yukarı çıktı.

Gözlerime kayan ateşli bakışları altında yanmaya başladım. “Tanrım, öyle umuyorum,” diye fısıldayıp öne eğildi.

Onun planlarını bozmak ve kendi akıl sağlığımı korumak için hemen şampanya kadehimi dudaklarıma doğru kaldırdım ve kabarcıklı karışımdan büyük bir yudum aldım.

Wes arkasına yaslanarak inledi. Hiç de incelikli olmayan bir şekilde pantolonun önünü düzeltti. Kıkırdadım ve Wes’in bana doğru fırlattığı hançerlere maruz kaldım, fakat sonunda başını sallayıp sırttı. Evet, bu kedi ve fare oyunundan çok hoşlanacaktım. Ancak şu anda kimin kedi, kimin fare olduğundan emin değildim. Sonuçta bunu umursamayacak kadar çok eğleniyordum.

Wes’in yaşadığı yerden çok da uzak olmayan Malibu Hills’teki gösterişli malikâneye vardık. Evin basamaklarından çıkarken içeride dolaşan insan kalabalığını pencerelerden görebiliyordum. Herkes çok şıktı ve ellerinde içki kadehleri vardı. Kadınların çoğu benim yaşında görünüyordu ki erkekler öyle olmadığı için bunu çok garip buldum.

“Bu arada, ne iş yapıyorsun?” diye fısıldadım Wes beni bara doğru götürürken. Hollywood sürtüklerini uzakta tutmak dışında ne yapacağımı pek fazla bilmediğimi içeriye girdiğimizde fark etmişim.

“Senaryo yazıyorum,” dedi Wes tekdüze bir sesle barmenin yanımıza yaklaşmasını beklerken. Birinin evinde böylesine büyük bir bar olması çok garipti, fakat oda kocamandı, neredeyse bir balo salonu büyüklüğündeydi, bu yüzden belki de o kadar garip değildi. Tavandan avizeler sarkıyordu ve pencerelerden oluşan bir duvar, tıpkı Wes’in evindeki gibi okyanus manzarasını gözler önüne seriyordu. Buranın sahibi aşırı zengindi. Çok zengin olan Wes’in aksine...

Wes bana bir kadeh şampanya uzattı. “Tiyatro için mi?” diye sordum odanın içini incelerken. Hemen saldırıya hazır bir halde odanın köşesinde duran giyinip kuşanmış bir kız grubu gördüm. Wes’e odaklanmışlardı ve gözlerinde dolar işaretleri yanıp sönüyordu.

“Daha çok filmler için.”

“Ah. Bildiğim bir tane var mı?” Wes’e döndüm ve o da bana gülümsedi.

“Muhtemelen,” diyerek gülüp bir kokteyl kadehinin içindeki kehribar renkli sıvıdan bir yudum aldı. Viskinin kokusunu bir kilometre öteden bile alabilirdim ve bu koku pek de hoş anıları canlandırmıyordu. Gerildim ve tekrar akbabalara döndüm.

Wes elini çıplak omzuma koydu, gözlerini kısmıştı, bakışı te-reddüt eder gibiydi. “Sorun ne?”

Derin bir nefes aldım, bu duruma düşmeme sebep olan babama, içki ve kumar problemine karşı hissettiğim öfkeyi bastırmaya çalıştım. Başımı salladım. “Hiçbir şey.”

Wes çenemi yukarı kaldırıp gözlerimin içine baktı. “Hiçbir şey yokmuş gibi görünmüyor. Tekrar sormayacağım,” diye uyardı.

Umursamaz bir tavırla omuzlarımı silktim. “Viski kokusundan nefret ederim, büyütülecek bir şey yok.” Başımı çevirerek elinden kurtuldum. Wes kadehini bırakıp barmene işaret etti.

“Fikrimi değiştirdim. Cin tonik,” dedi ve barmen de onaylarcasına başını salladı.

“Bunu yapmak zorunda değildin,” diyerek konuşmaya başladım, fakat Wes elini yanağıma koyarak beni susturdu. Yanağıma avuçlayıp başparmağını şefkatle alt dudağıma sürttü.

Dilimle ona dokunmak ve tadını almak istedim. Ama yapabileceği ya da düşünebileceği şeylerden korkarak yapmadım.

“Yapmak istedim. Şimdi seni annemle tanıştırayım.”

Odanın karşısındaki çift kanatlı kapıdan dışarı fırlayıp okyanusa ulaşana kadar koşmak dışında hiçbir şey yapmak istemeyerek Wes’i takip ettim. Filmler yazan ve hayatım boyunca görmüş olduğumdan daha çok parası olan bir adamın kolunda, böylesine havalı bir partide ne işim vardı? Ben bir Vegas kumarbazının kızıydim, küçük yaşta annem tarafından terk edilmişim, genellikle garsonluk yapıyordum ve son zamanlarda da oyunculuk işine girmeye çalışıyordum.

Wes insan kalabalığının arasında beni yönlendirdi. İnsanların yanlarından geçerken egzotik tatiller, son çıkan aksiyon filmleri, Hollywood’da kimin kim olduğu ve büyük şirketlerin ne yaptığıyla ilgili konuşmalar geliyordu kulağıma. Yanlarından geçtiğimiz adamlar bana beğeniyle bakıyordu, kadınlarınsa bunu yaptığı söylenemezdi. Sarkık dudaklar ve anoreksiya belli ki son modaydı. Her ikisi de bende yoktu ve bu elbise hayal gücüne *hiç* yer bırakmıyordu.

Kalabalığın arasından yüksek arkalıklı koltuklarla kitaplıkların bulunduğu arka tarafa doğru ilerledik. Muhtemelen ellili

yaşlarında olan bir kadın Wes'e benzeyen bir adamın yanında duruyordu. Sarışın adam uzun boyluydu, karısının açık pembe elbisesiyle uyumlu koyu gri bir takım elbise giymişti. Bu seçkin beyefendi bir yüzücünün bedenine sahip olan Wes'in aksine bir defans oyuncusu gibi iri yapılıydı.

"Anne, baba." Wes çifte yaklaştı. Yaşlı kadının neredeyse beyaza çalan açık sarı saçları ve masmavi gözleri vardı. Dudakları, tıpkı oğlunun dudakları gibi dolgundu ve ten rengine çok yakışan leylak rengi bir rujla boyalıydı. Saçları sıkı bir Fransız topuzu yapılmıştı ve boynuyla kulaklarında inciler asılıydı. Klasik bir zarafeti vardı.

Yaşlı Channing oğlunun sırtına vurdu. "Oğlum," dedi gururlu bir ses tonuyla. Annesiyse Wes'in her iki yanağına havadan öpücük gönderdi ki bu normalde son derece kendini beğenmiş bir hareket gibi dururdu, ama sonra kadın oğlunun yanaklarını elleri arasına alıp sıcak bir şekilde gülümsedi.

Wes'in annesinin, "Benim seçimimle devam etmiş olduğunu görüyorum," diye fısıldadığını duydum. Wes'le tanışmadan önce hissettiğim gerginlik geri döndü. *Beni annesi mi seçmişti?* Yani o ve Millie teyzemin birbirini tanıdığını biliyordum, fakat bir annenin oğlu için eskort seçmesi çok garipti. Bu beni biraz rahatsız etmişti.

Wes bana dönüp elini sırtıma koydu. Teninin tenime değmesi bedenimde bir şok dalgası yarattı. Elbisenin sırtının tamamen açık olduğunu unutmuştum. Parmak uçlarıyla küçük daireler çizdiği yer alev alev yanıyordu. Titredim ve ona yaklaştım.

"Anne, baba, bu Mia Saunders, benim flörtüm." Wes sırtıttı ve ben de elimi uzattım. "Mia, babam *İkinci* Weston Channing ve annem Claire."

“Tanıştığımıza sevindim, Bay ve Bayan Channing.”

Wes’in annesi göğsünün üzerinde kollarını kavuşturup tek elini yanağına koydu. Sevimli bir şekilde kızarmıştı ve yüzünde öyle geniş bir gülümseme vardı ki sanki özel bir şakaya içten içe kahkaha atıyormuş gibi hissettim. Wes’in annesi babasına doğru eğildi. “Nefes kesici, değil mi?” Bana göz kırıp başını salladı.

Utançla, “Şey, teşekkür ederim,” deyince Wes’in babası güldü.

“Tanıştığımıza sevindim, Bayan Saunders.”

“Ah, Mia deyin lütfen.” Adam başıyla çenesini aşağıya eğdi.

Görünüşe göre sohbet sona ermişti, çünkü adam arkasını dönüp Wes’in kolunu yakaladı. “Şimdi evlat, bana şu son projeni anlat. Sana hasılatın yüzde üçünü vermek istediklerini duydum. Son *Honor* serisinden birkaç yüz milyon elde ettiklerine göre bu senin için net olarak üç milyon eder. Fiyatı yükseltmelisin.”

Honor serisi. Lanet olası *Honor* serisini Üçüncü Weston Channing yazmıştı. Vay canına! Wes’in filmleri üç yıl önce yayınlanmış olan ilk film *Jeremiah’s Honor*’dan beri büyük olay olmuştu. Her yıl bir film yayınlanmıştı. Bir askerin hayatının aşkının peşinde koşmasını bol miktarda kan, şiddet, patlama, vatanseverlik ve birkaç ateşli sevişme sahnesiyle bileştiren Wes’in yaratıcı tarzı bu epik filmlerin gişede hasılat rekorları kırmasını sağlamıştı.

“...tüm hasılatın yüzde onunu teklif ettiler ve yönetmenlik yapmamı istediler.” Wes’in derinden gelen sesi içine dalmış olduğum pusu dağıttı. Tam da bir aylık sözleşmemi bir film dehasıyla yapmış olduğumu fark etmemin ardından Wes’in arkasında bir çift kadın belirdi.

İki tane akbaba sabırla Wes tarafından fark edilmeyi bekliyordu. Bir tanesi sahte sarı saçlarını parmağına doluyor ve plastik göğüslerini gözler önüne seren askısız, dore rengi korkunç bir elbise giyyordu. Kıyafeti incelerken irkildim. Kadın o kadar zayıftı ki kaburga kemikleri tek tek sayılıyordu. Yanındaki esmer de ondan iyi durumda değildi. Sahte göğüsler -biri diğerinden çok daha büyük görünüyordu- üzerine yapışmış olan elbisesinin ince kumaşından neredeyse her bir santimini seçebiliyordum. Meme uçları sertleşmişti. Kadına kendisini utandırmadan önce o sert tepcikleri ovarak ısıtması gerektiğini söylemek istedim, ama içimden bir ses, onun bu şekilde görünmek istediğini söyledi.

Gösteri zamanı. O yüz bin dolarlık ödemeyi kazanmanın zamanı gelmişti. Bu kadar paranın her ay Blaine'e gidecek olmasının düşüncesi bile küfretmek istememe neden oluyordu. Babam iyileşir iyileşmez bir kez daha böyle bir duruma düştüğü için onun kışını tekmeleyecektim!

"Hey tatlım, sanırım şurada seni görmek isteyen birileri var," diyerek odanın karşı tarafına doğru rastgele işaret ettim, fakat Wes'e gözlerimle arkasına bakmasını ima ettim. Wes pek de gizli olmayan göz hareketimi yakaladı ve omzunun üzerinden arkaya baktı. Aptal bir ve aptal iki selamlama maksadıyla sahte göğüslerini öne çıkardı ve ardından silikonlu dudaklarını büzdüler.

Wes açık bir şekilde kolunu belime sardı. "Beni her zaman yola getiriyorsun, teşekkürler." Yanağıma doğru sokulunca ben de karşılık olarak sıırttım.

"Zor bir iş, ama birinin bunu yapması gerek!" Neredeyse keyiften zıplayacaktım, ses tonum o kadar yapmacık ve abartılıydı ki...

Wes öne doğru eğilip boynuma sıcacık bir öpücük kon-
durdu, sonra kokumu içine çekti. “Mımm, teşekkür ederim,”
diye fısıldadı tam kulağımın altına doğru. O kadar yakındı ki
boynuma değen dudaklarının sıcaklığını hissedebiliyordum.

“Mia ve ben haftaya gerçekleşecek olan yardım balosunda si-
zinle görüşürüz,” dedi.

Wes’in annesi şaşırtıcı bir şekilde dibimize kadar girdi. “Ha-
yır, hayır, hayır, bu olmaz. Mia’yı tanımak için onunla daha fazla
vakit geçirmek istiyorum, canım.” Sanki onların önünde durma-
nızdan daha değerli bir şey yokmuş gibi hissetmenizi sağlayan
anne gülümsemelerinden birini gönderdi. Elbette, ben böyle bir
şeye gerçekten hiç sahip olmamıştım, ama eğer olsaydım, tıpkı
Claire Channing gibi görüneceğinden emindim.

Yanımda duran Wes kaskatı kesildi. “Anne...” diye uyardı.

Claire elini Wes’in yakasında gezdirdi ve gömleğindeki düğ-
melerden birini ilikledi. O oğluyla ilgilenirken sessizce kıkırdı-
dım. “Ah, tatlım, rahatla. Mia’nın sadece bir *arkadaş* olduğunu
biliyorum. Yani onu pazar günkü brança götürmenin zararı yok,
öyle değil mi?” diye sordu Claire suçluluk hissi taşıdığını hisset-
tiğim bir ses tonuyla. Bir an Claire’in Katolik olup olmadığını
merak ettim. Büyükanнем de aynı ses tonunu kullanırdı ve ge-
nelde arkasından da İncil’den bir alıntı yapardı.

Wes içini çekip başını salladı. “Orada olacağız. Aynı saatte
mi?” diye sordu.

“İşte benim oğlum.” Claire, Wes’in yanaklarına havadan öpü-
cükler gönderdi, sonra bana döndü ve aynısını bana da yaptı.

Bir kez daha bara doğru ilerlemeye başladık. “Bir içkiye ihti-
yacım var,” dedi Wes önden ilerleyerek.

Kendime engel olamadım. Kahkaha atmaya başladım.

“Komik olan ne?”

“Her zaman annen ne derse onu yapıyorsun!” Tekrar kahkaha attım. Barın yanına vardığımızda Wes’e iyice yaklaştım. “Ana kuzusu!” diyerek kulağına bağıldım.

“Ah, kapa çenenin. Bunu kabul etmenin ne kadar mantıklı olduğunu ciddi bir şekilde sorguluyorum. Beyinsiz bir Barbie bebek seçmiş olabilirdim, biliyorsun.” Wes tek kaşını havaya kaldırdı, dudaklarında gergin olduğunu gösteren sahte bir ifade vardı, fakat gözleri onu ele verdi. İçleri neşeye doluydu ve yemyeşil parlıyordu.

Ona yandan bir bakış atmak için hareket ettim, fakat çivi topuklarımın üzerinde sendeledim. Wes beni yakalayarak kendine bastırdı. Koluyla belimi sardığında ellerimi onun omuzlarına yerleştirdim.

Gözleri normal yeşilden bir anda parlak bir orman yeşiline döndü. Dudaklarını yaladı ve ben de dudaklarımı yalayarak karşılık verdim. Çıplak sırtımda duran ellerinin sıcaklığı tenimi delip geçti. Onun kollarındayken, sanki tüm oda eriyip gitmiş gibiydi. Göğsümün üzerinde atan kalp atışlarını hissedebiliyordum.

**Güm güm, ** **güm güm, ** **güm güm. **

“Sen bir baş belasısın.” Wes dudaklarını birbirine bastırıp öne eğildi. Bir kokteylin tam ortasında, herkesin bizi görebileceği bir barın önünde aramızda sadece birkaç santimlik mesafe kalmış bir halde yüz yüze duruyorduk.

“Ve sen de bir ana kuzususun!” Konuyu değiştirdim ve geri çekilerek yeni ayakkabılarımın izin verdiği bir hızla Wes’in kollarından uzaklaştım.

“Demek böyle oynayacaksın, hı?” diyerek sırtıttı ve uzun parmaklı elini yüzüne götürerek baş ve işaret parmağıyla çenesine vurdu. “Hodri meydan, Bayan Mia.”

Dördüncü Bölüm

O akşam geç saatlerde eve döndüğümüzde yorgunluktan ölüyordum ve hemen odama kaçarak kapıyı arkamdan kapatıp kilitledim. Wes'in beni takip edip etmeyeceğini duyabilmek için kulağımı kapıya yaslayarak bekledim. Onunla birlikte olmayı ne kadar çok istesem de aramıza belli bir mesafe koymalıydım. Wes'e duygusal olarak bağlanmamı engellemek için kendimle konuşma fırsatını bulamamıştım. Çok iyi ve akli başında biriydi, son derece sıradan olmasına rağmen işle ilgili sohbetlere benim de katılmamı sağlamıştı. Yerimi hatırlamam akıllıca olacaktı. Ben bir çalışandan daha fazlası değildim.

Fakat neden birazcık eğlenmeyecektim ki? Ben bir yetişkindim, Wes de inanılmaz derecede seksi olan istekli bir adamdı. İkimiz de gençtik ve bir ay boyunca birbirimizin etrafında olacaktık. Eğer bu akşamki cinsel çekimimize bakılacak olursa, Wes'in yatak odasında bir yıldız gibi parlayacağına bahse girerdim. İyi bir seks bana iyi gelir, beni gevşetirdi. En son seks yapmamın üzerinden bir yıl geçmişti ve vibratörüm artık bir işe yaramıyordu. Fiziksel temasa ihtiyacım vardı. Sıcak bir erkek vücuduna...

Beyazın tüm değişik tonlarına bakarak odanın tam ortasında durdum. Yatak kabarık beyaz bir bulut gibi görünüyordu. Rahat olduğundan da emindim. Wes misafirlerine sunduğu lüks kumaşlar konusunda cimri davranan bir adam gibi görünmüyordu. Hayır, her şeyin mükemmel olmasını sağlamıştı. Odanın içinde yürürken bir sonraki adımımı düşündüm. Wes dışarıda bir yerlerdeydi. Komodinin üzerindeki saate bakılacak olursa çok geç olmuştu. Gecenin biriydi. Harika zaman geçirmiştik. Ona yaklaşan servet avcılarını ve benim ters bakışlarımı saymayı bir oyun haline getirmiştım. *Yirmi dört*. Bir akşamda tam yirmi dört tane hayranı olmuştu. Neden bir korumaya ihtiyaç duyduğunu artık anlayabiliyordum. Yanma gelen her kadınla konuşmaya kalkarsa, o etkinliğe katılmasının nedeni olan yapımcı, yönetmen ya da oyuncularla görüşebilmesi için vakti kalmazdı.

Ve Wes de tam havasındaydı. Odanın içinde bir yağ gibi kayarak ilerliyor, bir insanın yanında diğerinden daha uzun süre kalmıyordu. Bu çılgınlığı yönetmek için bir yöntemi olduğundan emindim, ama sormadım. Sadece onu takip edip korumayı oynadım. Kocaman göğüsleri olan bir çift bacak yaklaştığında döndüm, kendimi tanıttım ve kadının kaşlarını çatarak bir yılan gibi uzaklaşmasına yetecek kadar Wes'e dokunmaya özellikle dikkat ettim. Hepsi de yılan gibiydi. Wes'in annesi Claire hariç. Onun dışında saygın olan tek bir kadın görmedim. Ve sadece çok az bir kısmı yirmi beş yaşın üzerindeydi. Görünüşe göre bu işle uğraşan yaşlı adamlar kollarında güzel bir parça taşımayı seviyordu. Kadınlar topuklu ayakkabıları üzerinde sendeleyip pahalı şampanyalardan içerek pencerelerden bakan donuk gözleriyle sadece onların yanı başında duruyordu.

Eğer düşüncecek olursanız sanırım ben de pek farklı değildim. Teknik olarak onlarla aynı nedenle Wes'in yanındaydım. Para. Paraya ihtiyacım vardı ve o kadınların paraya *ihitiyaç duyması* ya da sadece *parayı istemesi* hiçbir şeyi değiştirmiyordu. Tüm bu düşünceleri bir araya topladığımda mideme acı bir yumruk yemiş gibi hissettim. Akşamdan kalan sarhoşluk hissi bir tiksinti dalgasıyla bedenimi terk etti.

Daha ne yaptığının farkına varamadan karanlık evin içinde yürüyordum. Oturma odasına ulaştığımda daha önce görmemiş olduğum bir koridora doğru ilerledim. Koridorun sonunda çift kanatlı bir kapı vardı. Kulaklarımı kapıya dayayınca bir televizyonun sesini duyabiliyordum. Kendimi bile şaşırtarak kapıyı çaldım.

Wes'in, "Girin," dediğini duydum.

Derin bir nefes alarak kapıyı açtım. Wes kocaman ahşap bir yatağın başlığına yaslanmış bir şekilde oturuyordu. Oda karanlıktı; bir tarafta yanan şömine odanın mağaraya benzemesine neden oluyordu ve diğer taraftaki duvar da okyanusu gözler önüne serdiğinden emin olduğum boydan boya camla kaplıydı. Perdeler kapalıydı. Erkeksi, ağır görümlü ahşap mobilyalar duvarları süslüyordu. Televizyona baktım ve bir futbol maçında durdurulmuş olduğunu gördüm.

Sonunda gözlerimiz buluştuğunda Wes hiçbir şey söylemedi. Kılını bile kıpırdatmadı. Sadece pijama altıyla arkasına yaslanmışken şöminenin ışığı altında çıplak göğsü bir altın gibi parlıyordu. Tanrım, tam bir sanat eseriymiş. Alevlerden yansıyan ışığın titreştiği göğüs ve karın kasları ağzımı sulandırıyor. Kalbim öyle hızla atmaya başladı ki Wes'in de bunu duyabildiğinden

emindim. Ona bir şey sormak istiyormuş ya da yolumu kaybetmiş gibi davranarak odama geri dönmek yerine, elbisemin iplerine uzanıp bağları çekiştirdim.

Tek hamlede elbisem mor bir ipek yığını halinde yere düştü. Önüme gelmiş olan saçlarımı arkaya çekerken Wes'in soluğu kesildi. Siyah dantel bir tanga ve stiletolar dışında üzerimde hiçbir şey olmadan sakince karşısına dikildim.

"Gel buraya," dedi Wes derin ve gergin bir sesle. İlk tanıştığımız anla akşamın erken saatlerindeki rahat ses tonundan eser yoktu. Onun yerini otorite, arzu ve şehvet almıştı. En sevdiğim üç şey...

Büyük bir çaba sarf ederek yatağın yan tarafına doğru bir kedi edasıyla yürüdüm ve Wes'in önünde durdum. Şömineden yayılan sıcaklığın tenimi yaladığını, bedenimi ısıttığını hissedebiliyordum. Wes'in gözleri her bir santimimi incelerken göğüs uçlarım acıyla sertleşti ve bacaklarımın arası yumuşadı. Kıvrımlarımla çıplak tenimin üzerinde gezinen bakışları karşısında klitorisim zonkluyor, sızlıyor ve dokunulmak için *yalvarıyordu* adeta.

"Arkanı dön," cümlesi içeriye girdiğimden beri söylemiş olduğu ikinci şeydi. Karşılığında hiçbir şey söylemedim. Hâlâ topuklu ayakkabıların içinde olan ayaklarımın ucuyla dönerek arka tarafımı gözler önüne serdim. Çıplak popomu gören Wes'in boğazından hırıltılı bir ses çıktı.

Ateşin sıcaklığı çıplak tenimi ısıttı ve neredeyse beklentiden öleceğimi düşündüğüm bir anda tüy kadar hafif bir dokunuş ensemeye değdi ve yavaş yavaş sırtımdan aşağıya doğru kaydı. Ön tarafımı ısıtan sıcaklığın sırtıma vurduğunu hissettiğimde

soluğum kesildi, ancak bu ısının kaynağı şömüne değildi. Okyanusun ve arkamdaki adamın kokusu etrafımdaki havaya yayıldı ve gözlerimi kapattım. Kısa bir süre sonra o hafif dokunuşlar sertleşti. Wes eliyle kolumu kavradı ve vücuduma bastırdı. Tellerimiz birbirine değiyordu...

Saçlarımı bir kenara çekerken ensemdede nefesini hissedebiliyordum. Diğer kolunu bedenime dolayıp güçlü eliyle çıplak göğsümü kavrarken dudakları boynumdaki hassas bir noktaya değdi. Kendime engel olamadım. Sert tepeciği baş ve işaret parmağıyla çekiştirerek vücudumdaki her bir sinir ucuna coşku okları gönderdiği an inledim.

“Tatlım, bazı temel kurallar koymamız gerekiyor.” Wes’in sesi tenimin üzerine bir mırıltı etkisi bıraktı. Dilini omzumun üzerinde gezdirdi ve ardından aynı noktayı ısırdı.

İnledim. “Temel kurallar mı?” Göğüs uçlarımı çekiştiren yetenekli parmakların keyfini çıkarırken zar zor konuşabildim. Bedenim tamamen uyanmıştı. Wes’in elleri göğüslerimi avuçlarken, acımasız parmakları uçlarına harika bir biçimde işkence yapıyordu.

“Kural bir: Bu ay deli gibi seks yapacağız.” Her iki göğüs ucuma da aynı anda sertçe bastırdı. Keyifle haykırdım. Bacaklarımla arasındaki ateş üzerimdeki küçük kumaş parçasını sırlıklam etti.

“Bu bir kural mı?” diye sordum nefes nefese iyice arkaya doğru yaslanıp kalın aletine sürtünürken. Bana göre bu harika bir kuraldı.

Wes inledi ve ardından acıyla zevki mükemmel bir şekilde dengeleyip göğüs uçlarımı bükerek misilleme yaptı.

“Kural iki: İkimiz aynen bu şekilde birlikteyken sadece sen ve ben olacağız. Tüm ay boyunca ikimiz de tek eşli olacağız.”

Dudağımı ısırdım ve kalçalarımı oldukça etkileyici bir paket olduğunu hissedebildiğim şeye bastırmaya odaklandım. “Kabul edildi.”

Göğüslerimi tutan elleri bir an için kaybolduktan sonra ıslanmış bir şekilde geri döndüler. Göğüs uçlarımın çevresinde kolayca kaydılar ve o an tamamen eridim, ayakta kalabilmem gitgide zorlaşıyordu.

Wes dengesizliğimi hissetmiş olmalıydı. Kolunu belime sardı, fakat göğüslerime uyguladığı tatlı işkenceye de devam etti. Yüce İsa, bu adam yeni kahramanımdı. Böyle devam ederse boşalmam için içime girmesine gerek kalmayacaktı. Kolumu arkaya uzatıp onu öpmeyi isteyerek Wes’in ensesini kavradım. Ancak belimdeki güçlü kolu ve sırtıma büyük bir baskı uygulayan göğsüyle bunu engelledi.

“Kural üç: *Asla* aynı yatakta uyumayacağız. Aramızdaki ilişkiyi başka bir şeyle karıştırmak istemeyiz. Senden hoşlandım, Mia. Hem de çok. Bir ilişkiye açık olduğuma inanmanı sağlayarak seni incitmek istemem. Anlıyor musun?”

Belimi saran eli yön değiştirdi ve tam oraya, olmasını en çok istediğim yere varıncaya kadar aşağılara doğru ilerlemeye devam etti.

“Ah, lanet olsun, evet, anlıyorum,” dedim ve kalçamı Wes’in hareketli parmaklarına doğru bastırdım. Ve gerçekten de anlıyordum. İkimiz de aynı şeyi istiyorduk. Arkadaşlık ve fiziksel rahatlama.

Wes boynuma doğru sessizce gülünce nefesiyle saçlarımı karıştırdı. Birdenbire beni çevirdi, dizlerinin üzerine çöküp

külotumu aşağıya indirdi. Topuklu ayakkabılarımı çıkarmamış olduğum için minik kumaş ayak bileklerimde takılı kaldı. Gözlerimiz birbirine kilitlendiğinde Wes başparmaklarıyla beni açtı, dilini düzleştirdi ve klitorisime yumuldu.

“Ah, ah, ah.” Resmen tek heceli kelimelere düşmüştüm.

Yalayışlarının arasında Wes’in konuşmaya başladığına yemin edebilirdim. Beynim odaklanmakta gerçekten zorlanıyordu, ama sonunda Wes geri çekildi ve ben de dikkatimi toplayarak saçlarını kavrayıp onu sızlayan yanıma doğru çekmeye çalıştım. “Dördüncü kural,” derken Wes’in gözleri parladı ve kokumu içine çektikten sonra nefis bir yiyeceğin keyfini çıkarıyormuş gibi dudaklarını yaladı. Sırtarak, “Asla âşık olma,” dedi ve sonrasında sızlayan yumruyu ağzının içine çekerek diliyle bir fiske vurdu.

Neredeyse yere kapaklanıyordum. Arkaya doğru yaslandım ve Wes sırtüstü yatağa uzanmama yardım ederek aşağıya doğru sarkan bacaklarımın arasına girdi. “Bu biraz zor olabilir...” diye fısıldadım dili cinsel organımdan içeriye girerken. Wes mükemmel bir dil ve parmak hareketinin tam ortasında durduğunda kendimden geçmek üzereydim. Yüksek sesle inledim.

“Anlayamadım,” dedi Wes bir bıçağın kenarı kadar keskin bir sesle.

Wes’in saçlarını kavradım ve gözlerine bakabilmek için doğruldum. “Rahatla Wes. Kahrolası diline âşığım. Şimdi onu içime sok ve beni rahatlat ki ben de karşılığını verebileyim.”

Wes’in yüzüne şimdiye dek görmüş olduğum en seksi gülümseme yayıldı. “Bugüne kadar almış olduğum en iyi karar

seni kiralamaktı.” Wes dudaklarını yaladı ve ıslak tenime üfleme için öne doğru eğildi.

Kalçalarımı kaldırarak, “Kanıtla!” diye sataştım ve Wes de kanıtladı, hem de defalarca.

“Peki, neden bu adamla yemek yiyoruz?” diye sordum Wes bizi bir gökdelenin tepesindeki restorana çıkaracak olan asansörden içeriye girerken. Altı aydır Los Angeles’ta yaşıyordum ve bir kez bile süslenip püslenip bir akşam yemeğine katılmış olduğumu sanmıyordum ki bu da bana özel hayatımın ne kadar acınası olduğunu hatırlattı. En azından bu iş sayesinde güzel şeyleri deneyimleme şansım olacaktı... Böylece bu durumun işimin hoş bir yan etkisi olmasını umuyordum. Sanırım bu müşteriye bağlı olacaktı. Gerçi şu anda dünyanın en seksi adamı olduğumu düşündüğüm birinin elini tutuyor ve bundan büyük bir keyif alıyordum.

Dün akşam Wes o muhteşem ağzıyla birden çok kez benimle ilgilendikten sonra, ben de birinci sınıf olarak nitelendirebileceğim bir oral seksle karşılığını verdim. Sonrasında birlikte duşa girip sohbet ettik. Wes’in sertleştiğini fark edince hemen dizlerimin üzerine çöktüm ve onunla ilgilendim ki bu da beni parmaklarıyla doyuma ulaştırmasıyla sonuçlandı. Gerçek anlamda cinsel bir birleşme yaşamamış olduğumuzu bu sabah fark etmemse çok garipti. Üstüne üstlük hiç öpüşmemiştik. Şimdiye dek yaşamış olduğum en iyi cinsel deneyimdi ve işin içinde duygusallık bile yoktu. Belki de işin sırrı buydu... En iyi arkadaşım Ginelle ve diğer kız arkadaşlarımın da çoktan keşfetmiş olduğu gibi.

Düzüşmek... Kayıtsız şartsız.

Bu benim tabiatıma aykırı gibi görünüyordu. Her ne kadar kendimi sert, rahat, gözü her zaman hedefine kilitlenmiş bir kız olarak düşünmüş olsam da yattığım her erkeğe âşık olmuştum.

Hem de her birine.

Ama dün akşamdan sonra Wes'le birlikteyken diğerleriyle birlikte olduğumdan çok daha iyi hissediyordum ve bu da karşılıklı saygıya, arkadaşlığa ve birbirinden keyifli orgazmlara dayanıyordu. Wes duş alırken ben de koridorun sonundaki odama doğru ilerledim ve yastıkların içine yüzüstü yuvarlandım. Wes'in üzerimi örttüğünü ve "İyi geceler tatlım," diyerek beni alnımdan öptüğünü hayal meyal hatırlıyordum. Sonrasında kapımın altından atılmış olan haftalık programıma ve beni bekleyen kahvaltıya uyandım. Wes ile ben programı incelerken Bayan Croft da ikimize birden servis yaptı. Wes bir etkinliğin resmî olup olmadığı gibi ince detayları açıklarken, ben de kıyafetler, her etkinliğin amacı ve saatleriyle ilgili notlar aldım.

Gerçek bir iş gibi görünüyordu. Sanki kiralık bir fahişe değil de Üçüncü Weston Charles Channing'in özel asistanıydım. Teknik olarak daha ilk randevumuzda onunla cinsel ilişkiye girmiş olmama rağmen bir fahişe değildim. Bunu yapmıştım çünkü yalnızdım, azmıştım, moralim bozuktu ve Wes çok seksiydi. Bu sorunu kesinlikle çözmüş ve bazı kurallar koymuştu. O kurallardan son derece memnundum ve her birine uymayı planlıyordum. Başkasıyla düşüp kalkmak yok, birlikte *uyumak* yok ve âşık olmak yok. Çocuk oyuncacı.

Wes en üst katın düğmesine bastı ve asansörün duvarına yaslandı. “*Honor Code* ismini verdiğim dördüncü *Honor* filminin yönetmeniyle bir toplantı yapacağız. Film düşmanın yanında gizli görevdeyken subaylarına şifreli mesajlarla kodlar yazan bir askerle ilgili. Aynı kodlarla kız arkadaşına da mesajlar gönderiyor, fakat kız mesajlarda ne yazdığını bilmiyor, ta ki erkek arkadaşı tarafından mektupları nasıl deşifre edeceğini anlayabileceği bir yolculuğa yönlendirilinceye kadar.”

Hikâyesini anlatırken gözleri aydınlanan Wes’i izleyerek gü-lümsedim. “Kulağa gerçekten de çok romantik geliyor.”

Wes sırtıttı ve kaşlarını hareket ettirdi. “Amaç da bu. Böylece genel anlamda erkeklere hitap eden filmlere kadınlar da ilgi gösteriyor. Kan, şiddet, bir şeylerin havaya uçması, ordu, casusluk tam anlamıyla erkeklerin anlayabileceği şeyler.”

Başımı salladım ve dört kişilik antika bir masaya doğru Wes’i takip ettim. Takım elbiseli bir adam ve zarif bir sarışın bizi bekliyordu.

“Bay Underwood, Bayan Underwood.” Wes çiftle tokalaşmak için elini uzattı. “Sizi görmek çok güzel. Bu benim arkadaşım Mia Saunders.”

Her ikisiyle de tokalaştım ve Wes oturmam için sandalyemi tuttu. Ona ışık saçan bir gülümsemeyle karşılık verdim. Tekrar işadamlı karakterine bürünmeden önce kısa bir süre için Wes’in bakışları yumuşadı. Sol tarafımdaki güzel sarışın isminin Jennifer olduğunu söyledi ve elbiseme iltifat etti. Aslında son derece sıkıcı bir kokteyl elbisesiydi. Kraliyet mavisi elbisenin derin bir V yakası vardı, ama bunun dışında başka hiçbir süslemesi yoktu. Düzleştirdiğim saçlarımı açık bırakmıştım. Kıyafetin en iyi parçası ayakkabılardı.

Bayan Croft, Mary Poppins gibi görünüyor olabilirdi, fakat Prada, Gucci ve Louis Vuitton gibi mağazalarda bir üyeliği olmalıydı ve belli ki en son trendleri takip ediyordu, çünkü Louis Vuitton marka bu kısa botlarla çok doğru bir seçim yapmıştı.

Eğer bu işi bir yıl boyunca sürdüremeyecek olursam, en azından bu tasarım elbiselerle ayakkabılar sayesinde iyi bir nakit elde edebilirdim. Sadece bu ayakkabılar bile internet satışlarında bin iki yüz elli dolar olarak listeleniyordu. Bu yüzden tam bir servet avcısı gibi görünüyor olabilirdim, fakat kontrol etmek zorundaydım.

“Elbisenin bir özelliği yok, siz bir de ayakkabıları görmelisiniz!” Ayağımı dışarıya doğru uzattım ve anında kadının kıyafeti, tasarımcısı ve tüm gün ne yaptığına dair gevezelik etmeye başladık. Esasen pek de bir şey yaptığı söylenemezdi. Tam bir süs bebeğiymiş ve günlerini Bay Underwood’un ihtiyaçlarının karşılanmasını sağlayarak geçiriyordu. Yani gün boyunca canı ne isterse onu yapıyor, aşçıya adamın en sevdiği yemekleri yaptırıyor, hizmetçiye kıyafetlerini ütületiyor, evi temizletiyor ve Bay Underwood’un eve geliş zamanı için kendisini hazır hale getiriyordu.

“Bu doğru, ne yapacağımı bilmiyorum,” diye fısıldadı Jen. Evet, yirmi dakika içinde birbirimize ilk adlarımızla hitap etmeye başlamıştık ve Jen bana sorunlarını anlatıyordu. İnsanlarda böyle bir etkim vardı. Görünüşe göre sadece bir yıl önce, henüz yirmi üç yaşındayken evlendiği otuz sekiz yaşındaki kocasıyla adamın filmlerinden birinde yedek oyuncu olarak rol aldığında tanışmıştı. Belli ki ilk görüşte aşktı ya da ilk görüşte şehvet. Kendi şakama sessizce güldüm.

Dudaklarımı kıvrarak Jen'e yaklaştım. "Neden gönüllü olarak çalışmıyorsun? Herhangi bir hobin var mı?"

Jen'in iri mavi gözleri mutlulukla parladı. "Yüzmeyi severim. Her gün yüzüyorum!" Bu görünüşünden de belliydi. Vücudu ince yapılıydı, ama Hollywood'da sık rastlandığı gibi anoreksik bir şekilde değildi. Göğüsleri kesinlikle silikondü, fakat onun bedeninde iyi görünüyorlardı.

"Yerel bir derneğe üye olabilirsin," diye öneride bulundum, ama Jen yüzünü buruşturup başını salladı.

"Jay'in bundan hoşlanacağını sanmıyorum."

Bir süre düşündüm. "Çocukları sever misin?"

Jen'in gözleri tıpkı elli yaşındaki birinin doğum günü pastasındaki mumlar gibi ıııldadı. "Çocukları çok severim! İster inan ister inanma, Jay ile tanışmadan önce okul öncesi öğretmenliği yapıyordum." Jen kocasına baktı ve gülümsemesi genişledi. Jay'in karısına attığı bakışı yakaladım. Adam göz kırptıktan sonra Wes'le yaptığı sohbele geri döndü. Jen son derece mutlu bir halde tekrar bana baktı. Neşesi neredeyse bulaşıcıydı.

"Neden çocuklarla çalışmıyorsun ya da daha iyisi neden kendi çocuklarınızı yapmıyorsunuz?"

Jen'in başı sanki tokat yemiş gibi geriye savruldu, kocasına baktıktan sonra bakışları tekrar bana kaydı. "Henüz bir yıldır evliyiz ve evlenmeden önce de sadece birkaç ay flört etmiştik. Sence de çocuk için çok erken değil mi?" diye sordu, ancak zihnindeki çarkların döndüğünü görebiliyordum.

Omuzlarımı silktim ve şarabımdan büyük bir yudum aldım. "Benim ne düşündüğüm önemli değil. Siz ikinizin ne düşündüğü ve istediğı önemli. Eğer çocuk istiyorsan, sen gençsin, yap gitsin.

Ayrıca kocan senden on beş yaş daha büyük. Çocuk yapabilmeniz uzun bir süre alabilir.” Kayıtsız bir tavırla arkama yaslandım.

Jen konu üzerine düşündükçe heyecanını fiziksel olarak da göstermeye başladı. Sırtı dikleşti, dizleri sallandı; gülümsemediği ya da hareket etmediği bir an bile olmadı. Gözleri kocasına kilitlendi. Jay bir kez daha karısına baktı, fakat bu sefer konuştukları şeye kısa bir ara vermesi için Wes’e doğru parmağını kaldırdı. Jen’in ruhsuz bir sürtük olmadığını fark ettiğim andan itibaren adamların sohbetine kulak kabartmaya bir son vermiştim.

“Ne oldu, hayatım?” diye sordu Jay karısına.

Jen kocaman gülümsedi ve o gülümsemenin Ortadoğu’ya barış getirebileceğine emindim. “Sadece mutluyum. Ve eve döndüğümüzde seninle konuşmak için sabırsızlanıyorum.” Masanın üzerinden uzanarak elini kocasının elinin üzerine koydu. Jay öne doğru uzanıp, karısının dudaklarına minik bir öpücük kondurduktan sonra burnuna sürtündü.

“Bekleyebilecek bir şey mi?” diye sordu endişeyle tüm dikkatini karısına vererek.

Jen kocasını öptü ve başını salladı. “Evet, kötü bir şey yok. Hatta çok iyi...”

Wes yanıma yanaşarak belime sarıldı. “Bilmem gereken herhangi bir şey var mı?” diye sordu hilekâr bir tavırla.

Dedikoduya atıfta bulunarak, “Haberleri daha sonra seninle paylaşacağım,” diye fısıldadım Wes’in kulağına.

“Ben de buna güveniyorum zaten.” Wes boynuma sokuldu. “Ve şurada ne işler döndüğünü bilmek istiyorum.” Kafasını eğerek neredeyse birbirlerinin üzerine çıkmış olan mutlu çifti işaret etti. Bariz iması karşısında kahkaha attım.

Akşam yemeği hiçbir aksilik yaşanmadan devam etti. Görünüşe göre, Jay'in yaklaşan filmle ilgili rahat rahat konuşabilmesi için Jen'in meşgul olmasına yardım etmekle yükümlüydüm. Yemek boyunca yapılan tartışmaların sonucunda Jay'in çiftin önemli konuşma sahnelerini ve hatta yatak odasındaki romantik sahneleri Wes'in yönetmesine izin vereceği ortaya çıktı. Bunu son derece komik buldum ve kahkahalarımı engel olamadım.

Wes'in gözleri kısıldı. "Özür dilerim, daha önce duyduğum komik bir şeyi hatırladım, siz bana aldırmayın," diyerek durumu kurtarmaya çalıştım, fakat tatlılarımız geldiği zaman Wes'in beni yanına çekmesine bakılacak olursa iyi bir azar işiteceğimi söyleyebilirdim.

Jay karısı Jennifer'la birlikte sigara içmek için dışarıya çıktığı zaman Wes, "O kadar komik olan neydi?" diye sordu.

Peçetemle oynayarak Wes'e yaklaştım. "Üzgünüm. Bay Birlişkiye-Açık-Değilim'in romantik sahneler yönetecek olmasının çok komik olduğunu düşündüm. Hiç sana uygun bir şeymiş gibi görünmüyordu," diyerek kıkırdadım.

Wes tek eliyle boynumu kavradığında bım teline basmışım gibi görünüyordu. "Dün gece hiç şikâyetçi değildin." Sesi, kuraları sıraladığı zaman sahip olduğu o ihtiraslı tona büründü. Öyle ki bedenimi saran ateş bacaklarımın arasındaki boşluğu ısıttı.

Öne doğru eğildim, birbirimize o kadar yakındık ki dudaklarımız arasında sadece bir veya iki santim vardı. Konuştuğım zaman nefesimi dudaklarının üzerinde hissedebilecek kadar yakındık.

"Dün akşamki bir düzüşmeydi..." Wes derin bir nefes alıp dudaklarını yaladı. Yiyip yutulacak kadar güzel görünüyorlardı

ve tadına bakmayı o kadar çok istiyordum ki... “...Ancak” diye ekledim, “biz düzüşmedik.” Düzüşmek kelimesinin dudaklarımdan arasından “k” harfine yaptığım güçlü bir vurguyla dökülmesine izin verdim. “Biz seks yaptık, sadece bunun romantizmle bir ilgisi yoktu.”

Wes boynuma sardığı elinin başparmağıyla elmacık kemiği mi okşarken, dudakları da inanılmayacak kadar yakınımdaydı, ancak hâlâ benimkilere değmiyordu. İçkisinin ardından içtiği kahvenin tadını neredeyse alabiliyordum. “İstedğin bu mu? Romantizm mi?” diye sordu.

“Hayır, düzüşmek istiyorum...” Ağır bir el omzuma inmeden önce sadece bunları söyleyebilmişim.

“Aşk kuşları!” Jay Underwood anın büyüsunü bozdu ve Wes’le birlikte sandalyelerimize çöktük. Onun leziz tadını, dudaklarının baskısını asla hissedemeyeceğimi düşünmeye başlıyordum ve onu istiyordum. Kahretsin! Gitgide sabırsızlanıyordum, ancak ilk hamleyi yapacak olursam bana lanet olsundu.

Wes eliyle dudaklarını kapattı. Sessiz kahkahasını gizlemeye çalıştığından emindim. “Daha sonra tatlım, tüm gece bizim,” diye söz verdi.

“Evet, evet, bunu daha önce de duydum,” diyerek esnedim ve çay fincanımdan bir yudum aldım. Ilık. İğrenç.

Wes’in ağzı açık kaldı ve mum ışığında parlayan yeşil gözleriyle başını salladı. “Meydan okuma kabul edildi.”

Beşinci Bölüm

Wes bedenini kullanarak beni duvara yasladığında kapıdan içeriye zar zor girmiştik. Dudakları anında boynuma ulaştı. Köprücük kemiğimden başlayarak kulağımın arkasına doğru ilerleyen hassas yolu diliyle takip etti. Gözlerimi kapatırken ensemle kollarımdaki tüyler diken diken oldu. Wes'in elleri eteğimin altına girdi ve çıplak popomun üzerine yerleşti. Önce bir bacağıma, sonra da diğerini hiçbir sorun yaşamadan havaya kaldırıp bacaklarımı beline doladı. Uzun ve dolgun vücudumu kendisine çekerek sırtımı sertçe duvara yasladı.

“Öyle derinlerine dalacağım ki beni boğazında hissedeceksin,” diye söz verdi.

Wes beni odama doğru taşıırken dudaklarımın arasından, “Siktir,” kelimesi döküldü.

“Kesinlikle.” Dişlerini tenimin üzerinde gezdirerek boynumu ısırdı.

Bedenimdeki her bir sinir, her bir gözenek, her bir molekül bu adamla birleşmeye odaklanmıştı.

Hiçbir şey söylemeden Wes beni yatağın üzerine bıraktı ve

karşımda durdu. “Elbiseni çıkar,” diye emretti. Gözleri simsiyahtı, şehvetle doluydu. Oyalanmaya çalıştığını söyleyebilirdim, çünkü ellerini bir yumruk yapıp bir açıyordu, boynundaki tendonlar arzuyla şişiyordu.

Elbiseyi başımın üzerinden çekip çıkardım ve gece mavisi iç çamaşırlarımla dizlerimin üzerinde yükseldim. Beni çıplak gören Wes şiddetli bir soluk aldı ve tıslayarak soluğunu geri bıraktı.

“Sıra sende. Takımını çıkar,” dedim sutyenimi çıkarmak için ellerimi aşağıya doğru kaydırırken. Ceketini ve kravatını aceleyle üzerinden çıkaran Wes çenesini sıktı ve o çok sevdiğim bronz göğsünü gözler önüne sererek gömleğinin önünü açtı. Dudağımı ısırıldı. “Hepsini. Üzerindeki her şeyden kurtulmanı istiyorum.” Ses tonum kulak tırmalayıcı ve arzu doluydu.

Wes sırtarak yavaşça kemerini çıkarıp pantolonunu gevşetti. Göz temasını hiç kesmeden cebinden bir prezervatif çıkardı, paketi dişleriyle yırtıp açtı ve aletin üzerine geçirdi. Sırtıma uzandım ve sutyenimin kopçasını çözdüm. Wes’in pantolonuyla aynı anda sutyenim de yere düştü.

“Tanrım, gözlerimi senden alamıyorum,” dedi Wes huşu içinde. “Gözlerimi kamaştırıyorsun.” Duyabileceğim kadar yüksek bir sesle dişlerini gıcırdattı.

Kaşlarımı kaldırdım ve karşımdaki görkemli çıplaklığa baktım. Uzun boy, yanık ten, sırf kastan oluşan muhteşem bir beden, zevk vermeye hazır kalın ve sert bir penis... Manzaranın tadını çıkarırken, “Sen de hiç fena değilsin,” dedim.

Wes, “Kanıtla,” diye sataşarak alay etti. Dün gece söylediğim kelimenin aynısıyla karşılık vermesi konuşmalarımıza ne kadar

çok dikkat ettiğini kanıtlıyordu. Bu beni öylesine mutlu etti ki bu konu hakkında çok fazla düşünmek istemedim.

Yatağın kenarına doğru emekleyerek ellerimi sert göğsünün üzerine yerleştirdim. Aşağıya eğildim ve göğüs ucunu yaladım. Wes inledi ve dişlerimi etine geçirdiğim zaman inlemesi tıslamaya dönüştü. Elleri saçlarımın içine girdi. Yüzümü onunkiye yaklaştırdım, o kadar yakındık ki nefesimi dudaklarında hissedebildirdi. Gerçekleşecek olan ilk temasa hazırlanmak için dudaklarını yaladı. Ancak ona istediğini vermedim. Dudaklarına dokunmak yerine ağzının kenarına bir öpücük kondurdum.

“Benimle oynuyor musun?” diye sordu Wes. Sesinde şakacı bir ton vardı.

Dudaklarımı Wes’in yanağına doğru kaydurdum ve sonra kulak memesini dişledim. “Ne demek istiyorsun?” diye fısıldadım niyetimi anlaması için hassas noktasına yeterince hava üflemeğe gayret ederek.

Wes parmaklarıyla kalçamı kavradı ve külotumu hızla aşağıya indirdi. Islak merkezim havayla temas edince soluğum kesildi.

“Bence oynuyorsun,” diyerek karşılık verdi ve ardından beni yatağa geri itti. Nefes nefese yumuşak örtülerin içine düştüm.

Gözlerimi açtığım anda elleri dizlerimdeydi. Bacaklarımı ikiye ayırdı, sızlayan ıslaklığımı gördü ve inledi. Tek bir parmağını ıslaklığımdan içeriye kaydırıp döndürdüğünde dudaklarımın arasından hafif bir inilti çıktı. “Seni yalayıp yutacağım.” Parlayan gözleriyle gözlerimin içine baktı. “Ama önce içinde olmaya ihtiyacım var.”

Bacaklarımın arasına yerleşti ve sadece penisinin ucunu içeriye doğru itti. Daha fazlasını isteyerek, daha fazlasına ihtiyaç

duyarak sırtımı bir yay gibi gerdim. Wes güçlü bedeniyle aramızdaki mesafeyi korudu. “Sana ilk defa sahip olurken beni izle,” dedi seksi ve hükmedici bir sesle. Ve dediğini yaptım. Bana yavaş yavaş sahip olurken onu seyrettim. Vajinamın dudakları, daha önce hiç hissetmediğim kadar dolu hissetmemi sağlayan kalınlığının etrafında gitgide esnedi.

İnledim, başım geriye doğru düştüğü için aramızda kalan son boşluğu kapatmasını izleyemedim. Öylesine derinimdeydi ki... “Mia,” diye fısıldadı gergin bir sesle. Gözlerim bir anda açıldı ve şehvet dolu bakışlarla karşılaştım. Wes dirseklerinden destek alarak yanaklarımı avuçladı. Dudaklarımı ele geçirirken, kalçasını geriye çekti ve sonra sertçe yuvasına geri döndü. O anda tek bir vücut olmuşken Mia ya da Wes yoktu. Sadece biz vardık.

Öpücüğü ateşli, ıslak ve eziciydi. Bedenimi dolduran penisi gibi, dili de ağzımın içine girdi. Yaşananların hassasiyeti, yoğunluğu ve hazzıyla tüm benliğim sarsıldı.

Wes’in penisi sahip olduğumu bile bilmediğim yerlere ulaşırken bacaklarımla kollarımı vücuduna dolayarak ona sarıldım. Bende öyle yoğun duygular uyandırmıştı ki şiddetle haykırdım ve bedenim ilk orgazm dalgasıyla sarsılırken ona tutundum.

“Kahretsin, evet, Mia. Beni öyle güzel sıkıyorsun ki! Tekrar tatlım.” Wes beni orgazma doğru sürükledi, fakat kendisi henüz boşalmamıştı. Kahretsin, adam doymak bilmiyordu.

Wes dudaklarımı emdi, sonra içimden çıktı. İtiraz etmeme fırsat bırakmadan arkamı döndürdü ve kalçamı havaya kaldırdı. “Mükemmel bir kıçın var. Lanet olsun, Mia.” Popoma bir şaplak attı ve daha tokadının acısı tenimi terk etmemişti ki bacaklarımla arasındaki sıcaklığa geri döndü.

“Tanrım, ne yaptığını çok iyi biliyorsun,” diye inledim ve üst bedenimi iyice öne doğru eğdim.

Wes kalçamı kavradı ve cezalandırıcı bir ritim tutturdu. Birbirine çarpan bedenlerimizin sesini duyabiliyordum. “Penisimi deminki gibi sıkmana ihtiyacım var,” diye hırladı Wes eliyle bacaklarımın arasına uzanırken. Parmakları, hassas noktama odaklanınca adeta kendimi kaybettim. Vajinamın duvarları içimdeki sert penisin etrafında kenetlendi ve Wes kükredi. Üç hızlı darbenin ardından içimde zonklayan penisi dışında tüm bedeni hareketsiz kaldı.

Wes üzerime yığıldı, hızla aldığı nefesi saçlarıma vuruyordu. İkimizin de soluğu kesilmişti, aldığımız hazla kendimizi kaybetmiştik. Wes yana doğru yuvarlanıp beni göğsüne doğru çekti. Sonraki birkaç dakikayı ergenler gibi oynaşarak geçirdik. Odanın içi okyanus, seks ve Tresor marka parfümüm gibi kokuyordu. Hemen hemen mükemmel bir birleşimdi. Eğer bu kokuyu şişeleylebilseydiler her gün kullanırdım.

Birlikte uzanırken Wes’in göğsüne sokuldum. “Pekâlâ, bana bir şey söyle...”

Wes güldü. “Biraz daha açık olabilir misin?”

Omuzlarımı silktim. “Herhangi bir şey, seninle ilgili bir şey.” İşaret parmağımla karın ve göğüs kasları üzerinde daireler çizdim.

Wes içini çekti. “Ah, şey, senaryo yazmayı sevdiğimi biliyorsun.” Başımı salladım. “Ve sörf.” Göz kırptı ve ben de sırttım. “Annem ve babamla tanıştın ve de dadımla. Eh, ben küçük bir çocukken dadımdı, şimdi evle ilgileniyor.”

“Bayan Croft mu?”

Wes başını salladı. “Aklında başka neler var?”

Kıstığım gözlerimle Wes'e baktım. "Ah, çok şey. Hiç kardeşin var mı?"

"Bir kız kardeşim var. Benden büyük. Evli, ama henüz çocuğu yok. O bir ilkokul öğretmeni. Kocas da okul müdürü."

"Eh, nasıl tanıştıkları az çok belli oluyor." Alaycı bir tavırla kaşlarımı oynattım ve Wes de göz kırptı. "Adı ne?"

"Jeananna. Peki, ya sen? Kardeşin var mı?"

"Evet, Maddy, yani Madison. Benden beş yaş küçük. On dokuz yaşında ve Las Vegas'ta okuyor."

"Peki, sen neden buraya taşındın?"

Wes'e biraz daha yaklaştım. "Bir değişikliğe ihtiyacım vardı. Ve oyunculuğun tam bana göre bir iş olduğunu düşündüm. Hâlâ da öyle düşünüyorum, ama..." Hayat hikâyemin derinlerine girmek istemedim.

Wes, "Ama?" diye üsteleyince başımı salladım. "Bir aktris olmak isterken nasıl oldu da bir eskort olup çıktın?"

"Para için." Omuzlarımı silktilim. "Sen benim için ilksin," diyerek ona sırrımı söyledim. Wes bana doğru döndü. Yüzünde şaşkın bir ifade vardı. "İlk müşterim," diyerek durumu açıkladım.

"Ah, peki şimdiye kadar nasıl gidiyor?" diyerek gülümsedi.

Kayıtsız bir tavır takındım. "Eh, on üzerinden yedi olduğunu söyleyebilirim."

Wes kollarımı hapsederek üzerime çıktı. "Hey!" diye bağırdım yüzümdeki kocaman bir gülümsemeye.

"Yedi! Karşılaştıracak hiçbir şeyin olmamasına rağmen bana yedi mi verdin?" Dudaklarıma sulu bir öpücük kondurdu. Ellerini kaburgalarımın altına indirerek gıdıklamaya başladı. Anında kahkahalar atarak inlemeye başladım. Ne kadar

etkilendiğimi görür görmez beni çılgınlık içinde durması için bağırtana kadar göğsüme, belime ve bacaklarıma daldı.

“Kabul ediyor musun? Ben tamı tamına on ederim!” Wes yavaşladı ve sonra tamamen durdu.

“Tamam, tamam.” Ciğerlerime derin derin nefesler çektim. “Mükemmel bir sekiz olduğunu söyleyebilirim.” Wes parmaklarını tekrar kıpırdatmaya başladı. “Tamam, bir dokuzsun!” diye çılgılık attım ve Wes saldırısına devam etti. “Dokuz buçuk!” Ve sonunda durdu.

“Demek dokuz buçuk, ilerleme kaydedilebilecek bir rakam...” Wes’in gözleri neşeyle parladı. “Bir ayımız dolmadan önce o dokuz buçuğu sağlam bir ona çevireceğim.”

Sonraki birkaç gün boyunca yalnız kaldım, çünkü Wes, *Honor Code* filmi için stüdyodaydı. Yine de her akşam eve geliyordu. Birlikte yemek yiyip film izliyorduk ya da o bir kitap okuyordu. Daha sonra da ikimizden biri kendi odasına geçmek zorunda kalmadan önce beni kendimden geçiriyordu. Bu rutinimiz hayal edebileceğimden çok daha iyi bir şekilde gidiyordu. Çok eğlendim ve sinir bozucu duyguların araya girme riski olmadan olağanüstü seksin keyfini çıkardım. Bu eskortluk işi harikaydı.

Wes’e müthiş bir sürüş keyfi yaşattıktan sonra yatağın yan tarafına yuvarlandım.

“Şimdi tatlım, bu kahrolası bir ondu!” diyerek övündü Wes. Kahkaha atarak göğüs ucunu çimdikledim. “Ah! Vahşi cadı!”

“Sen delisin, bunu biliyorsun, değil mi?” Wes üzerime eğilerek dudaklarımı öptü. Elini saçlarıma arasına sokarak beni tekrar üzerine çekti. “Bir kez daha mı?”

“Kendime engel olamıyorum, penisimi bir sörf tahtasından daha sert bir hale getiriyorsun.” Dilini ağzımın içine soktu ve kalçamı sıktı.

“Gerçekten de biraz önce penisini bir sörf tahtasıyla mı karşılaştırdın?”

Wes öpüşmeye bir son verdi ve ciddi gözlerle bana baktı. “Öyle yaptım, değil mi?”

Şaşkınlık içinde başımı salladım.

“Vücudun beni aptallaştırıyor. İki kelimeyi nasıl bir araya getireceğimi unutuyorum,” dedi Wes özür diler gibi.

“Her neyse! Bedenim sızlıyor ve uyumaya ihtiyacım var. Yani kalkıp o seksi kışını kendi odana doğru götürsen iyi olur.” Wes’in üzerinden bir kez daha inip yüzümü yastığa gömdüm.

Sırtımı okşayan Wes, “Bir şey unuttun galiba, tatlım?” dedi keyifle. Tek gözümü açıp ona baktım. “Benim yatağımdasın,” diye ekledi ve konuşmasını sırtarak tamamladı.

“Lanet olsun,” diye bağırarak üzerimdeki örtüleri savurdum ve Wes rahatça yatağına yerleşirken ayağa kalktım.

Çırılçıplak bir halde odadan dışarıya çıkarken Wes’in arkamdan bağırıldığını duydum. “Yarın benimkilerle branç yapacağız. Saat onda hazır ol!”

Omzumun üzerinden, “Kaybol!” diye bağırdım. Tam odama doğru giden köşeyi dönerken Judi’ye çarptım.

Çıplak bedenimi inceleyen Judi’nin gözleri iri iri açıldı. “Vay canına, aman Tanrım!” diye soluyarak gözlerini kapattı.

Utançtan yerin dibine geçerek hızla odama doğru koştum. “Üzgünüm Bayan Croft, sizi böyle korkutmak istememiştim.” Koridorun sonundan o aşağılık piçin, Wes’in kahkahalar attığını

duyabiliyordum. Judi'ye yakalandığımı duymuş olmalıydı. Harika. Kadın zaten benim bir fahişe olduğumu düşünüyordu, şimdi de bunu kanıtlamıştım.

“Bugün çok güzel görünüyorsun, Mia.” Wes’in annesi beni kucakladı. Sanki sevgisini gerçekten göstermek isteyen bir anne gibi sarılması garip bir histi.

“Teşekkür ederim, Bayan Channing. Eviniz çok güzel.” Pazar branşı için hazırlanmış olan kış bahçesini inceledim. Garsonlardan biri kristal şampanya kadehiyle bana bir mimoza ikram etti.

Gözlerimi odanın içinde gezdirdim. Zarif ve lüks bir şekilde dekore edilmişti. Koyu altın ve krem tonları bordo ve lacivertlerle kombin edilmişti. Yemek masası kenarlarında dantel desenlerinin bulunduğu bembeyaz porselen takımlarla hazırlanmıştı. Her tabak gereğinden fazla gümüş çatal bıçak takımıyla çevrelenmişti. Masanın ortasına yerleştirilmiş olan geniş gül buketi ocak ayı olmasına rağmen sanki yaz aylarındaymışız gibi bir his veriyordu. Sanırım bunun bir önemi yoktu; Los Angeles, Amerika'nın orta batısına benzemiyordu. Tıpkı Vegas'ta olduğu gibi sıcaklığın sıfırın altına düştüğü buz gibi günler geçirmiyorduk. Sıcaklığın hiçbir zaman otuz derecenin altına inmemiş olduğundan neredeyse emindim. En azından benim yirmi dört yıllık hayatım boyunca bu böyle olmuştu. Kahretsin, kar yağışını sadece birkaç gez görmüştüm.

“İşte, buradasın!” Gülümseyen bir sarışın hızla içeri girdi. Kemik çerçeveli gözlüğü olan uzun boylu ve zayıf bir adam da kadını takip etti.

“Merhaba kardeşim.” Wes kız kardeşini selamladı ve sonra da güzel kadını kollarının arasına aldı. Kadınsa geri çekilip kardeşinin çenesini sıktı.

“İyi görünüyorsun, Wes.”

Wes kocaman gülümsedi. Beni gıdıkladığı zamanları saymazsak çok daha kocaman. “Kardeşim, arkadaşım Mia ile tanışmanı istiyorum.”

Elimi uzattım. “Merhaba, Jeananna, değil mi?”

Kadın başını salladı ve elimi sıktı. “Yani...” Önce kardeşine, sonra da bana baktı. “Arkadaş, ha?”

Wes güldü. “Evet, kardeşim, *arkadaş*.” Arkadaş kelimesini özellikle vurgulamıştı.

Jeananna gözlerini devirdi ve yeşil gözleri mutlulukla parlarırken, “Her neyse,” diyerek karşılık verdi.

Tanıştırılmaların ardından masaya geçildi ve asıl eğlence işte, tam da burada başladı.

“Peki, Mia, sen ne işle uğraşıyorsun?” diye sordu Jeananna. “Wes ile iş aracılığıyla mı tanıştınız?”

Ne cevap vereceğimi bilemeyerek Wes’e baktım ve onun da söyleyecek bir şey bulamadığını gördüm. “Öyle de denebilir,” diyerek kaçamak bir cevap verdim.

Ancak Claire Channing hemen araya girdi. “Ah, lütfen. Elbette iş aracılığıyla tanıştınız. Mia bir eskort. Onu kendim seçtim. Sence de harika bir zevkim yok mu, Wes?” Sanki oğlu için bir eskort seçmiş olması hiç tuhaf değilmiş gibi Claire’in ses tonu son derece umursamazdı.

Jeananna’nın gözleri şaşkınlıkla iri iri açıldı. “Sen bir telekız mısın?”

Wes, “Hayır, değil!” diye karşı çıkarken aynı anda ben de, “Ne dedin?” diye sordum.

Yüzüm bembeyaz oldu. Yediğim yemekler sanki birden mideme oturdu. “O halde kardeşimle yatmıyorsun, öyle mi?” diye sordu Jeananna hiçbir kötü niyeti olmadan. Sanki havanın durumunu soruyormuş gibiydi.

“Eee...” Cevap vermeye çalıştım.

“Seni hiç ilgilendirmez.” Wes ayağa kalkıp peçetesini masanın üzerine fırlattı. Yanakları ve boynu kızarmıştı. “Mia hakkında böylesine iğrenç şeyler ima etmenize izin vermem.”

Jeananna da ayağa kalkıp kardeşinin yanına koştu. “Özür dilerim, özür dilerim. Kasıtlı bir şey değildi! Sadece eskort kelimesini duydum ve bilirsin, yanlış sonuca vardım. Kötü bir şey demek istemedim.”

Claire ayağa kalktı. “Ah, hadi ama, Jeananna sizi incitmek istemedi. Bu sadece basit bir hataydı,” diyerek ortalığı yatıştırmaya çalıştı, fakat Wes bunu kabul etmedi.

“Basit falan değil,” diyerek dişlerini gıcırdattı. “Mia benim arkadaşım ve bir ay boyunca katılmak zorunda olduğum sıkıcı yemeklerle çeşitli etkinliklerde bana eşlik etmesi için onu kiralamış olmama rağmen o bir fahişe değil.” Wes’in gözleri benimkilere kaydı. “Özür dilerim, tatlım.” Gözleri pişmanlıkla parlıyordu. İşte, o zaman, durumu düzeltmem gerektiğini anladım.

Derin bir nefes aldım. “Bakın, bu sadece basit bir hataydı. Millie teyzem bu konuyu ilk açtığı zaman ben de aynı şeyi düşündüm. Yine de denemeye karar verdim ve bunun için çok mutluyum. Wes’le ve şimdi de sizlerle tanışmak benim için harika bir tecrübe oldu.” Tekrar yerine dönen Claire’in gözleri

ısındı. Jeananna da kardeşine sarıldıktan sonra yerine oturdu. “Ayrıca sahip olduğum ayakkabıları gördünüz mü?” Hemen yan tarafıma döndüm ve lisedeki dans öğretmenimin öğretmiş olduğu gibi ayağımı havaya kaldırdım. “Cehennem kadar ateşli!”

Claire kahkahasını gizlemek için eliyle ağzını kapattı. Jeananna hafif bir kıskançlıkla topuklu ayakkabılarıma baktı. Kocasıysa hiçbir şey söylemedi, fakat sanki evrenin şifresini taşıyormuş gibi bacağıma baktı ve Wes’in babası, “Aferin evlat!” diyerek oğlunun omzuna vurdu.

“Her neyse, ben sizin hakkınızda daha fazla şey öğrenmek istiyorum.” Konuyu değiştirdim ve şampanyamdan bir yudum aldım. “Wes senin bir öğretmen olduğunu ve senin de aynı okulda müdür olduğunu söyledi. Nasıl gidiyor?”

Günün geri kalanı sorunsuz geçti. Claire ve İkinci Weston, Jeananna ve kocası Peter’la birlikte Wes’in bebekliği ve Channing Ailesi’nde büyümekle ilgili hikâye üstüne hikâye anlattılar. O öğleden sonra geçen yıl güldüğümünden çok daha fazla güldüm. Bu neşeli atmosfer gerçek bir aile kavramını bilmeyen benim gibi biri için çok fazlaydı. Her zaman sadece ben, sarhoş babam ve çocukluğumun büyük bir kısmını onu yetiştirmekle geçirdiğim küçük kız kardeşim Maddy olmuştu. Babamın bizi her şeyden çok sevdiğini biliyordum, ancak annemin bizimle birlikte olduğu zamanları unutabilmek için kumar oynayıp içki içmeye asla bir son vermiyordu.

Sonunda eve dönmek için oradan ayrılırken Claire önümüzdeki pazar günü beni tekrar yanında getirmesi için Wes’e söz verdirtti. Jeep’e doğru ilerlerken Wes beni yanına çekti ve dudaklarıma tatlı bir öpücük kondurdu. “Eğlenceliydi, değil mi?”

Kalbim bir sıcaklıkla dolarken gülümsedim. “Öyleydi. Uzun zamandır yaşadığım en güzel günlerden biriymi. Beni de davet ettiğin için çok teşekkürler.”

Wes sırtarak göz kırptı. “Her zaman, tatlım. Senden hoşlandılar.”

Emniyet kemerimi taktım ve Wes sarmal araba yolundan çıkarken pencereden dışarıya baktım.

“Ben de onlardan hoşlandım. Hem de çok. Harika bir ailen var. Şanslısın.”

Wes’in yüzünde hoşnutsuz bir ifade belirdi. “Senin ailen nasıl?” diye sordu, sesi öyle yumuşaktı ki saçlarımı savuran rüzgârın sesi yüzünden onu zar zor duyabildim.

Arkama yaslanarak uzaktaki sahili ve kıyıya çarpan dalgaları seyrettim. “Kardeşim Maddy harikadır. Çok zekidir. Bir bilim insanı olacak. Ömrümün büyük bir kısmını onu yetiştirmekle geçirdim.”

“Annenle baban neredeydi?”

“Babam,” diye düzelttim. Wes’in gözleri kısacık bir an için benimkilere kaydı. O gözlerin içinde pişmanlığı ve üzüntüyü görebiliyordum. Kendisi için değil, ama benim için hissettiği üzüntüyü... Bakışlarımı kaçırdım. “Annem Las Vegas’ta bir dansçıydı. Bizi terk ettiğinde ben on, Maddy de sadece beş yaşındaydı.”

Wes endişeyle başparmağının tırnağını dişlemeye başladı, ama gözlerini yoldan ayırmadı. “Hiç geri dönmedi mi?”

“Hayır.” Başımı salladım. “Ve bundan dolayı babam içki içmeye başladı. Sonra da kumara.”

Wes elimi tutup parmaklarımızı birbirine kenetleyerek elimin üzerine bir öpücük kondurdu. “Şu anda yaptığın şeyi bu yüzden mi yapıyorsun?”

Yalan söyleyebilir ve ona saçma sapan bir hikâye uydurabilirdim, ama bu sahip olduğumuz şeyi mahvederdi. Bu yüzden cevap vermek yerine sadece başımı salladım.

“Anlatmak ister misin?” diye sordu Wes yalvarırmış gibi çıkan yumuşak bir ses tonuyla.

Bunun için çok erkendi. Yükümü biriyle paylaşmaya hazır değildim. Wes o kadar iyi bir adamdı ki bu durumu hemen düzeltmek isteyebilirdi. Borcu ödemeye kalkar ya da çılgınca bir şey yapabilirdi. Ama bu benim sorunumdu. Sorunu çıkaran babamdı ve onu kurtarmak da benim görevimdi. Bunu yapacak olan kişi ben olmalıydım.

“Peki, bir gün bana anlatır mısın?”

“Evet.” Şimdilik verebileceğin en iyi söz buydu.

Altıncı Bölüm

Wes'in elinin yakıcı acısını çıplak popomda hissetmeden hemen önce, "Uyan tatlım," dediğini duydum.

"Yüce Tanrım!" Çıplak yerlerimi saklamak için örtüleri kaparak havaya fırladım. "Senin sorunun ne?" diye bağırdım.

Ancak bir özür duymak yerine geniş bir sırıtışla karşılaştım. "Hadi, mayonu giy ve üzerine rahat bir şeyler al. Kumsala gidiyoruz!" Yeni bir günün getireceklerinin ve sahile gidecek olmasının beklentisiyle belli ki büyük bir heyecana kapılmış olan Wes sevinçle bağırdı.

Geçen hafta boyunca sürekli çalışmıştı. Sıkıcı bir iş yemeği dışında onu sadece gece geç saatlerde gördüm. Gerçi bu arada ben de en son filminin yönetmeninin eşi Jennifer Underwood ve Wes'in annesi Claire'le öğle yemekleri yedim. Herkes bunu normal karşılıyormuş gibi görünüyordu. Wes'in de herhangi bir şikâyeti yoktu. Kendisi meşgulken yeni arkadaşlar edinmemin harika olduğunu söylüyordu. Ailesiyle yakınlaşarak ya da iş arkadaşının karısıyla vakit geçirerek herhangi bir duygusal bağ kurma ihtimalimden daha çok

tüm gün boyunca yalnız başıma kalıp sıkılmamdan endişeleniyormuş gibi görünüyordu.

“Kumsala gidiyoruz da ne demek? Ocak ayındayız, havanın buz gibi olduğunun farkında mısınız?” Yorganı kafamın üzerine çektim ve sıcakık yatağıma geri döndüm.

Yatağın çöktüğünü hissettim. Wes yorganı başımın üzerinden çekti ve bir Ninja gibi hareket ederek tek eliyle iki elimi birden başımın üzerine kaldırdı. Başını eğip beni öptü; öpücüğü öyle yavaş, ıslak ve derindi ki ayak parmaklarım kıvrıldı. Bacaklarımın arasındaki boşluk ısınıp zonklamaya başladı. Tanrım, adam harika öpüyordu. Yorganı biraz daha aşağıya kaydırıp göğüs uçlarımı dürttü, ilk başta burnuyla, sonra da dişleriyle.

“İşte, bir kız böyle uyandırılır,” diye soludum iniltilerimin arasında.

“Bir sonraki sefere bunu hatırlarım. Eğer seni rahatlatırsam ruh halin düzelir mi?” Wes’in dili dışarı çıktı ve göğüs ucuma diliyle bir fiske vurdu. Boştaki elinin parmaklarıyla da diğer göğsümle oynamaya başladı.

Sersem bir halde başımı salladım, içimde yükselmekte olan o harika hisle kaybolmuş gibiydim.

Wes güldü. “Dudaklarımı senin bedeninden ayırmazsam, istediğin rahatlamayı sana sunarsam söylediğim her şeyi yapacak mısınız?”

Ona karşı koymak imkânsızdı. Göğüslerime tapan ağzı ve parmaklarıyla istediği her şeyi ona vermeye hazırdım. “Evet, Tanrım, evet!” diyerek inledim. Wes’in başı göğüslerimden aşağıya doğru inmeye başladı, dişlediği karnımın üzerinden geçti ve sonunda hedefine ulaştı. Tam oradaydı, istediğim her şeyi ve çok daha fazlasını bana veriyordu. Wes oral seks sanatında bir

altın madalya sahibi olabilirdi. Ne zaman ısıracağını, dişleyeceğini, emeceğini ve yalayacağını çok iyi biliyordu. Ve tüm bunları ustalıklı yapıyordu...

Isır.

Dişle.

Em.

Yala.

Tüm bunları takip eden dilinin zevk merkezime yaptığı darbeler ben kendimden geçinceye kadar devam etti. Bedenim bir yay gibi kıvrıldı ve onu tam yerinde tutabilmek için Wes'in saçlarını kavradım. Kendisini en az benim kadar kaybetmiş olan Wes, beni yalayıp yutmaya devam ederken hırladı.

Bir saat sonra kumsala vardığımızda Amil adında bir sörf hocası tarafından karşılandık.

"Beni buraya sizi sörf yaparken izlemem için mi çağırdınız?" diye sordum Bay Sörfistik ile tokalaştıktan hemen sonra. Sesim hiç de sevimli çıkmamıştı.

Wes önce Amil'e, sonra da bana baktı ve sırıttı. Yüzünde yaramaz bir ifade vardı ve o anda kötü bir sürprizle karşılaşacağımı anladım.

"Hayır, aslına bakarsan, seni buraya birlikte sörf yapmamız için getirdim. Amil sana bu işin inceliklerini anlatmamda yardımcı olacak. Ayrıca sörfle ilgili tüm ekipmanlara da sahip. Kumsalın sonundaki Surf Shack'i işletiyor." Uzaktaki bir noktayı işaret etti.

Wes'e baktım, sarı saçları buz gibi sabah havasında dalgalanıyordu. Yeşil gözlerindeki ışıltı, günün ilk ışıklarında o gözlerin neredeyse bir zümrüt gibi görünmesine neden oluyordu. Eşsiz dalgalar sahile vururken gözlerin görüp görebileceği en güzel şeydi.

“Sen ciddi misin?”

Wes başını salladı ve Amil’e işaret etti. Sörf hocası bronzlaşmış kaslı sırtının harika görüntüsünü gözler önüne sererek arkasını döndü ve benim bedenime göre bir sörf kıyafeti çıkardı. “Senin bedenine uygun olmalı. Boyun 1.78 ve kilon da 63.5 falan mı?”

“Boyum 1.75 ve annen sana kadınların kilosuyla ilgili herhangi bir yorum yapmaman gerektiğini öğretmedi mi?”

Amil başını salladı ve kakhaha atarak, “Öğrettiğini söyleyemeyiz,” dedi.

“O zaman işini pek de iyi yapamamış,” dedim duygusuz bir sesle. “Bu çok kaba bir davranış ve kadınlar bundan nefret eder. Sen evli misin?” Amil hayır anlamında başını salladı. “Kız arkadaşın var mı?” Sırıtmaya devam ederek tekrar başını salladı. “Tipik bir örnek.” Sanki Einstein’ın izafiyet teorisini kanıtlamışım gibi ellerimi çırpıttım.

Yanımda duran Wes, kakhahalara boğuldu. “Kız haklı ah-bap.” California’lılara özgü böylesi bir kelime kullanması karşısında biraz şaşırdım. Wes’in harika bir adam olmadığını söyleyemezdim, harikaydı. Hem de çok. Sadece konuşurken her zaman resmiyetini koruyordu.

“Üzgünüm Mia. Sana en derin özürlerimi sunuyorum, ama kıyafetin uyabileceğinden emin olmak istedim.” Amil siyah bir sörf kıyafetini uzattı.

Kedi Kadın kostümüm olarak adlandırdığım inanılmaz derecedeki dar kıyafetin içine girmeyi başardıktan sonra lanet olası şeyi nihayet kapatabildik. Göğüslerim, gövdemle suni kauçuk kumaşın arasında resmen ezildi. Kıyafetin fermuarını açmak ve

ezilen bebekleri serbest bırakmaktan daha fazla istediğim bir şey yoktu! Kendimi şöyle bir inceledikten sonra kıs kıs gülmeme engel olamadım. Sörf kıyafeti *Batman Dönüyor* filmindeki kedi kadını hatırlamama neden oldu. Wes'in ateşli gözleri "aslında" hiç de gülünç görünmediğimi söylüyor olmasına rağmen kendimi gülünç hissediyordum. Daha çok üzerimdeki lanet kumaşı yırtıp atmaya hazır görünüyordu. Diğer taraftan sörfle ilgili talimatlarına yeterince dikkatimizi vermiyor oluşumuz Amil'in hiç hoşuna gitmedi. Tek istediğim bir an önce oraya gitmek ve şu lanet şeyi denemektir!

En sonunda Amil'in "sörf sanatı" ile ilgili talimatları bir son buldu ve Wes'le birlikte kumsala indik. Kumların üzerinde zorlukla ilerlerken Wes ikimizin sörf tahtasını da taşıyordu. "Kendi tahtamı taşıyabilirim, biliyorsun değil mi?"

Wes'in gözleri parıldadı. "Yapabileceğin birçok şey olduğundan eminim tatlım. Ama kadınıma yardım etmezsem kendimi bir adam gibi hissedebilmem mümkün değil. Ayrıca her şeye rağmen gerçekten ılımlı davranıyorsun."

Onun kadını mı?

Biraz önce aynen böyle mi söylemişti?

Düşüncelerim duygusal bir yöne kaymadan önce, "Kadınım?" diye sordum.

Wes sırtıttı. "Evet, ne demek istediğimi biliyorsun." Omuzlarını silkti.

Ee, hayır, ne halt kastettiğini bilmiyordum. Bu mayını biraz daha eşelemeye karar vermiştim ki Amil araya girdi.

"Tamam, ilk önce suyun sakın bölümünde birkaç pratik hareket çalışacağız." Hafif bir miyavlama efektiyle birlikte, "Hadi,

korkak bir kedi gibi davranma,” dedi. Erkekler kedi sesleri çıkarmamalıydı. Küçük sevimli tüy yumaklarından çok ölen bir hayvana benziyordu sesleri.

Ben tam itiraz etmek üzereyken Wes popoma sert bir şaplak atıp beni okyanusa doğru itti. Ama buna rağmen okyanusun içinde tam bir centilmen gibiydi. Suda uygun yere ilerlememe yardım etti ve duruşları, hareketleri ve dengeyi bulmam konusunda benimle birlikte çalıştı. Ayağa kalkmaya çalışmadan önce ilk olarak dizlerimin üzerinde nasıl duracağımı öğrenmem gerektiğine karar verdik.

Sinirlerim bir kez yatıştıktan sonra karnımın üzerindeyken ufak dalgaları gerçekten yakalayabildiğimi öğrendim. Dizlerimin üzerinde kalkabilmem bir saati buldu, ama kendimle daha fazla gurur duyamazdım. O şekilde yeni bir dalgayı yakaladığım zaman Wes’in tezahüratlarını duyabiliyordum. Daha önce o andaki kadar gururlandığımı hiç hatırlamıyordum. Genellikle kız kardeşim Maddy’ye ya da en iyi arkadaşım Ginelle’e dansı konusunda tezahürat yapan ben olurdum. Modern dans ile uğraştığım zamanlarda bile ne kadar iyi bir performans göstermiş olursam olayım, böylesi bir başarı duygusu hissetmemiştim. Belki de şimdi böyle hissediyor olmamın nedeni kıyıda beni bekleyen uzun boylu ve yakışıklı adamdı. Sörf tahtasını kuma saplamıştı. Ona doğru koşarken sörf tahtamı kumların üzerine bıraktım.

Sevinçle, “Gördün mü?” diye bağırdım.

“Elbette gördüm! Muhteşemdi! Doğal bir yeteneğin var, tatlım,” dedi Wes kollarını açarak. Göğsüne atıldım ve ikimizi birden yere devirdim. Bir anda Wes’in dudakları dudaklarıma, elleriyse ıslak saçlarıma yapıştı. Ağzında tuz ve deniz tadı vardı.

Fevkaladeydi. Derinden gelen bir öksürük sesiyle rahatsız edilmeden önce yerdeki oynaşmamıza bir süre daha devam ettik. Wes'in elleri aşağıya doğru kayarak sertçe popomu avuçladı ve aletini onu en çok istediğim yere bastırdı. Yavaşça birbirimizden ayrıldık, ikimiz de soluk soluğaydık ve Amil'in gülün yüzü karşısında ahmakça sıırıtyorduk.

Wes yerden kalkmama yardım etti ve ıslak kıyafetlerimizi birbirine yapıştırarak bana sıkıca sarıldı. "Harikaydın," dedi gururla. Dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurmadan önce başparmağıyla yanağımı okşadı.

"Bana öğrettiğin için teşekkürler. Tekrar gelebilir miyiz?" diye sordum heyecanla dalgalarla bir kez daha mücadele edecek olmanın umuduyla.

"Senin için her şeyi yaparım. Benim tatlı Mia'm."

Üçüncü haftamız da sıkıcı iş yemekleri ve gösterişli etkinliklerle doluydu. Etkinlikleri çok da önemsemiyordum. Etrafta dolaşmak, nefis atıştırmalıklardan yemek ve pahalı içkiler içmek güzeldi, ama tam olarak eğlenceli de sayılmazdı. Wes'se bu akşamları derin sohbetleriyle katılımcıları etkileyerek geçiriyordu.

Gerçek bir ilişkiye zamanı olmadığını söylerken dalga geçmiyordu. Onunla birlikte olacak olan kadın çok fazla yalnız kalacaktı. Wes'in, tamamen kendine ait bir yaşamı ve kariyeri olan bir kadına, gece geç saatlerde eve geldiğinde seks yapmak ve rüyalar âlemine dalmadan önce sarılıp yatabileceği, onun gece arkadaşı olmaktan mutluluk duyacağı bir kadına ihtiyacı vardı. Wes'i başka bir kadınla birlikte düşünmek içimi acıttı.

Âşık olması, evlenmesi, çocuk yapması, sonsuza kadar mutlu yaşaması... Hem de ben hâlâ ne yapıyorken? Eskort olmaya devam ederken mi?

Elime almış olduğum böreği tekrar yerine bırakıp kadehimdeki şampanyanın geri kalanını kafama diktim.

“Hey, yavaş ol hızlı yarışçı,” dedi Wes kolunu belime dolayıp beni yanma çekerken. “Sarhoş olmaya mı çalışıyorsun?” Gözlerini kıstı, fakat dudaklarını kıvrmasından sadece takıldığı anlaşıyordu.

“Neden? Eğer sarhoş olursam benden faydalanacak mısın?” diye sordum arsızca göğüslerimi bedenine bastırarak.

Wes derin bir nefes aldı, beni tamamen göğsüne bastırdı ve sonra aşağıya baktı. “Kesinlikle.” Bana sahip olmak istediğini sadece ima etmesi bile iç çamaşırlarımın ıslanması için yeterliydi.

“Beni tahrik etme. İşinle ilgilenmek zorundasın ve bu hiç adil değil.” Dudaklarımı büktüm ve Wes’in boynuna bir öpücük kondurdum.

Wes kısık sesle inledi, arzusunun sıcaklığını ve gücünü hissedebilmem için kalçasını bedenime bastırdı. “Sekiz gün sonra gitmene nasıl izin vereceğim?” Gözleri ve sıkıdığı çenesi sorduğu sorunun ciddiyetini vurguluyordu.

Şiddetli bir soluk aldım ve Wes’in gözlerinin içine dikkatle baktım. “Durum bu. Böyle olmak zorunda,” diyerek ona durumumuzu hatırlattım.

Wes öne doğru eğilince alınlarımız birbirine yaslandı. “Peki, ya ben böyle olmasını istemiyorsam?” Asla söylenmemesi konusunda anlaşmış olduğumuz tek şeyi söyledi. Daha fazlasını ima eden bu düşünce sözleşmeyi imzaladığım zamanki anlaşmış

olduğumuz her şeye karşı geliyordu. Aynı zamanda daha sadece iki hafta önce, ilk defa birlikte olduğumuz zaman kendi koymuş olduğu kuralları yıkma potansiyeli de taşıyordu.

“Yapma,” diye fısıldadım. Wes derin bir soluk alıp yavaşça geri bıraktı. Islak dudaklarımda nemli sıcaklığını hissedebiliyordum.

“Tamam, yapmayacağım,” dedi bunu olması gerektiği gibi bırakacağına dair sözünü yineleyen kesin bir tavırla.

Benim için başka bir seçenek yoktu. Daha fazlasını istesem bile ki şu anda bunu düşünemezdim, bu mümkün değildi. Hâlâ bir milyon dolara ihtiyacım vardı ve babamın da hâlâ kurtarılması gerekiyordu. Bunu gerçekleştirebilecek benden başka kimse yoktu. Küçük bir mutluluk şansı için onun hayatını riske atamazdım. Babamın hayatına karşılık kendi mutluluğumu seçersem, kendimi asla affedemezdim. Bir ayyaş olması ya da zamanının çoğunu kumar ve içkiyle paramızı harcayarak geçirmesi gerçeğine rağmen beni gerçekten seven birkaç insandan biri babamdı. Ve bunu asla unutamazdım. Wes için bile... bu düşünce aklımı, kalbimi ve ruhumu umutla dolduruyor olsa da birlikte olmamız imkânsızdı. Yapmam gereken bir iş vardı ve onu yapacaktım ya da yapmaya çalışırken ölecektim.

Wes, “Hadi, dans et benimle,” diyerek beni dans pistine doğru çekerken etrafımızdaki ağır havanın yavaş yavaş dağılmasına izin verdi. Bu akşamın etkinliği Wes’in haftalardır deli gibi çalıştığı yeni filmi *Honor Code*’un oyuncularını, kamera arkası ekibi ve yatırımcılarını tanıtma partisiydi. Bu, Wes’in başarısını kutlayabileceği ilk geceydi ve ben de bunu yaptığından emin olacaktım.

Dans pistinde birbirimize sarılırken birlikte geçirdiğimiz zamanı düşündüm. Son iki hafta sanki rüyaların gerçek olması gibiydi. Millie teyzem bu işi teklif ettiğinde ruhumun bir kısmını satıyor olduğuma inanmıştım. Ama bu fikre alışmak ve gelecekteki müşterilerimle işlerin nasıl ilerleyeceğini düşünmek için iki haftam olmuştu ki artık gelecek yılı rahatlıkla geçirebileceğimi düşünüyordum. Hatta hizmet yılım sona erdiğinde girmeyi planladığım sektördeki birkaç insanla bağlantı bile kurmuş olabilirdim. İş sevmesem bile, sadece çalışmaya ve büyük paralar kazanmaya devam edecektim. O paraları bu yıl göreceğim halim yoktu. Sadece paranın bir kısmını okul ihtiyaçlarını karşılaması için Maddy'ye gönderecektim ve küçük dairemin kirasına yetecek kadarını da kendi hesabımda saklayacaktım.

Önümüzdeki on iki ay boyunca her ay yüz bin dolar kazanırsam, bir milyon dolarlık borcumu ödedikten sonra iki yüz bin dolarım kalacaktı. Böylece Maddy'nin yüz bin dolarlık okul parasının tamamını ödeyebilirdim ve kendime yeni bir iş bulana kadar yüz bin dolar kalırdı. Bu da her ay kardeşimle babamın masrafları için onlara üç bin dolar gönderebilmemi, bin dolarlık aylık kiramı ödeyebilmemi ve bankada beni birkaç ay daha idare edebilecek miktarda paramın kalmasını sağlardı.

Elbette kendime ait zamanım olmayacaktı ki bu da gün geçtikçe sınırlarımı bozacaktı, ama gelecekteki müşterilerimin de Wes gibi olmasını umuyordum. Çok çalışmalarını ve bana çok az ihtiyaç duymalarını... Böylece zamanımın çoğunu gösterişli evlerinde rahatlayarak geçirebilirdim.

Ancak Wes'ten ayrılmak zor olacaktı. Acaba diğer müşterilerimle de böyle mi olacaktı? Wes ile birlikte geçirdiğimiz

zamanlara değer vermeye başlıyordum. İnanılmaz derecede ateşli olan sekslerimize de... Daha bu sabah bana yapmış olduğu şeyleri düşünmek bile yanaklarımı kızartıyordu. Beni yukarı kaldırıp banyonun duvarına yaslayışı... Tanrım, adam sekste muhteşemdi.

“Hey, yüzün kızardı, iyi misin?” Wes dans etmeye ara verdi ve hemen bakışlarından kaçınarak başımı göğsüne yasladım. Kalp atışları beni sakinleştirdi. Dansımızın henüz sona ermediğini ima edercesine kalçalarımı salladım. Kollarıyla beni sardığını hissetmek istiyordum. Tüm dünyada ilgisine sahip olabilecek tek kadınmışım gibi hissetmemi sağlıyordu.

“İyiyim. Hava sıcak. Sen de beni ısıtıyorsun.” Çenemi Wes’in göğüs kafesine yaslayıp gözlerinin içine baktım.

Wes’in bakışları yüzüme kilitlendi, gözleriyle yüz hatlarımı inceliyordu. “Biliyor musun, muhtemelen annem ve kız kardeşim dışında tanıdığım en değerli kadın sensin.”

“Değerli mi?” diye kıkırdadım.

“Evet. Başka bir deyişle...” Wes başını eğdi ve dudakları kulağımı buluncaya kadar yanağıyla yanağıma sürdü. “...benim için önemlisin.”

Wes’e sımsıkı sarıldım. Onun da benim için ne kadar önemli olduğunu bilmesini istiyordum, fakat bunu dile getirebilecek durumda değildim. Tırnaklarımı ceketine geçirip sırtına can havliyle tutunurken kelimeler boğazıma takılmıştı.

Wes mengene gibi sıkıttığım kollarımdan kurtularak geri çekildi. “Hey, hey. Bu konuya girmek zorunda değiliz, ama Mia bir şeyi bilmek zorundasın.” Karşılık veremeyeceğim duygularını itiraf etmesini duymak istemeyerek başımı salladım.

Wes yanaklarımı sıcak ellerinin içine aldı. “Mia, beni dinle...” Derin bir nefes aldım ve söyleyeceği şeyi söylemesini bekledim. “Buradan gittiğin zaman bir çift olarak birlikte olamasak bile, bu birbirimizle görüşemeyeceğimiz anlamına gelmez. Arkadaş olmaya devam edeceğiz.” Ses tonundan söylediklerinde ciddi olduğunu anlayabiliyordum.

İçime dolan rahatlama hissiyle yüzüme geniş bir gülümseme yayıldı. “Gerçekten mi?”

Wes başını salladı. “Evet, gerçekten tatlım. Hadi, gidip birer içki alalım ve gecenin tadını çıkaralım. Her ne kadar birçoğumuz biliyor olsa da *Honor Code* için seçilen oyuncularını duyuracaklar. Bu da eğlencenin bir parçası,” diyerek göz kırptı.

Bara ulaştığımız zaman Jennifer Underwood’la karşılaştım. “Mia, aman Tanrım, her yerde seni arıyordum,” dedi aceleyle ve sonra beni bir kenara çekti. Wes’in gözleri benimkilerle buluştu, kıstığı gözlerinde belirgin bir endişe vardı. “Endişelenme” anlamında başımı salladım.

“Neler oluyor Jen?”

Jennifer öne doğru eğilip söylemek üzere olduğu şeyi benden başka kimsenin duymadığından emin olmak için etrafına baktı. “*Geciktim*,” dedi, ardından dudağını ısırdı.

“Affedersin?” Neden bahsettiği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Jen kaderine boyun eğmiş gibi derin bir nefes aldı ve tekrar fısıldamak için öne doğru eğildi. “Hayır, geciktim, geciktim işte. Periyodum gecikti.”

Sonra jeton düştü. Ah, kahretsin! *Gecikmişti!* İlk tanıştığımız akşam yemeğinden bir hafta sonra öğle yemeği için buluştuğumuz zaman, Jen hayatını değiştirdiğim için bana sık

sık teşekkür etmişti. Görünüşe göre, o akşam eve gittiklerinde kocası Jay'e bebek yapmak istediğini söylediğinde, Jay de buna çok sevinmişti. Kocasının aslında daha düğün gecelerinde bebek çalışmalarına başlamak istediğini, fakat evlilikleri hızla gerçekleşince Jay'in Jen'in bebek fikrinden vazgeçtiğini sandığını söylemişti. Ama şimdi bildiğim kadarıyla tavşanlar gibi bebek yapmaya çalışıyorlardı.

Jen'in ellerini sıkıca kavradım ve kadını yakınımaya çektim. "Kaç gün? Denemeye daha yeni başlamıştınız."

"Biliyorum!" Jen'in sesi diğer konuşmaları bastırdı ve takım elbiseli birkaç adam bize doğru baktı. Jen'i uzak bir köşeye sürükledim. "Beş gün geciktim ve daha önce bir gün bile gecikmemiştim!"

"Kahretsin!" diye bağırdım.

"Biliyorum!"

"Aman Tanrım!"

Jennifer, "Biliyorum!" diye cırladı ve birlikte küçük çocuklar gibi zıplamaya başladık. Ayakkabılarımızın topukları fayans zeminde tıkırdıyordu. Jen'e sıkıca sarıldım. Çok fazla kadına sevgi beslediğim söylenemezdi, çoğunlukla sadece Ginelle ve Maddy vardı, ancak Jennifer'la aramızda bir bağ olduğunu hissediyordum. İyi bir insandı ve onu arkadaşım olarak görüyordum.

"Buradan gittiğim zaman beni haberdar etmek zorundasın." Jen başını salladı. Bu, Wes'ten sakladığım nadir şeylerden biriydi. Onun hayatındaki yerimin ne olduğunu Jen'e söylemiştim, ama Wes bunu bilmiyordu. Jen'e gizlilik yemini ettirmiştim ve o da şimdiye kadar güvenimi boşa çıkarmamıştı. "Bu harika. Jay ne söyledi?"

“Tam anlamıyla emin olmamamıza rağmen hamile olduğumu herkese söylemek istiyor.” Jennifer gözlerini devirip başını salladı.

“Aptal erkekler,” dedim ve Jen de benimle aynı fikirdeydi. “Yani eğer hemen hamile kaldıysan, tahminime göre daha sadece iki haftalıksın, bu yüzden evde yapacağın herhangi bir test birkaç hafta daha doğru sonuç vermeyebilir. Eğer sonucu öğrenmek için ölüyorsan, en iyisi bir kan testi yaptır ve doktora görün. Böylesinin en güvenilir yol olduğunu sanıyorum.”

“Ben de öyle düşünmüştüm. Bir sonraki cuma günü için randevu aldım. Randevudan birkaç gün sonra kesin olarak öğreneceğim. Elbette tekrar regl olmazsam.” Jen’in yüzü asıldı.

Jen’i kucakladım ve sonra adamların yanına doğru ilerlemeye başladık. “Pekâlâ, şimdi sadece olumlu düşünelim ve en iyisini umalım, tamam mı?” Jen başını salladı, mutlu haline derhal geri döndü.

İnsanlar devasa balo salonunun ortasına kurulmuş olan küçük sahnenin etrafına toplanmaya başlarken, erkeklerin yanına geri döndük. Dörtlü müzik grubu çalmayı kesti. Wes kolumu tuttu ve bana bir kadeh şampanya uzattı.

“Her şey yolunda mı?”

“Evet.”

“Bilmem gereken herhangi bir şey var mı?” diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Başımı salladım. “Hayır. Bekle ve gör.”

Wes güldü ve sunucu, filmdeki oyuncuları açıklamaya başlarken beni sahneye doğru götürdü. “Heyecanlı mısınız?” diye sordum.

“Filmde kimlerin oynayacağını zaten biliyorum,” diyerek sırtıttı.

“Ne olmuş yani? Şimdi herkes öğrenecek ve aylarca bundan bahsedecekler! Ben çok heyecanlıyım ve hikâyenin sadece özetini biliyorum.”

Wes kolunu omzuma doladı ve ismi açıklanan oyuncuların sahneye çıkmasını izlerken beni yanına çekti. Oynayacakları roller açıklanan her oyuncu isimleri söylenince eğilerek selam verdi.

“Gerçek aşkı Alison’a mektuplar gönderen askeri, yani Will’i kimin oynayacağını öğrenmek için sabırsızlanıyorum. Ah, Alison’ı kim oynayacak?” Wes’e bakmak için başımı yukarı kaldırdım.

“Alison’ı kimse oynamayacak,” diye yanıt verdi.

“Ne? Ama onun Will’in hayatının aşkı olduğunu sanıyordum.” Wes’in yakışıklı yüzüne odaklanırken yüzümde şaşkın bir ifade olduğundan emindim. Wes sırtıp sahneyi işaret etti.

“İzle.” Kuzgun siyahı saçları olan güzel bir kadın sahneye doğru yaklaşırken Wes çenesini havaya kaldırdı. O aktrisi tanıyordum! Gina DeLuca. Uzun boylu ve inceydi, fakat gizleyemeyeceği kadar harika kıvrımları vardı. Tüm erkekler ona bayılıyordu ve her kadın onun gibi olmak istiyordu. Onu en iyisi yapan şeyse altın gibi bir kalbinin olması ve genç kadınlarda olumlu bir etki bırakmasıydı.

Sunucu, aktrisi takdim ettiğinde yaşadığım şok çılginca alkışlamamı sekteye uğrattı. “Gina DeLuca filmdeki kadın başrolü, yani Mia Culvers’ı oynayacak!”

Ağzım açık kaldı. “Bu imkânsız!” Wes’e döndüm.

“Sürpriz!” Yüzündeki gülümseme büyüleyiciydi. İşte, bu hiçbir zaman unutamayacağım bir şeydi.

“Ana karakterin adını Mia olarak mı değiştirdin?”

“Evet,” dedi Wes, ama bunu neden yaptığını anlamamı sağlayacak herhangi bir şey eklemedi.

Birkaç kez gözlerimi kırptırdım, Wes’e bakarken gözlerim doluyordu. “Neden?”

“Çünkü sen önemlisin.”

Yedinci Bölüm

Kahretsin! Ben önemliydim. Birkaç gün önce Wes'in filmde ki ana karaktere benim adımlı verdiğini itiraf ettiğı anı düşününce kalbim mutlulukla doluyordu. Karakterin görünüşünü bile değıştirmişti; Alison adında mavi gözlü, sarışın, narin bir kız olması gerekiyordu. Gina DeLuca gibi... ya da benim gibi siyah saçlı, iri göğüslü ve etine dolgun bir güzellik olmaması gerekiyordu.

Ne düşüneneğimi ya da bundan ne sonuç çıkarmam gerektiğini bilmiyordum. Bağlanmamak konusunda anlaşmıştık. Gerçi dürüst olmam gerekirse, Wes'e bağlanmadığımı söyleyemezdim. Kesinlikle bağlanmıştım. Onu seviyor muydum? Sanmıyordum. Bütün bu süre boyunca âşık olmamaya o kadar odaklanmıştım ki kalbimi ona açma seçeneğı kendini hiç göstermemişti.

Wes'le gerçek bir çift olsak neler olabileceğıyle ilgili düşüncelerim telefonumun sesiyle kesintiye uğradı. Zaten böyle bir seçeneğimiz yoktu. Wes bunu biliyordu, ben de öyle. Böylesi yeterli olmalıydı.

Ekranda Millie teyzemin adını görünce, "Merhaba," diye yanıt verdim.

“Selam bebek yüz. Servete boğulduğun hayat nasıl gidiyor?” Millie teyzemin sesinde şakacı bir ton vardı, ama söylediği şey bana bu hayattaki gerçek yerimi hatırlattı. Bu işi yapmak için kiralanmışım. Bu iş bana lüks bir hayat sunuyordu... sadece bir aylığına. Bu hayat bana ait değildi, hiçbir zaman da olmayacaktı. Yüksek sesle içimi çektim. “O kadar iyi, hı?”

“Evet, iyi gidiyor. Ne oldu?” Saçlarımı önüme çekip uçlarımda kırıklar olup olmadığına baktım. Kestirme zamanı gelmişti.

“Bir sonraki müşterinle ilgili konuşmak için aradım, hayatım.” Karıştırılan kâğıtlarla klavyenin üzerinde gezen parmakların sesini duyabiliyordum.

“Seattle’a gideceksin!” Daha önce hiç gitmedim, eğlenceli olabilir diye düşündüm. “Bu seferki biraz ilginç olacak. Müşterinin adı Alec Dubois. Otuz beş yaşında, uzun boylu, esmer ve yakışıklı. Uygun bir aday, ama biraz garip biri.”

Herhangi bir yorum yapmaktan kaçındım. Wes’le tanışınca ya kadar tüm bu sürecin garip olduğunu düşünüyordum. Ama sonra iyi, nazik ve normal adamların da bazı sebeplerle bir arkadaşla ihtiyaç duymasının mümkün olduğunu fark ettim. Bunun için memnundum. Aksi halde Wes’le tanışamazdım ve Wes kesinlikle özel biriydi. Ona henüz bir şey söylememiş olsam da o da benim için önemliydi.

“...seni Bay Channing’e gönderdiğim günün ertesinde internet sitesinden seni seçti. Önümüzdeki ayı seninle birlikte geçirebilmek için bana söz verdirtti.”

Korkudan büzülerek arkamı döndüm ve sandalyenin üzerindeki battaniyeyi alarak sarındım. “Adam sapık bir takipçi mi?”

Millie öyle sesli bir kahkaha attı ki telefonu kulağımdan uzaklaştırmak zorunda kaldım. “Hayır, bebeğim, adam bir ressam! Onun ilham perisi olacaksın. Adam senin resmine tek bir kez baktı ve yeni serisi ‘*Tuval Üzerinde Aşk*’ için sana sahip olması gerektiğini söyledi.” Teyzemin tuşlara bastığını duyabiliyordum ve sonra telefonuma mesaj geldiğini belirten bir bip sesi geldi.

Teyzemi hoparlöre alıp gönderdiği e-postaya baktım. “Kutsal Meryem adına.” Ciğerlerimdeki tüm hava boşaldı.

“Adam çok çekici. Tıpkı Bay Channing gibi, ama onun tam tersi, değil mi? Koyu renk saçlar, koyu renk gözler, ortalama bir boy.” Bay Alec Dubois’in ekrandaki resmine hissizce bakarak başımı salladım. Bu adamla ilgili ortalama hiçbir şey yoktu. Ben Affleck’in tıpatıp aynısıydı. Sadece başının tepesinde küçük bir topuz yaptığı uzun saçları vardı, sakal ve bıyığı birbirine karışmıştı. Saçının ne kadar uzun olduğunu görmek için sabırsızlanıyordum. Adam tek kelimeyle... *güzeldi!*

Derin bir nefes aldım ve bedenimi saran ateşten kurtulmak için yavaşça geri verdim. “Peki, ee, ilham perisi olarak ne yapmamı istiyor?”

“Emin değilim. Adamın sıradışı eserler yaptığını biliyorum. Her biri türünün tek örneği. Tek bir eser için yüz binlerce dolar ödüyorlar. Eğer onun için soyunursan, adam sana çok daha fazlasını ödeyecek. Nokta. Eğer onunla seks yaparsan ki Tanrı aşkına, hangi kadın bunu istemez ki...” derken Millie kahkaha attı, “sana ayrıca yirmi bin daha ödemesi gerek.”

“Soyunmamı talep edebilir mi?” diye sordum aniden kirlenmiş gibi hissederek. Ama sonra sözleşmede neyi imzalamış olduğumu hatırlamaya çalıştım.

“Hayır, hayır, hayır, büyük olasılıkla böyle bir şey *olmayacak*. Ancak seni kiralarırken bundan bahsetmişti. Ona ödeyeceği ücretten yüzde yirmi beş daha fazlasına mal olacağını ve sadece sen kabul edersen böyle bir şeyin gerçekleşeceğini açıkladım ve teknik olarak sana cinsel anlamda dokunmayacak.”

Ücretin yüzde yirmi beşi yirmi beş bin dolar ediyordu. “Gerçekten mi? Eğer nü resimlerimi yapmasına izin verirsem, fazladan yirmi beş bin dolar daha mı alacağım?”

“Hayır, bebek yüz, yirmi bin alacaksın. Exquisite Escorts senin ücretinin yüzde yirmisini alır. Yani beş bin bize gelecek ve yirmi bin de sana kalacak.” Hiç umursamayarak omuzlarımı silktim. Elbiselerimi çıkarmayı planlıyordum. Oradan gelecek olan ekstra yirmi bin nihai hedefime yaklaşmama yardımcı olurdu. En azından Maddy’nin ilk yılında ödeyemediğimiz okul kredilerini ödeyebilecektik.

“Ben varım! Onunla yatmak zorunda olmadığım sürece çıplak pozlar vereceğim.” Söylediğim şey kulağa son derece doğruluktan uzak geliyordu. Vay canına, başım dertteydi. Henüz Wes’ten ayrılmamıştım bile ve sıradaki adam için şimdiden ağzımın suları akıyordu. Ben bir fahişeydim.

“Anlaşıldı. Uçağın tam olarak ayın birinde kalkacak. O uçağı kaçırmadığından emin ol. Bay Channing’le geçireceğin son gün 26 Ocak’a denk geliyor olmalı. Bu da sana bir güzellik uzmanına gitmen, saçlarını düzelttirmen ve ağdanı yaptıрман için birkaç gün bırakıyor.” Bu sefer yüksek sesle gülen bendim. “Eğer hepsi bu kadarsa sana hoşça kal...”

“Eee, Millie teyze?”

“Bayan Milan, unuttun mu?” diye uyardı.

“Üzgünüm. Müşterilerin önünde olmadığımız sürece sana bu şekilde hitap etmeyeceğimin farkındasın, değil mi?” dedim ciddi bir sesle.

“Ne var Mia?” Teyzemin sesinde sevgi dolu bir aile üyesinin sesinden eser yoktu.

“Eskortlardan birinin müşterilerini tekrar görmesi mümkün mü? Özel olarak?”

“Ah, lütfen, hayır. Lütfen Bay Channing’e âşık olduğunu söyleme bana.”

“Hayır! Hayır, sorun o değil.” Pek sayılmaz dedim kendi kendime. Hayır değil, gerçekten. Muhtemelen. “Sadece iki iyi arkadaş olduk ve hiçbir kuralı çiğnemedен bu arkadaşlığı devam ettirmek istiyorum.”

Millie yüksek sesle içini çekti. “Böyle bir kural yok ama dikkatli olman gerek, Mia. Bu tarz erkekler bir kıza dünyaları vadederler ve sözlerini asla tutmazlar. İnan bana, bunu daha önce de duydum. Aslına bakarsan pek çok kez.”

“Yani böyle bir kural yok mu?”

“Hayır, sadece,” diyen teyzem uzun bir soluk verdi, “kalbini koru. Bu iş herkese göre değildir ve sen de çok zor yollardan geçtin. Bu zamanı eğlenmek, gevşemek ve hayatın sunduğu şeyleri deneyimlemek için kullan. Muhtemelen böyle bir şans bir kez daha elde edemezsin.” Güçlü duruşumun altında yatmakta olan duygusal tarafımın açığa çıkmasına engel oldum. “Bay Dubois’le buluştuğun zaman beni ara. Her şeyi e-postayla göndereceğim.” Telefonu kapatmadan önce teyzemin söylediği son şey buydu.

Millie haklıydı. Wes'in beni aramızdaki şeyin olduğundan daha fazlası olduğuna ikna etmesine izin veremezdim. Seattle'a gitmek zorundaydım. Seattle'a gidecektim. Tekrar telefonuma baktım. Bay Seksi Ressam bir sonraki deneyimim olacaktı.

"Tatlım, ben geldim!" Wes'in sesi evin içinde yankılanarak ısıtılmalı havuzun içinde rahatladığım bahçeye kadar ulaştı. Üzerinde takım elbisesiyle Wes gülümseyerek verandaya çıktı. Tanrım, adam çok seksiydi. Her zaman harika görünüyordu, ama bu kıyafetleriyle ilgili hoşuma giden bir şey vardı. Belki de en çok hoşuma giden şey onu soymaktı.

"Eve erken geldin." Saat daha iki buçuktu. Havuzdan dışarı çıkıp kenara oturdum.

Wes bana doğru ilerlerken durup havuzun tam kenarında öylece kaldı. Bakışları üzerimdeydi, ama gözlerimde değildi. Züm-rüt yeşili gözleriyle bedenimi inceledi, bakışları öyle ateşliydi ki göğüslerime, karnıma ve bacaklarıma değdiğini neredeyse hissedebiliyordum. Ayakkabılarını çıkarışını ve ardından ceketinin yere düşmesine izin vermesini seyrettim. Sanki sufle verilmiş gibi, ellerimden destek alarak imalı bir şekilde sırtımı gerdim, göğüslerimi gökyüzüne doğru çıkarıp başımın geriye düşmesine izin verdim. Dengede durabilmek için bacaklarım hafifçe açtım. Üzerimdeki ufacık bikini hayal gücüne hiç yer bırakmıyordu. Küçük gösterimin işe yarayıp yaramadığını görmek için başımı kaldırdığımda, şiddetli bir sıçrama sesi duydum. Wes tamamen giyinik bir halde suyun içinde süzülüyordu. Avına doğru yüz-mekte olan vahşi bir köpekbalığı gibiydi.

Tek seferde havuzun kenarına kadar geldi. Bir su tanrısı gibi yüzeye çıktı. Öne doğru eğilerek ıslak kravatını yakaladım ve Wes'i bacaklarımın arasına çektim. Ellerini dizlerimin üzerine koyup bacaklarımı kocaman açtı.

“Ne kadar düşüncesizce bir hareketti,” dedim dudaklarına doğru. Henüz onu öpmemiştim, sadece havuz suyunun dudaklarımızın arasından damlamasına izin veriyordum.

“Öyle mi düşünüyorsun? O halde buna bayılacaksın.” Wes dudaklarıyla benimkilere saldırdı, dili içeri girmenin bir yolunu arıyordu. Wes, sanki bir daha fırsatını bulamayacakmış gibi, sanki dudaklarımın tadına hasretmiş gibi öptü beni. Ben onun tadına hasret olduğumu biliyordum. “Tüm gün boyunca senin tadını düşündüm,” diye hırladı diliyle karnımla göğüslerimin arasına doğru gezinmeden önce. Parmaklarını bikinimin küçük üçgeninden içeriye soktu ve kumaşı bir kenara çekerek göğüslerimi açığa çıkardı. Sıcaklık değişikliği karşısında göğüs uçlarım anında sertleşti. “Bu güzelliklerin hayalini kurdum.” Dikleşmiş ucun etrafında önce dilini gezdirdi ve sonrasında ağzının sıcak ıslaklığına aldı. Onu kendime bastırmak için başına uzanırken yüksek sesle haykırdım.

Hafif bir sürtünme elde etmeye çalışarak onu bedenime bastırıncaya kadar emmeye devam etti. Sadece göğüslerimle oynayarak beni orgazmın eşiğine getirdiğinde beni geriye doğru itti. Betonun üzerine uzandım, soğuk kemiklerime kadar işledi, ta ki Wes'in akıllı parmakları bikini altımın iplerini bulup çekinceye kadar. Ah, kahretsin! Bunu tam burada, gün ışığı altında yapmaya niyetliydi.

“Wes,” diye uyardım, ama uyarım pek de etkili olmadı. Karşı koyamayacak kadar hazzın içinde kaybolmuştum. Bayan Croft bizi bu halde yakalasa bile yanımızdan geçip giderdi. Kadın tam bir mükemmellik timsaliydi. Bense değildim. Wes her bir bacağımı sudan çıkarıp ayaklarımı yere bırakırken bacaklarımın etli kısımlarını ısırdı. Sonra dizlerimi sıkıca tuttu ve tıpkı uçmak için açılan bir kuşun kanatları gibi bacaklarımı ikiye ayırdı. Dili o hassas noktaya değer değmez ben de uçtum. Ellerim onu sabit tutmak için başını kavradı. Wes ellerimi yakaladı ve popomun altına doğru itti.

“Üzerlerine otur, dokunmak yok,” diye azarladı. Ah, demek böyle oynamak istiyordu. Tüm kontrolü elinde tutmak istiyordu. Kahretsin, bu, sınırlarımı aşacağı ve beni defalarca uçurumun kıyısına sürükleyeceği anlamına geliyordu. Bunu daha önce bir kez daha yapmıştı. Bana o kadar çok orgazm yaşatmıştı ki penisinin üzerinde kendimden geçmişim. Bu şimdiye kadar hayatımdaki en şehvetli, en duygusal deneyim olmuştu.

Wes parmaklarının ucuyla beni genişçe açtı ve dilini kullanarak yörüngeden çıkmama neden oldu. İlk orgazmın ardından bacaklarımı iyice açıp ıslak etimin üzerinde hırlayarak hevesle çalışmaya devam etti. Ağzından çıkan bir sonraki sözler açık saçık bir ilahi gibiydi.

“Seni beceriyorum.”

“Tadına bakıyorum.”

“Emiyorum.”

“Daha. Daha.”

Boğazının derinliklerinden bir hırıltı yükseldi. Klitorisimi ağzının içine almadan önce sıkıdığı dişlerinin arasından, “Tanrım, Mia, seni tüm gün yiyebilirim,” diye homurdandı. İkinci

orgazmıma doğru sürüklendim. Bedenim titriyordu. Wes belime sarıldı ve gevşeyen vücudumu havaya kaldırarak beni tekrar suyun içine çekti.

Birden yaşadığım şok tüm sistemimi altüst etti. Orgazmımdan kalan ürpertiler yavaş yavaş dağılırken sinir hücrelerim hızla hareket ediyordu. Ben daha tam olarak kendime gelemeden Wes bacaklarımı beline sarıp sırtımı havuzun kenarına dayadı.

“Sana öyle bir sahip olacağım ki buradan gittiğinde bile beni hissetmeni sağlayacağım, bebeğim.” Wes sertçe içime girdi. Ne zaman yaptığını bilmiyordum, ama tıpkı okyanus yüzeyindeki bir vatoz gibi pantolonu havuzun üzerinde yüzüyordu. Gömleğiyle kravatıysa hâlâ üzerinde duruyordu. Sertçe içime girmeye devam ederken üzerindeki ıslak kumaşa can havliyle sarıldım. İlahi tekrar başladı. Konuştuğunun farkında olduğunu bile sanmıyordum. Ama ben farkındaydım ve ağzından çıkan her kelimeye sıkıca tutundum. Her bir sözcüğü zihnime kazıdım, böylece ona ihtiyaç duyduğumda... onu özlediğimde bu anı tekrar tekrar yaşayabilirdim.

“Ben buradaydım.”

“Birlikteyiz.”

“Kahretsin.”

“Bunu seviyorum.”

“Beni hatırla.”

Tekrar, “Beni hatırla,” diye bağırdı sertçe içime çarparken. O noktaya değdiği anda hayatımın en uzun, en şiddetli orgazmını yaşadım. Çılgılık attım. Artık bedenim bana ait değildi. Sesim bana ait değildi. Dudakları dudaklarımda, dili ağzımın içindeyken kendimden geçtim. Sırılsıklam bir halde beni

odasına taşıyıp yatağına yatırdığında hâlâ ayrılmamıştık. Sadece kravatıyla gömleğini çıkarmak için beni yalnız bıraktı, sonra üzerime tırmandı. Bacaklarımı açıp aşırı derecede hassaslaşmış ve şişmiş olan dokunun içine daldı. Bir kez daha bağlandık.

Ama bu kez beni becermedi. Acı verecek kadar yavaş ve tatlı bir şekilde benimle sevişti.

“Selam şıllık! Konuşmayalı uzun zaman oldu.” En iyi arkadaşım Ginelle’in telefondan gelen sesi sadece sert değil, aynı zamanda üzgündü.

“Çalışıyorum fahişe.” Denedim, ama başaramadım.

“Evet, hı hı, Wes’in penisinin üstünde kendinden geçmeye çalışmak denebilir sanırım,” diye karşılık verdi alaycı bir sesle. Kızım beni affediyordu.

“Hepimiz bir tanrıça gibi dans etme yeteneğine sahip değiliz,” diyerek cevap verdim.

“Doğru...” Kelime Ginelle’in ağzından birkaç hece uzayarak çıktı.

“Seni özledim,” derken sesim titredi ve duygularımı belli ettiğim için kendimi tokatlamak istedim.

Hattın ucundan derin bir iç çekiş sesi geldi. “Ben de senin çirkin yüzünü özledim. Sen yanımda olduğun zaman daha çok çıkma teklifi alıyorum. Biliyorsun, güzel olan benim.” Ve... bir kez daha en iyi arkadaş konumuna geri dönmüştük.

“Babam nasıl?” diye sordum cevabı duymaktan korkarak.

“Fiziksel olarak daha iyi. Ama hâlâ uyanmadı. Yoğun bakımdan çıkardılar, yani bu iyiye işaret olmalı.”

Bu iyiye işaretti. Babamın yaşayacağı anlamına geliyordu, ama henüz tehlikeyi atlarmış değildi. “Neden komadan çıkmadığına dair bir şey söylediler mi?”

“Bana pek fazla bir şey söylemiyorlar, Mia. Teknik olarak aileden biri değilim. Bunu biliyorsun.”

Şimdi içini çeken bendim. Ginelle benim için uzak akrabalarımın daha çok aile gibiydi. Güvendiğim tek dostumdu. “Benim için ona göz kulak olduğun için teşekkürler. Peki, ya Maddy nasıl? Onunla sadece bir kez konuşabildim ve derse gitmek üzere olduğu için o da birkaç dakika sürdü. Görünüşe göre tam gün eğitim canına okuyor.”

“Evet, öyle. Para konusunda da endişeleniyor. Faturalar iyice birikti. Ona biraz para vermemi ister misin?”

“Hayır, hayır! Param var. Eh, bir hafta içinde bir sürü param olacak. Faturaları ödeyebilmesine ve yiyecek bir şeyler alabilmesine yetecek kadarını göndereceğim. Ama yakında çok daha fazla param olacak! Sadece önümüzdeki hafta bir uçağa binmem gerek ve hemen ardından yüz bin dolar hesabıma yatacak. Sonra da bir yirmi bin daha kazanma fırsatım var ve o paranın hepsi benim olacak.”

“O ekstra yirmi bini nasıl elde edeceksin peki?” Ginelle’in sigarasından bir nefes çektiğini duyabiliyordum. Öğle yemeğini bir sigarayla sonlandırıyor olmalıydı.

Başparmağımın tırnağını dişledim ve bozulmuş şekline baktım. “Bir sonraki müşterim bir ressam. Onun ilham perisi ya da onun gibi bir şeyi olacağım. Çıplak pozlar vermemi istiyor. Eğer bunu yaparsam ekstra yirmi bin daha ödeyecek.”

Gin’in telefona doğru üflediği nefesini duyabilirdiniz. “Kahretsin! Lanet olası her gün soyunuyorum ve o parayı kazanmıyorum! Beni Millie teyzen’le görüştürsene. Ben de dolgun bir

maaşı hak ediyorum!” diyerek telefona doğru öfkeyle soludu. Kahkahama engel olamadım. Gin, Vegas’ı asla terk etmezdi. Tanrım, bu kızla konuşmak harikaydı. Bana kim olduğumu, köklerimin nerede olduğunu ve hâlâ aynı ben olduğumu hatırlatıyordu. Bir Barbie bebek gibi giyinmeme ve zengin bir adamın flörtü rolünü oynamama rağmen ben hâlâ Mia Saunders’tım. Beş yaşındaki kardeşini büyüten, kendi kendiyile ilgilenen ve babasının kışını kurtaracak olan kızdım. Tekrar... ve son kez olmasını umuyordum. Sadece uyanıp neler yapmış olduğunu, verdiği kararlar yüzünden neler yaşandığını hatırladığında, bunlardan gerçekten ders alabileceğini umuyordum. İçki problemiyle ilgili yardım almasını. Bir danışmana görünmesini... Ona Adsız Alkolikler’in ilan ve broşürleriyle birlikte ücretsiz birçok programla ilgili bilgi vermiştim. Belki, belki bu sefer hatalı davranışlarını görebilirdi.

“Eve hiç gelmeyecek misin?” diye sordu Gin, ben bir yandan bu akşamki etkinlikte giyeceğim elbiseyi çıkarırken. Wes beni yeni oyuncularla birlikte bir filmin partisine götürüyordu. Kulağa eğlenceli geliyordu. Ünlü insanlarla tanışacaktım. Bir gün birlikte çalışmayı umduğum insanlarla. Ancak böyle bir kariyer planı şimdilik görünürde yoktu. Her şeyin dönüp dolaşıp aynı yere gelmesi çok komikti. Sonunda bu sektörden biriyle tanışmıştım, ama diğer taraftan bir işe girişebilmemin ya da seçmelere girebilmemin imkânı yoktu. Babamı kurtarıncaya kadar hayatımın bu kısmı süresiz olarak beklemede kalacaktı.

“Keşke gelebilsem. Malibu’dan ayrıldıktan üç gün sonra direkt Seattle’a geçeceğim. Teyzem o üç gün için güzellik

merkezinde bir sürü randevu ayarlamış. Ama bir sonraki ay gelmeye çalışacağım,” dedim bitkin bir halde.

“Hey, en az senin o şişko kıcını görmek istediğim kadar eve gelmek istediğini biliyorum, ama sorun değil. Sen babanın pisliğini temizlerken burada her şey yolunda gidecek. Ama kahretsin, Mia, bundan bir ders almak zorunda. Hayatını onun için mahvetmeye devam edemezsin.”

“Başka çarem yok,” diye inledim. “Eğer parayı ödemezsem onu öldürürler. Ve babam komada, Gin. Kendini savunabilecek durumda değil.”

Bu konuşma gitgide bayatlıyordu. Ginelle’i her şeyden çok seviyordum, ama babamın saçmalıkları ve benim onu kurtarmaya devam etmem hakkında canıma okuyarak çok zaman harcıyordu. Bunu istediğim falan yoktu. Ama babamın incitilmesine ya da öldürülmesine de izin veremezdim. Blaine ve adamları ciddi anlamda pisliklerdi. Blaine duygusuz bir yıldı. Babamı öldürmek konusunda iki kez düşünmezdi. Kahretsin, babamın canını alma konusundansa pahalı takımına sıçratacağı kan yüzünden daha çok endişelenirdi. İnsanlar onun için ek zayıttı ve ben de onun kurbanlarından biriydim. Hilekâr, yalancı pislik!

Gin kumarhanenin içinden geçerken hattın diğer ucundaki kumar makinelerinin gürültüsünü duyabiliyordum. “Sadece kendin için yeni bir hayat kuracağına dair söz ver.”

“Tamam, söz. Ayrıca Malibu’da çok eğleniyorum. Wes bana sörf yapmayı öğretti!”

“Tamam, bu çok hoş. Okyanusu hiç görmedim,” diye inledi Gin. “Eskortluk yaparak zengin olduğunda, beni okyanusu görmeye götüreceksin?”

Güldüm. “Ve senin çirkin kıcını bikini içinde göreceğim, öyle mi?” Öğürüyormuş gibi bir ses çıkardım.

“Berbat haldesin. En iyi arkadaşlık statüsünü iptal ediyorum.”

“En iyi arkadaşlık statüsünü iptal edemezsin. Taşın üzerine yazılmış kurallar gibi bu durum da asla değişmez.”

“Biraz önce arkadaşlığımızı Tanrı’nın On Emri ile mi karşılaştırdın? Gerçekten mi?”

“Eee... evet?”

Gin açık açık, “Cehenneme gideceksin,” dedi.

“Eğer gidecek olursam, seni sıksa göt, beni oradan almak için hazır olsan iyi olur!”

Gin kıkırdadı ve ben de telefonu sıkıca tutarak gülümsedim. “Olacağımı biliyorsun.”

“Seni seviyorum, fahişe.”

“Ben seni daha çok seviyorum, sürtük.”

Sekizinci Bölüm

Malibu'daki Nobu Restoran çok şık ve havalıydı. Sanki kendi özel lüks dünyanıza girmişsiniz gibi hissettiriyordu. *Honor Code* oyuncularını, yönetmenleri ve senaristleri de buradaydı. Çok büyük bir kalabalık yoktu, yaklaşık kırk kişi falan olmalıydı. Restorandan içeriye girdiğimizde hostes bizi dışarıdaki özel bir alana götürdü. Bahçenin zemini ahşap parkeyle kaplıydı ve büyük minderli koltuklarla ağaç masalar her yere yayılmıştı. Tüm bu alan yüz seksen derecelik açıyla plaj manzarasına açılıyordu. Güneş batmak üzereydi ve gökyüzünün suya yansıyan renkleri nefes kesiciydi. Korkuluklara tutunduğum sırada Wes beni kollarına aldı. Bana sıkıca sarıldı.

Burnuyla enseme sürtünmeden önce kulağıma, “Çok güzel,” diye fısıldadı.

“Gerçekten öyle,” diyerek ona katıldım.

“Manzaradan bahsetmiyorum, güzel olan sensin.” Boynumla omzumun birleştiği noktayı ısırarak içimde hoş bir sızının oluşmasına neden oldu.

“Tatlı dilli,” diyerek Wes’in bacağına çimdikledim.

“Ah, bak bakalım, bir daha iltifat ediyor muyum?” diyerek karşılık verdi sahte bir kızgınlıkla.

Arkamı döndüm ve Wes’in boynuna sarılarak onu öptüm. Sadece dudaklarımızın birleştiği bir öpücüktü, uygunsuz hiçbir şey yoktu. Tüm gün boyunca işteydi ve onu çok özlemiştim. Bugün ona yakınlaşabilme fırsatını elde ettiğim ilk an buydu.

Wes ağzımın içine doğru inledi ve sonra geri çekilerek gözlerimin içine baktı. Bir süre sonra başını sallayıp gülümsedi. Bana söylemek istediği bir şey olduğunu, ama tam da o anda üstesinden gelebileceğim bir şey olmadığını biliyordum.

“Gidip bir şeyler içelim mi?”

Wes’in omuzları çöktü, aramızdaki büyülü atmosfer kaybolmuştu. “Tabii,” diyerek konuşmayı sonlandırıp beni bara doğru yönlendirdi. İçkilerimizi aldık ve ardından yanımıza gelen bir garson bize Asya usulü atıştırmalıklardan ikram etti. Biz bir yandan konuşup bir yandan atıştırmaya devam ederken, şimdiye kadar görmüş olduğum en güzel kadın kalabalığın arasından sıyrıldı. İri göğüslerini vurgulayan koyu kırmızı, askısız bir kokteyl elbisesi giymişti. Etek boyu inanılmaz derecede uzun olan bacaklarının tam dizlerinde bitiyordu. Benimkine çok benzeyen gür siyah saçları vardı, fakat onunkiler geniş dalgalar halinde mükemmel teninin üzerine dökülüyordu. Parlak kırmızı dudakları ve dumanlı göz makyajı görünüşünü tamamlıyordu. Bu kadın her erkeğin rüyası ve her kadının da kâbusuydu. Ben hariç. Ben onun gibi olmak istiyordum!

“Gina.” Wes göz alıcı kadına doğru elini uzattı. “Seni arkadaşım Mia Saunders’la tanıştırmak istiyorum.” Kadının gözleri

kocaman açıldı ve Wes'in "arkadaş" kelimesini kullanması karşısında dudakları yukarı doğru kıvrıldı.

Gina elini Wes'in omzuna koydu, gözlerinin içine baktı ve bana dönmeden önce sevimli bir şekilde kirpiklerini kırıştırdı. Wes tamamen büyülenmişti. Kahretsin, ben bile büyülenmiştim. Onun gibi gerçek bir güzelliğe çok sık rastlanmıyordu.

"Gina DeLuca." Elini uzattı ve tokalaştık. "Wes'in arkadaşı benim de arkadaşımıdır." Boğuk sesi, sanki bir ezgi mırıldanıyormuş gibi çıkıyordu. *Elimi sıktıktan sonra önümde durup göğüslerini arsızca Wes'in bedenine bastırdı.* "Hikâyene başlamak için gerçekten sabırsızlanıyorum. Büyüleyici bir tanıtımı vardı." Gina elini havaya kaldırdı ve Wes'in yakasını okşadı. Karşısındaki seksi kadının gözlerinin içine bakan Wes, nutku tutulmuş bir halde öylece kaldı.

Sanki özel bir ana müdahale ediyormuş gibi hissediyordum. Bu sohbet içinde kesinlikle bana yer yoktu. Ve kendime söz vermiş olduğum şeye rağmen kıskanmaya başlıyordum. Hayır, Wes üzerinde hiçbir hak iddia edemezdim, ama önümüzdeki birkaç gün daha onun flörtü bendim, kahretsin! Boğazımı temizlemeyi denedim. Fakat bu girişimim Wes'in üzerindeki büyüü bozmaya yaramadı.

"Belki de bir ara benim evimde senaryo üzerinde çalışabiliriz, bilirsin, böylece karakterimi daha iyi anlayabilirim." Gina dudaklarını yaladı ve midemdeki ateş kor bir öfkeye dönüştü. Bu hatun kim olduğunu sanıyordu!

Wes, "Şey, tabii, evet, bu kulağa, ah..." demeye çalıştı ve bu bana yetti. Kibarca araya girerek Gina'yı yolumdan çektim.

"Tatlım, açlıktan ölüyorum. Artık oturup bir şeyler yemeye hazır mısın?" Ben de kirpiklerimi kırıştırdım, ama Gina'yla

aynı etkiyi bıraktığımı sanmıyordum. Wes bana baktı, başını salladı ve sonra dudaklarında bir gülümseme belirdi. Gözleri parladı ve kolunu belime dolayarak beni yanına çekti.

“Bayan Mia için her şeyi yaparım,” diyen Wes alnımı öptü. “Üzgünüm Gina, bize izin verir misin?”

Siyah saçlı güzel kadına baktım. Sanki tekerine çomak soktuğuma inanamıyormuş gibi ağzı açık kalmıştı ki asıl o benim tekerime çomak sokmuştu.

“Mia mı? Filmdeki gibi mi?” diye sordu.

Wes seksi bir gülümsemeyle bana baktı. “Kadınımı hatırlatacak bir şey olmasını istedim,” dedi Gina’ya bir kez olsun bakmadan. Kısa bir süre sonra gitmek zorunda olduğumu bildiğim için bu hareketi kalbimi hem sevinç hem de hüznle doldurdu.

“Hatırlamak mı? Nereye gidiyorsun?” diye sordu Gina doğrudan bana bakarak.

Derin bir nefes aldım ve gözlerimi kapattım. “Seattle,” diyerek yanıt verdim ve Wes’in irkildiğini fark ettim.

“Ah, öyle mi, ne için?”

“İş.” Söyleyecek daha iyi bir şeyim yoktu. Gerçek buydu, ama bu hatuna kiralık bir eskort olduğumu ya da Wes’in teknik olarak uygun olduğunu söylemeye de niyetim yoktu.

Gina gözlerini devirdi. “Ne tür bir işte çalışıyorsun?”

“Şey, bu iş için önümüzdeki bir ay boyunca bir ressama modellik yapacağım.”

Gina’nın yüzünde sahte bir gülümseme belirdi. “Peki, bu esnada üzerinde kıyafet olacak mı?” Tam üstüne basmıştı.

“Bence bu kadarı yeterli, Gina. Bir hafta sonra sette görüşürüz. Hadi Mia, oturacak bir yer bulalım.” Wes kalçamı kavradı ve beni güzel oyuncunun aksi yönünde ilerletti.

Mükemmel bir okyanus manzarası olan en köşedeki masaya oturduk. Bir garson yeni içkilerimizi getirdi ve masaya bir aperatif tabağı bıraktı. Börekten ilk ısırığımı aldıktan hemen sonra Wes ağzındaki baklayı çıkardı.

“Demek Seattle, ha?” Onunla bu konuşmayı gerçekten yapmak istemediğimden sadece başımı salladım. “Peki, Gina varsayımında haklı mıydı?”

Ağzıma bir lokma daha attım ve dudaklarımın arasından kaçırmak üzere olan iniltiyi engel oldum. Lanet olsun, bu restoran bir harikaydı.

“Haklı mıydı, Mia? Bu adamın karşısında çıplak pozlar mı vereceksin?” Cevap vermek yerine, omuzlarımı silkтім. “Bu basit bir soru,” dedi Wes sıkıldığı dişlerinin arasından.

“Olabilir. Bazen nü tablolar da yapıyor, yani böyle bir olasılık var,” dedim böyle bir cevabın mutlak doğrudan ya da düpedüz yalan söylemekten daha iyi olacağını düşünerek.

Wes başını salladı ve birasından büyük bir yudum aldı. “Gerçek bir içkiye ihtiyacım var.” Ayağa kalktı ve bara doğru hızla ilerledi. Arkama yaslandım ve bu akşamın nasıl bu hale geldiğini düşündüm. Ben onu kıskanmışım ve şimdi de o henüz ikimizin de tanımadığı bir adamdan beni kıskanıyordu. Kahretsin, neler oluyordu?

Wes geri döndüğünde elinde midemin bulanmasına neden olan kehribar renkli sıvıyla dolu olan büyük bir bardak vardı. O ilk geceden beri viski içmemeye dikkat etmişti ve bunun için ona minnettardım. Ama şimdi elindeki sanki viski değil de suymuş gibi içiyordu.

“Neden kızgınsın?”

Wes başını salladı. “Kızgın değilim.” Dişlerini sıktı, çenesinin üzerindeki bir kas seçiliyordu.

“Sanırım ne zaman kızgın olduğunu anlayabilirim. Neredeyse bir aydır birlikte yaşıyoruz.”

“Bu işi yapmak istiyor musun peki?” diye sordu sonunda.

“İsteyip istemediğimin bir önemi yok. Bunu yapmak zorundayım!” diye fısıldadım yüksek bir sesle öne doğru eğilerek. Wes etrafına baktı.

“Bir bok yapmak zorunda değilsin. Herkesin bir seçeneği vardır. Kalabilirsin.” İşte, söylemişti. Bunu yapamayacağımı bilmesine rağmen gerçekten de kalmamı istiyordu.

“Yapma...”

“Neden! Bir şeyler hissetmene neden olacağı için mi?” diyerek alayla gülümsedi.

Ayağa kalkıp oradan uzaklaştım. Wes peşimden gelmedi.

Camın kırılma sesiyle derin uykumdan uyandım. Yataktan kalktım ve Wes'i buluncaya kadar koridorda sessizce ilerledim. Gülüyordu. Ceketinin yarısı üzerindeydi, diğer yarısıysa sanki çıkarmaya çalışıyormuş gibi elinin etrafına dolanmıştı.

Hemen yanına gidip ceketini çekiştirdim. Ama bu kötü bir fikirdi. Ceketinden kurtulur kurtulmaz beni karşıdaki duvara doğru sürükledi ve dudaklarını boynuma bastırdı. Sertçe ısırıldı, onu üzerimden atmaya çalışarak çığlık attım. “Mia, Mia, Mia, seni öyle çok istiyorum ki! Seni kaybetmek istemiyorum... Lütfen,” diye yalvardı, fakat içkinin etkisiyle ağzından dökülen bu

sözcüklerin gerçekten ne anlama geldiğine dair hiçbir fikrim yoktu.

“Hadi. Seni yatağa götürelim,” dedim onu doğrultmaya çalışarak. Birkaç adım ilerledi, sonra durdu ve beni kendine çekti. Sırtım başka bir duvara çarptı. Bu kez göğsümü avuçladı ve becerikli parmaklarıyla ucunu çekiştirmeye başladı. İnledim.

“Kahretsin, evet, ağzından çıkan o minik seslere bayılıyorum. Neredeyse bir inilti ve hıçkırık arasında. Penisimi öyle sertleştiriyor ki...” Kalçamı dürtten sert aletini kanıt olarak alırsak hiç de şaka yapmıyordu. Ben herhangi bir harekette bulunamadan bacaklarımdan birini yukarıya kaldırıp beline sardı. Böylesine sarhoş bir haldeyken bile ne yaptığını çok iyi biliyordu. Sadece hareketleri biraz daha sarsaktı.

“Wes, burada olmaz. Seni yatağına götürmemiz gerek.”

“Benimle gelecek misin?” diye yalvardı boynumu ısırıp yalarken. “Yatağımda benimle kal.”

“Evet, tabii, bu kez de senin yatağında seks yaparız,” dedim Wes’i odasına doğru yönlendirirken. Odaya girdiğimizde arkasını döndü, kalçalarını kavradı ve beni öptü. Görmeye dayanamadığım tek içki olan viski tadında olmasına rağmen yine de çok lezzetliydi.

“Hayır, benimle birlikte uyumanı istiyorum. Tüm gece boyunca. Bir kez olsun seninle birlikte uyanmak istiyorum,” diye yalvardı beni yatağına götürürken. Yatağın üzerine oturdu, külodumu aşağıya çekti ve ben de tam karşısında durup üzerimdeki geceliği çıkardım.

“Bu vücudu seviyorum.” Elini köprücük kemiğimden aşağıya kaydırды, hafifçe sıkığı göğsümün üzerinden geçti, belimin

kıvrımını okşayıp bacağıma indi. Diğer taraftaki yolculuğu tamamladığında titriyordum.

“Sadece bu kez bütün gece kal. Seninle birlikte uyanmama izin ver.” Öne doğru eğilip göğüs ucumu ağzına aldı. Tüm bedenim elektriklendi, zevk hızla alev aldı ve şehvetle ihtiyaç da hemen peşinden geldi.

“Sadece bu kez,” diye tekrarladım.

O gece ikinci kez seviştik. Umutsuzca. Gecenin ilerleyen saatlerinde Wes ayık bir şekilde uyandı ve bana tekrar sahip oldu. Yaptığımız her şeyi tekrarlamak istediğini, böylece hepsini hatırladığından emin olacağını söyledi. Bense yaşadıklarımızı hiçbir zaman unutmayacağımı biliyordum.

Wes beni izlerken uyandım. Dağınık sarı saçları gözlerinin üzerine düşmüştü. Güzel sabah ışığı altında onu tamamen görebilmek için saçlarını kenara çektim.

“Neden eskortluk yapıyorsun?” diye sordu. Sözlerinde yargılama ya da acımasızlık yoktu. Sanki ilk günden beri cevabını öğrenmek için can attığı basit bir soruyu soruyor gibiydi. Muhtemelen de öyleydi.

Zamanı gelmişti. Ona daha fazlasını neden veremeyeceğimi bilmeyi hak ediyordu. Onunla kalmamı, gerçekten birlikte olmanın nasıl sonuçlanacağını görmek için onunla birlikte yaşamamı istediğini biliyordum. Bu kadar meşgul olmasının beni rahatsız etmediğini biliyordum ki gerçek bir ilişki istemeyişinin asıl nedeni de buydu. Ben kendime bakabilirdim ve bunu kanıtlamıştım. Çoğu servet avcısı gibi yapışkan değildim. Ama zaten

birinin sevgilisi ya da kız arkadaşı olmak istemiyordum. Kendim olabilmem, kendi yolumu bulabilmem benim için daha önemliydi. Ve şu anda bunu yapamazdım, çünkü babama yardım etmek zorundaydım.

Gerçekten kaçmak ya da akla uygun bir şey uydurmak yerine Wes'e her şeyi açıkça söyledim.

"Babamın bazı kötü adamlara borcu var. Hem de çok."

"Benim de çok param var," dedi Wes sessizce. Bu itirafı karşısında gözlerim doldu. Ona doğru döndüm, ellerimi dua eder gibi birleştirdim ve yanağımın altına koydum. Wes de benim duruşumu taklit etti.

"Evet, var, ancak o para senin. Babam kumar yüzünden tefecilere borçlandı. O borcu ödemek için çalışıyorum."

"Ne kadar?"

"Bir milyon."

Wes soluğunu yavaşça bıraktı. "Gözden çıkarabileceğim bir sürü param var, Mia. Sana yardım edebilirim."

Başımı salladım. Wes Channing'in nasıl bir adam olduğunu düşününce ailemin başının dertte olduğunu bir kez öğrenir öğrenmez hemen yardım etmek isteyeceğini biliyordum. Ama bu benim sorunumdu, onun değil.

"Bunun farkındayım, fakat senin yardımını istemedim." Bu kararın sadece bana ait olduğunu açıkça anlaması şarttı. Ben yardıma muhtaç olan bir prenses değildim ve Wes de günü kurtarmak için koşturan beyaz atlı bir şövalye değildi. Peri masalları gerçek değildi, özellikle de bir kamyon dolusu yükü olan Las Vegas'lı kızlar için.

"Peki, ya yardım etmek istiyorsam?"

“Çok nazıksın, Wes.”

Wes kafasını sallayıp sırtüstü uzandı. “Hayır Mia, değilim. Ben bencilim. Senin gitmeni istemiyorum. Seattle’daki zengin bir ressam için çıplak pozlar vermeni istemiyorum. Seni burada, evimde, yatağında istiyorum. Bunu elde etmek için gereken her bedeli ödemeye hazırım.”

Ciğerlerimdeki tüm hava boşaldı. “Beni seviyor musun, Wes?”

Bakışlarımız buluştu. “Eee,” Wes dudaklarını yaladı ve alt dudaklarını ısırıldı. Bende de aynı şeyi yapma isteği uyandırdı. “Senden hoşlandığımı biliyorum. Senden çok hoşlanıyorum.”

Kocaman gülümsedim ve işaret parmağımın ucuyla burnuna dokundum. “Ben de senden hoşlanıyorum, Wes. Hem de çok. Ama bu benim yapmak zorunda olduğum bir şey. Sadece babam için değil, tamam, bu yola girmemin asıl sebebi oydu, ama bunu kendim için de yapmalıyım. Ve senin de dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacın yok. Filminin çekimleri önümüzdeki hafta başlıyor. İlk defa yönetmenlik yapacaksın...”

Wes ellerini saçlarının arasından geçirdi. “Tüm bunları biliyorum. Ama hiçbirini seni burada istediğim gerçeğini değiştirmiyor.”

“Değiştirmediğini biliyorum. Dürüst olmam gerekirse, ben de gitmek istemiyorum, ama gideceğim. Sen ve ben? Biz arkadaş kalacağız. Değil mi?”

Wes içini çekti ve sonra beni üzerine yatırdı. Kollarımı bedenine sarıp başımı da göğsüne yasladım. “Elbette öyle. Sen şimdiye kadar sahip olduğum en iyi kız arkadaşsın.” Kaşlarımı şaşkınlıkla havaya kaldırdım. “Yani, bilirsin işte. Kız olan en iyi arkadaşımsın.”

“Anladım.” Wes’in dudaklarına bir öpücük kondurdum.

“Yani iki gün içinde gidiyorsun ve bunun için yapabileceğim ya da söyleyebileceğim hiçbir şey yok, öyle mi?”

Başımı salladım ve Wes’in kalbine yaslanarak ağır kalp atışlarının beni yarı uyur yarı uyanık bir hale getirmesine izin verdim. Burada kalmam, kalabilmem, hatta kalmayı düşünmem için tek bir nedenim olduğunu kalben biliyordum. O da Wes’in beni sevmesiydi. Ona âşık olmaya başladığımı inkâr edemezdim, fakat aşkın asla söz konusu olmaması gerektiğini bilerek bir parçamı geride tutuyordum. Yattığım bütün adamlara âşık olduktan sonra bunu yapmak zorundaydım. Ama bu kez Wes’le birlikteyken kalbimi öyle iyi korumuştum ki bu süre boyunca sadece küçük birkaç parçayı kaybetmiştim. Bütünüyse hâlâ benimle birlikte güvendeydi.

“O halde bu bizi ne durumda bırakıyor?” Wes ellerini aşağıya kaydırarak popomu avuçlayıp sertçe sıktı. Onun yatak odası becerilerini ne kadar çok özleyeceğimi fark ettim. Pille çalışan erkek arkadaşıma geri dönmek, Seattle’da yapmak istediğim şeyler listesinin ilk sırasında değildi.

“Arkadaş olarak ayrılmaya ne dersin?” Wes yüzünü buruşturdu. Bu yüzden tekrar denedim. “En iyi arkadaşlar olarak?”

Belimden tutup beni yukarı kaldırdı, sert penisini bacaklarımın arasına yerleştirdi ve yavaşça üzerine oturmamı sağladı. Tanrım, adamın penisi kocamandı ve onu nasıl kullanacağını çok iyi biliyordu.

“Birbirlerinden faydalanan,” diye fısıldadım sert bir darbenin üzerine ve Wes de sonunda sıırttı.

“Birbirlerinden faydalanan en iyi arkadaşlar,” dedim tekrar. Başımı geriye attım, ellerimi Wes’in kaslı kollarına geçirdim ve iç kaslarımla onu sıktım.

Wes’in bedeni kasıldı. “İşte, şimdi konuşmaya başladın.” Beni tekrar havaya kaldırdı ve sertçe aşağıya çekti. İkimiz de yüksek sesle haykırdık. “Şimdi becer beni.”

Dokuzuncu Bölüm

“Bugün ne yapmak istersin?” diye sordu Wes mutfağa girdiğimi görünce. Şaşırtıcı bir şekilde yemek yapıyor, daha doğrusu krepleri ters çeviriyordu. Bayan Croft’u arayarak etrafıma bakındım.

“Judi nerede?”

“Ona bugünlük izin verdim. Bugün senin son günün olduğu için tüm günü seninle yalnız geçirmek istedim.” Wes önce sırtıttı, sonra da neşeyle göz kırptı.

Kahvaltının hazırlanmış olduğu masaya oturdum. Krepler yanmamıştı ve leziz kokuyorlardı. Küçük krep kulesine şaşkınlıkla baktım. Yoğun bir şurupla karıştırılmış olan tereyağı ayartıcı bir şekilde yan taraflardan damlıyordu. Wes elindeki kremayı akıtarak en üstteki krepin üzerine bir şekil çizdi. Bileğinin tek bir hareketiyle tabağı önüme doğru kaydırды. Kulenin en üstünde gülen bir yüz vardı.

“Mutlu krepler.” Wes kaşlarını komik bir şekilde oynattı ve ben de kaha-kahama engel olamadım. Bu adam resmen çift kişilikliydi. İşkolik, sörfçü, eskort kiralayan, Jeep kullanan, üzerinde

gülen suratlar olan krepler yapan zengin bir adam. “Ne?” Wes dirsekleriyle masaya yaslanıp başını yana doğru eğdi. Yüzünde artık görmeye alışmış olduğum ve bayıldığım sabah sakalı vardı. Parmak uçlarımın o pürüzlü yüzeyde dolaşmasına alışmıştım.

Başımı sallayıp yusuvarlak kreplerden oluşan beş katlı yığına daldım. “Sadece beni şaşırttın. Ne zaman seni çözmüş olduğumu düşünsem, hemen bambaşka bir şey yapıyorsun.”

Wes omuzlarını silkip kendi önündeki yığına daldı. “Ne diyebilirim ki? Seni şaşırtmak hoşuma gidiyor.” Cümlesini tamamladıktan sonra öyle bir gülümsedi ki kaçınmaya çalıştığım tüm o ahmak aşk filmlerinin doğru olduğuna yemin edebilirdim. İyi bir adam bir odayı aydınlatabilir ve dünyanızı küçültebilirdi.

“Önceki soruna dönecek olursak,” dedim şimdiye dek tatmış olduğum en lezzetli kreplerin arasından, “motorumla gezintiye çıkmak istiyorum.”

“Ben varım. Nereye gidiyoruz?”

Arsızca sıırıttım ve asi saçlarımı omzumun üzerinden geriye doğru savurdum. “Motorlar bizi nereye götürürse. Önemli olan gideceğimiz yer değil. Yolculuğun kendisi.”

Wes masanın etrafından dolanıp yanıma oturdu ve sonra bana doğru döndü. Beni öpeceğini sanarak ona baktım. Genelde sabahları ilk yaptığı şey buydu, ama bugün farklıydı. Son günümle ilgili her şey fazla ciddi, fazla ağırdı. Bir öpücük yerine burnuma sürülen kremayla karşılaştım. “Bu çok derin anlamı olan bir cümleydi,” dedi Wes duygusuzca.

Onu sertçe ittim. “Kapa şu lanet çeneni!”

Wes kahkaha attı. “Hadi, ama Mia. Önemli olan yol değil, yolculuğun kendisidir. Böyle saçma bir şeyi de nereden buldun?”

Bana doğruyu söyle. Motorunu aldığın zaman üzerinde bulunan bir etikette yazıyordu, değil mi?”

“Ama doğru!” Başımı salladım ve kahvaltımıza devam ettik. Ara sıra dirseğiyle beni dürtükledi. Darbeleri canımı acıtacak kadar sert değildi, ama orada olduğunu ve benimle uğraştığını hatırlatacak kadar güçlüydü. Kendime karşı dürüst olmam gerekirse, Wes’i özleyecektim. Kabul etmek istediğimden de çok. Çok daha fazla.

“Yüce İsa,” dedi Wes motorumun bulunduğu garaja girdiğimi görünce. Radiohead konser tişörtümün üzerine giydiğim siyah deri ceketimden popomu sımsıkı saran dar kotumla motorcu botlarıma kadar bakışları her yerimdeydi...

“Beğendin mi?” Vücudumun kum saati şeklini meydana çıkaracağını bilerek kalçamın bir tarafını havaya kaldırdım. Wes bedenimi ne kadar çok sevdiğini bana defalarca söylemişti. Balık etli kadınları seviyordu. İncecik çöp gibi kadınlar ona göre değildi. En azından söylediği şey buydu. Bana yalan söylemiş de olabilirdi, fakat şu anda yüzündeki ifadeyi dikkate alacak olursak, gördüğü şeyi beğenmiş olduğunu söyleyebilirdim.

Deri ceketini motorun koltuğuna fırlattı, Jeep’inin etrafından dolandı ve tam iki saniye sonra da ağzı benimkinin üzerindeydi. Wes için öpüşmek ön sevişmeden çok daha fazlasıydı. Bir damgaydı, tenime kazıdığı ve bütün gün benimle birlikte kalan bir şeydi. Lanet olsun, öpücüklerinin hiçbirini asla unutamazdım. İşte, o kadar iyilerdi. Bazen hafif ısırıklar, bazen de dilinin yaptığı yumuşak darbeleri uyuşturucu etkisi bırakan

derin manevralar takip ediyordu. Ve elleri, ah, elleri muhteşemdi. Tam olarak nereyi okşayacağını, sıkacağını ve gıdıklayacağını çok iyi biliyordu ki şu anda popomla göğüslerime yaptığı da buydu. Hiç kimse Wes'in ellerini kötü kullandığını söyleyemezdi.

Wes'in dilini emdim ve sonra dudağını ısırdım. Wes geri çekilip başını alnıma yasladı. "Gezintiye çıkacağımızı sanıyordum," diye soludum dudaklarına doğru, sonra da altdudağını yaladım.

"Evet, seni bu halde görünceye kadar planım buydu. Şimdi penisimin farklı planları var." Öne doğru geldi. Kot pantolonunun altındaki sertliği hissedebiliyordum.

Büyük bir gayretle geriye çekildim ve Wes'in yanaklarını avuçlayarak güzel yeşil gözlerinin içine baktım. "Sonra. Beklemek, beklentiye daha da güzelleştirir." Dudaklarını son bir kez daha ısırarak konuşmamı tamamladım. Wes dudaklarımı tekrar yakalamak için harekete geçti, ancak hemen uzaklaştım.

Kıçımı güzelce görebilmesi için kalçamı hafifçe sallayarak tek bacağımı motorumun üzerinden savurdum. "Merhaba kızım." Motorumun deposuyla gidonunu okşadım. "Neler yapabileceğini Wes'e göstermeye hazır mısın, tatlı şey?" diye sordum Suzi'ye sessizce.

"Eee, binebilmem için biraz geriye kayman gerekiyor." Wes arkasına oturabilmem için geriye doğru kaymamı işaret etti.

"Seni yanlış duymuş olmalıyım. Biraz önce bana arka tarafa oturmam gerektiğini mi ima ettin?" Kaşlarımı havaya kaldırdım ve gözlerimi kısarak Wes'e baktım.

Wes tek elini gidonun üzerine ve diğerini de yan tarafına koydu. "Eğer arkada oturman, bacaklarınla beni sımsıkı saracağın ve sıcaklığını sırtımda hissedebileceğim anlamına geliyorsa, o zaman

evet, ima ettiğim şey tam olarak buydu.” Dudaklarını yaladı ve bakişlarını bir kez daha bedenimde gezdirdi. Ancak bedenimde gezinen sanki gözleri değil de elleriydi, çünkü ne zaman bana doğru baksa, o gözlerin hareket edişini tenimde hissedebiliyordum.

“Eh, sanırım bir çıkmaza girdik. Suzi benim kızım ve onu kullanacak tek kişi de benim. Sen, arkadaşım, o kaslı bacaklarını benim etrafıma sarmak zorundasın.” Öne doğru kaydım ve arkama oturması için yer açtım. “Tabii erkekliğin konusunda endişelenmiyorsan.”

Wes beni şaşırttı. Deri ceketini üzerine geçirdi ve uzun bacağına motorun diğer tarafına doğru savurarak arkama oturdu. Ama sonra ben daha Suzi’yi çalıştıramadan o beni çalıştırdı. Göğsünü sırtıma yapıştırdı, elini tişörtümün içine kaydırıp ve çıplak tenime ulaşabilmek için sutyenimi yukarıya doğru çekti. Ardından parmaklarıyla sertleşmiş tepecikleri çekiştirmeye başladı. Enseme değen dudaklarıyla hassas tenimi emmeye başlayınca inledim. Başımı Wes’in omzuna yaslayarak geriye doğru esnedim ve bedenimi onun sertliğine bastırdım. Tam ona bakmak için boynumu çevirirken, kot pantolonumun düğmesi açıldı ve fermuarı aşağıya kayd.

“Tanrım,” diye fısıldadım elleri direkt pantolonumun içine girince. Yetenekli parmaklarıyla ısı merkezimi bulmaya odaklandı. Başparmağını dokunuşu için zonklayan tepeciğin üzerinde gezdirirken iki parmağını derinlerime sapladı. Wes beni hayal kırıklığına uğratmadı. Cinsel organım ve göğüslerimden destek alarak güçlü kollarıyla sırtımın bir yay gibi kıvrılmasını sağladı. O mükemmel parmakları ben çığlık çığlığa bağırıncaya kadar derinlere doğru ilerlemeye devam etti.

Wes dişlerini enseme sürttü, ben de botlarımın yüksek topuklarından destek alarak kalçamı havaya kaldırdım. Güçlü bacaklarıyla motoru dengede tutabileceğini biliyordum, bu yüzden o mükemmel ana ulaşabilmek için kendimi sertçe yukarıya ittim.

“Sür beni bebeğim,” diye fısıldadı Wes. O hırıltılı boğuk sesi beni hazzın doruklarına çıkardı. Söylediği şeyi yaptım. Ahlaksız bir fahişe gibi sırtımı ona yasladım ve kalçamı öne doğru ittirerek parmaklarının beni sertçe becermesine izin verdim. Bacaklarımın arasında çalışan elleri bulanık bir görüntüden başka bir şey değildi. Sonra diğer eliyle göğüs ucumu sıktı, boynumu ısırdı ve bacaklarımın arasındaki elinin parmaklarını yukarıya doğru kıvrarak avucuyla klitorisime süründü.

Devam.

Tatlı kutsal kayıtsızlık.

“İşte, böyle tatlım, bana geri dön,” dedi Wes. Ben dünyaya geri dönmeye çalışırken başparmağı hâlâ klitorisimin etrafında daireler çiziyordu. “Geri alıyorum,” diye fısıldadı kulağıma başımı kendisine çevirip dudaklarımdan öpmeden önce.

Hâlâ keyifle sürüklendiğim yerde olmama rağmen, “Neyi geri alıyorsun?” diye sordum.

“Sürüş de güzeldi, ama asıl önemli olan yolculuğun kendisiydi. Bu motorun üzerinde, kollarımın arasında kendinden geçmeni seyretmek, işte, bu asla unutamayacağım bir şey.”

Benim için de öyleydi.

Malibu Canyon Yolu ile Point Mugu Kayası arasındaki muhteşem manzarayı seyrederek 1. Otoyolu takip ettik. Wes bir halk

plajının ters çevrilmiş tabelasının yanındaki tali yolu işaret etti. İşlek bir yol değildi, ama Wes nereye gittiğimizi biliyordu. Küçük bir koya doğru ilerleyen toprak yolun sapağında motorumu durdurdum. Koya indiğimizde Wes sırtındaki çantayı çıkardı ve çantanın içinden ince bir battaniye çıkardı. Battaniyeyi kumların üzerine yaydık ve uçsuz bucaksız okyanusu seyrederek yerlerimize geçtik. Plaj kamuya açıktı, fakat oldukça tenhaydı. Çevresinde ne bir ev ne de insanlar vardı. Wes bir kez daha elini çantasına daldırdı ve içinden birkaç sandviç çıkardı.

“Bana öyle yemeği de mi hazırladın? Bir kız buna alışabilir. Muhteşem krepler ve şimdi de bu? Dur tahmin edeyim, humus ve taze sebzelerle yapılmış bir gurme hindi sandviçi mi?” Tek kaşımı havaya kaldırdım ve Wes gülümsemesini gizlemek için eliyle ağzını kapattı.

“Tekrar düşün, prenses.” Bana yarım bir sandviç uzattı.

“Fıstık ezmesi ve reçel mi?” Elimdeki sandviçe bakarak başımı salladım ve sonra da sandviçimden büyük bir ısırık aldım. Fıstık ezmesi ve böğürtlen reçelinin oranı mükemmeldi. Wes sırıtarak bana bir termos uzattı. İçinde su olmasını bekliyordum, ancak karşıma buz gibi süt çıktı. Mükemmel. “Süt?”

“Sizin için her şeyin en iyisi, Bayan Mia.” Wes sandviçinden büyük bir lokma alıp sütün olduğu termosu uzandı.

“Biliyor musun, FE&R benim en sevdiğim sandviç.” Wes’in gözleri iri iri açıldı. “Öyle. Gerçekten. Bayılıyorum. Ve ne var biliyor musun, buna da bayılıyorum. Uzun bir sürüşün ardından burada seninle birlikte oturmaya. Bu... şey, bunu hatırlayacağım, Wes. Burada seninle birlikte olmayı. Bu ay hayatımın en güzel ayıydı. Ve sadece seksten bahsetmiyorum.” Wes’in kaşları havaya

kalktı. “Tamam, belki de seksten bahsediyorumdur.” İkimiz de kahkahalara boğulduk.

Wes süttten bir yudum daha aldı ve ardından cevap verdi. “Ne demek istediğini anlıyorum. Seninle birlikte olmak çok kolay.” Başımı yana doğru eğince Wes sırtmaya başladı. “Öyle kolay değil. Sadece... harika hissettiriyor. Beni uğraştırmıyorsun. Çok fazla şey istemiyorsun ve bir drama kraliçesi değilsin. Bir ilişkinin bu şekilde olabileceğini hiç düşünmemiştim.”

“Benim için de hiçbir zaman kolay olmadı. Yoluma sürekli bir şeyler çıktı,” diye itiraf ettim. Ben onun yüzüne bakarken Wes de uzaklara doğru baktı. Tanıdığım onca güzel adam arasında Weston Channing en üst sıradaydı. İyi görünmek için uğraşmasına bile gerek yoktu. Doğuştan gelen bir güzelliği vardı. Yataktan yeni kalktığı ve gözlerinde çapaklar olduğu zamanlarda bile kalp krizi geçirtecek kadar muhteşemdi. Ama şu anda bu özel plajı benimle paylaşması, kendini biraz olsun bana açması, işte, onu dayanılmaz yapan şey buydu. “Hiç âşık oldun mu?”

Wes’in gözleri bana doğru kaydı, dudaklarında minik bir gülümseme vardı. Geriye doğru uzanarak dirseklerine yaslanıp başını salladı. “Hayır, sanmıyorum. Birkaç kez olduğumu düşünmüştüm ama dediğim gibi hiçbir zaman kolay olmadı. Ben- ce birini sevdiğin zaman her şey çok kolay olmalı. Her şey yerli yerine oturmalı, anlıyor musun?”

Başımı salladım. “Gezegener, aylar, yıldızlar tek bir hizaya girer ve her şey yolunda gider, ha?”

Wes kahkaha attı. “Onun gibi bir şey. Sen?”

“Ben ne?”

“Sen hiç âşık oldun mu?” Sorusunu uzun uzun düşündüm.

O kadar ki Wes eliyle omzumu kavradı ve şefkatle sıktı. “Bana anlatmak zorunda değilsin.”

“Hayır, sorun değil. Sadece hiç âşık olmadın mı diye sorsan daha kolay olurdu. Bir şekilde birlikte olduğum her adama âşık oldum. Ne yazık ki şimdi burada seninle birlikte otururken onlara gerçekten âşık olup olmadığımı sorguluyorum. Belki de hissettiğim şey yalnızca şehvetti ya da belki de onlar yüzünden şaşkına dönmüştüm.”

“Neden böyle olduğunu düşünüyorsun?”

Güldüm, bacaklarımı göğsüme doğru çekip çenemi dizlerimin üstüne yasladım. “Emin değilim. Seninle birlikteyken farklı hissediyorum.”

“Pekâlâ, bir aydır benimle birliktesin. Hayatındaki en iyi seksi yaşadığını itiraf ettin.” Söyledikleri karşısında gözlerimi devirdim, fakat Wes devam etti. “Benimle birlikteyken farklı olduğunu kabul ettin. Tüm bunlar beni sevdiğin anlamına mı geliyor?”

“Belki,” dedim dürüstçe, başka nasıl bir cevap vereceğimi bilmiyordum.

“Ah, lanet olsun.”

“Onu daha sonra yapacağız, unuttun mu? Beklentiyle ilgili ne söylemiştim?”

Wes bir kahkaha attı ve sonra yan tarafına dönüp başını eline yasladı. “Ya sana âşık olduğumu söylersen?”

“Wes,” diye uyardım. O yola girmemesi gerektiğini çok iyi biliyordu.

“Hayır, şunu biraz konuşalım.” Beni geriye doğru itti ve onunla aynı pozisyonda yatmamı sağladı, böylece birbirimizin gözlerinin içine bakabiliyorduk. “Eğer sen beni seviyorsan ve

ben de sana âşık olmuşsam, bu konuda bir şey yapmamız gerekmez mi?”

Gülümsedim. “Yapıyoruz zaten. Arkadaş kalacağız. Sen işine gideceksin ve o filmi yöneteceksin. Birbirimizle iletişim halinde kalacağız ve borcumu ödediğim zaman...” Wes’in gözlerinin içine bakıp sustum.

“Borcunu ödediğin zaman ne?”

“Los Angeles’a, senin olduğun yere geri döneceğim.”

“Ama yarın her halükârda gideceksin.”

Yeşil gözlerindeki hüznün nefesimi kesti. Cevap verebilmem için birkaç dakika geçmesi gerekti. “Evet. Yarın gidiyorum.”

Wes başını sallayıp gözlerini kaçırdı. “Peki, sen geri döndüğün zaman...” Bu sefer onun cümlesi yarım kaldı.

“Beni beklemeni istemiyorum, Wes. Eğer birisiyle güzel bir şeyler yaşama fırsatı yakalarsan, bu fırsatı kaçıрма. Eğlenmene bak. Senin gibi bir adam, senin gibi bakan bir adam yatağını ısıtacak birini bulmakta hiç de zorluk çekmeyecektir.”

“Senin de yapacağın şey bu mu? Müşterilerinin senin yatağını ısıtmasına izin mi vereceksin?” Wes’in sesi sertti, beklediğimden çok daha kabaydı, ama bu sohbetle tehlikeli sularda yüzdüğümüzü biliyordum. Son bir ay içinde yaşadığımız veya gelecekte sahip olabileceğimiz her şeyi mahvedebilme gücüne sahipti. Dikkatli bir şekilde ilerlemenin vakti gelmişti.

“Söylediğim tek şey, bu yıl ikimiz de kendi yollarımıza gideceğiz. Ne istiyorsak onu yapacağız.”

Wes uzun bir soluk vererek yattığı yerden doğruldu. “Yani bu, senin de beni beklemeyeceğin anlamına geliyor.”

Başımı salladım. “Hayır. O an benim için ne doğruysa onu

yapacağım. Ve senin de aynı şeyi yapmanı istiyorum. Ama seni kaybetmek istemiyorum.”

Wes dudaklarını yaladı ve sonra elimi tutarak öpmek için ağzına götürdü. “Ben de seni kaybetmek istemiyorum. Sadece gitmene izin vermemi kolaylaştıracak bir şeyler arıyorum. Çünkü bu hiç doğru gelmiyor.”

Wes’in elini sıkıca tuttum ve öpmek için dudaklarıma götürdüm. “Bana da hiç doğru gelmiyor, ama olacak olan şey bu. Lütfen buna saygı duy. Bunu benim için yapabilir misin? İleriki zamanlarda bunun bizi nereye götürdüğünü göreceğiz. Bu şimdilik yeterli olmalı.”

“Hiçbir zaman yeterli olmayacak, Mia. Ama sahip olabileceğim tek şey buysa, şimdilik idare edeceğim.” Wes beni yanına çekip bana sıkıca sarıldı. Yakında bırakmak zorunda kalacağımı bilerek ona sıkıca tutundum.

Tüm eşyalarım bir arazi aracına yüklendi ve aracın Wes’in araba yolundan çıkıp evime doğru yola çıkmasını seyrettim. Dairemin anahtarı şofördeydi ve eşyalarımı içeriye koyduktan sonra anahartaları yöneticiye bırakacaktı.

Wes eve döndüğünde beni burada bulmayı bekliyordu, böylece birlikte son bir yemek yiyebilecektik. Ne yazık ki bunu yaparsam kalbimin kırılacağını biliyordum. Dahası bu beni mahvedecekti. Dün plajda geçirdiğimiz zamandan sonra eve dönüp tüm günü sevişerek geçirmiştik. Olan şey buydu. Seks yapmak değildi. Sevişmiştik, defalarca, yorgunluktan bayılıncaya kadar. Sonra bu sabah stüdyoya gitmesini gerektiren bir telefon almıştı. Beni son

bir kez yemeğe çıkarmak için saat altıda evde olacağını söylemişti. Ancak ben burada olmayacaktım. Yaşadığımız onca şeyden sonra bu şekilde veda etmek çok zor olurdu.

Bu yüzden düşüncelerimi kâğıt kullanarak paylaşmaya karar verdim. Ona klişe, ama samimi bir mektup yazdım. Aslında ben bir korkaktım.

Üçüncü Weston Charles Channing,

İsmi bu şekilde yazmak beni kabbahalara boğuyor. İsmi ni hiç yüksek sesle okudun mu? Lütfen yap. Benim için. Çünkü çok komik. Sen de güleceksin. Ben güldüm. :)

Tüm ciddiyetimle bu ay için sana teşekkür etmek istiyorum. Bu işin her bir saniyesinden nefret etmeyi bekliyordum, ancak hayatım boyunca yaptığım en heyecan verici şey oldu. Seninle tanışmak bir armağandı. Sen bir armağansın Wes. Bunun kulağa son derece berbat geldiğinin farkındayım ve neredeyse üzerini çizecektim, ama bunu seni önemseyen birinden duyman gerek. Ve ben seni önemsiyorum. Hem de çok. Gereğinden fazla.

Seninle birlikte olmak, birlikte zaman geçirmek beni değiştirdi, sanırım iyi yönde. Artık bu yılı rahatlıkla atlayabileceğimi ve bundan bir şeyler öğrenebileceğimi düşünüyorum. Sadece babamı kurtarmayacağım, sanırım aynı zamanda kendimi de kurtaracağım. Kendim için yaşamamın zamanı geldi. Eğer seninle birlikte kalsaydım ve sorunlarımı çözmene, babamın borcunu ödemene izin verseydim, ömrümün geri kalanında bundan pişmanlık duyacaktım. Ve bu ilişkimizi etkileyecekti. Bu şekilde ayrılarak kendi

şartlarımla ayrılmış oluyorum. Ve ikimizi iki iyi arkadaş olarak bırakıyorum. En iyi arkadaşlar olarak. Çıkar sağlayan arkadaşlar olarak ;)

Gittiğim için üzülüyor muyum? Evet. Gitmek istemiyorum, ama sen bunu zaten biliyordun. Yaptığım şeyin ikimiz için de kötü olduğunu bilsem de gerçek anlamıyla özgür olabilmemin tek yolunun bu olduğunu biliyorum. Hani bir söz vardı? Eğer birini seviyorsa onu özgür bırak, eğer geri gelmezse zaten hiç senin olmamıştır.'

Bir gün geri gelmeyi umuyorum. Eğer olması gereken buysa olacaktır, değil mi? Eğer olmazsa da her zaman güvenilebileceğimiz bir arkadaşla sahip olacağız. Bunu ve bu sözcüklerin nereden geldiğini anlamayı umuyorum. Senin için en iyisini diliyorum. Herkes filmine hayran olacak, çünkü onu sen yazdın ve senin sözcüklerin bir harika.

Bu sabah benim uyuduğumu sanarak bana hoşça kal öpücüğü verdin ve "Beni unutma," dedin. Wes, sana söz veriyorum, birlikte geçirdiğimiz günleri asla unutmayacağım, ama en önemlisi seni asla unutmayacağım.

Her şeyimle,

~Mia

İsmimin yanına bir öpücük kondurarak pembe bir dudak izi bıraktım. Wes için son bir öpücük.

Sonraki birkaç gün seksi ressam Alec Dubois'le tanışmamın öncesinde teyzemin planlamış olduğu randevular yüzünden kâbus gibi geçti. Saç ve tırnak bakımı pek de fena değildi, ama feci sıkıcıydı. Tüm bunlar için onca saat harcamaksa çok saçmaydı. Saç ve tırnak bakımının ardından Millie beni bir estetisyene gönderdi.

Estetisyen, kadınlara işkence etmenin bir diğer ismiydi. Tüm duyularınızı güzel kokular ve sakın müziklerle dolduran rahatlatıcı bir yüz bakımıyla işe başladılar. Sonra suratıma parlak bir ışık yansıtılar. Bu noktada tek seçeneğiniz gözlerinizi kapatmaktı, yoksa retinanızı kaybedebilirdiniz. Gözlerinizi kapatmanız, kazı makinesini, yani "sökme aletini" ortaya çıkardıklarında size yardımcı olması için tasarlanmıştı. Diğer bir deyişle sivilce patlatma aleti olarak bilinen ve siyah noktaları çıkarmaya yarayan bu çubuk günlük makyajınızın cildinizde bıraktığı her türlü pisliği temizliyordu. Bu ciddi bir işti, yüzümün hiç bu kadar mükemmel görünmediğini itiraf etmek zorundaydım. Bir bebeğin poposu gibi pürüzsüz ve yumuşacık bir ten.

Ama sonra günüm tamamen berbat bir hal aldı. Ağda yaptırmak zorundaydım. Her yere. Fransız ressamın oldukça ayrıntılı birkaç isteği vardı. Eğer kıyafetlerimi çıkaracaksam ve o da ekstra yirmi beş bin dolar ödeyecekse kafam dışındaki her yerin tüysüz olması gerekiyordu. Neyse ki kollarımdaki belli belirsiz tüyler sorun değildi. Ancak diğer bölgeler için bu söylenemezdi. Eğer daha önce Brezilya ağdası yaptıрма zevkini hiç tatmadıysanız, kendinizi şanslı hissedebilirsiniz. İlk olarak size saldıran kişi, yani estetisyeniniz demek istedim, kadınlıkla ilgili tüm bölgelerinizi sıcak ağdayla kaplıyor. Ağda soğuduktan

ve katılaştıktan sonra teniniz aşağıya doğru bastırılır ve etinizle birlikte üzerindeki her bir kılı çekip alarak sizi tüysüz bırakırlar ve bir kadından çok bir çocuk gibi görünmenize neden olurlar.

Bu son derece moral bozucu bir şeydi ve karşılığında çok büyük paralar almadan kadınların bunu neden isteyerek yaptırdığını hayal bile edemiyordum. En azından ben çektiğim onca acının karşılığını alacağımı biliyordum. Peki, ya o kadınların mazereti neydi?

Arka cebimdeki telefonum bipleli. Bir mesaj gelmişti. Uçaktaki insanlar hâlâ yerleşmekle meşguldü, bu yüzden gelen mesajı kontrol edebilir, hatta cevap bile yazabilirdim.

Kimden: Wes Channing

Kime: Mia Saunders

Mektubunu aldım. Daha önce cevap veremediğim için üzgünüm. Eğer biraz zaman veririm daha iyi olacağını düşündüm. Sana iyi yolculuklar dilemek istedim. Çantanın ön gözünde senin için bir şey var. Yakında ararım. Beni unutma.

Gülümseyerek önümdeki koltuğun altında duran çantamı çekip aldım. Ön gözünde küçük siyah bir kutu vardı. Kapağı açtığımda gördüğüm şey karşısında yüzüme öyle geniş bir gülümseme yerleşti ki yanaklarımın patlayacağını sandım. Kutunun içinde sarı ve pembe bir sörf tahtasından sarkan pirinç bir anahtar vardı. Bu Wes'le birlikte yaşarken kullandığım

anahtardı. Benim anahtarımdı. Ama bu kez anahtarlığa yeni bir şey eklenmişti. Sörf tahtasının yanında ıslıl ıslıl kırmızı bir kalp sarkıyordu.

Kutunun dibine küçük bir not sıkıştırılmıştı.

Mia,

Anahtarını unutmuşsun. O anahtar bir kapıdan çok daha fazlasını açıyor. Umarım bir gün kullanırsın.

~Wes

Büyük bir kararlılıkla Suzi'yle dairemin anahtarlarının bulunduğu halkayı çıkardım ve Wes'in evinin anahtarıyla sörf tahtasını da onların yanına ekledim. Niyetini daha açık bir şekilde belli edemezdi. Eğer bir gün ona geri dönmek istersem, kalbimi ona vermeye hazır olmam gerekiyordu, çünkü ben zaten onun kalbine sahiptim.

Teşekkürler

Sarah Saunders, Mia'ya ismini verdiğin ve onu sert bir kız yapmama yardım ettiğin için teşekkürler! Kızımızda senden çok şey var ve buna bayılıyorum!

Editörüm **Ekatarina Sayanova**'ya! "Beni" ve hikâyelerimi daha önce hiçbir editörümün anlayamadığı kadar iyi anlıyorsun. Yaptığın her bir düzeltiyle daha iyi bir yazar olmamı sağladın.

Heather White... Bazen senin gibi özverili bir insanı hak etmek için ne yaptığımı merak ediyorum. Bu yolculuğa seninle birlikte çıktığımı için çok mutluyum. Yolculuğa güven bebek!

Ginelle Blanch... En başından beri benimleydin, hiç şikâyet etmedin, her zaman destek oldun ve bulduğun deli saçması hatalarla beni her seferine şaşkına çevirdin. Detaylar konusunda mükemmel bir gözün var. Yeteneğini benimle paylaştığın için çok teşekkürler.

Jeananna Goodall... Yazdığım her şeyi ben daha kontrol etmeden okuyan kadın. Sana hayranım. Yazmak istememi ve her hikâyeye inanmamı sağlıyorsun. Bana her zaman umut verdiğin için teşekkürler.

Anita Shofner... Benim şimdiki ve geçmiş zaman **KRALİÇEM**. Karakterlerimin zaman içinde kaybolmasını engelliyorsun ve kitaplarım senin sayende ışıldıyor.

Christine Benoit... Fransızcamın doğru olması adına düzeltmeler yaptığın için teşekkürler. Lisanınız çok güzel. Kitabıma eklemekten büyük bir keyif aldım.

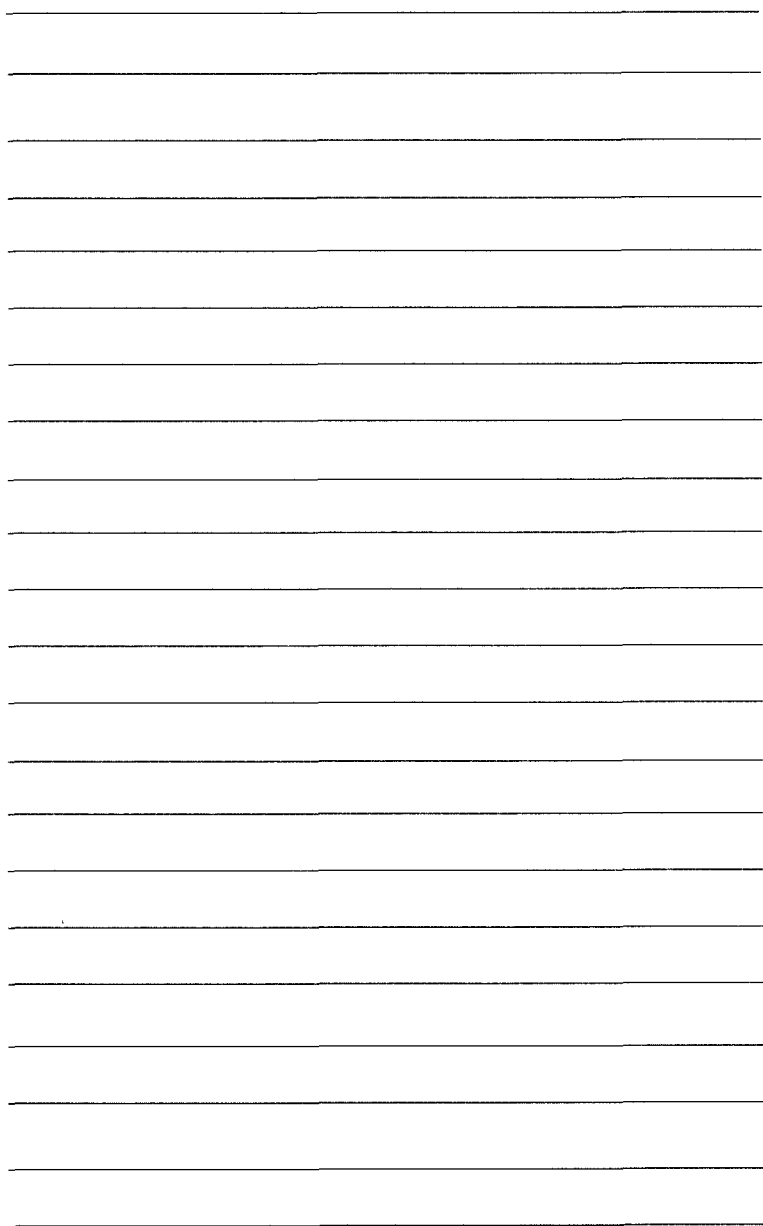
Audrey'nin Melekleri'ne, birlikte dünyayı değiştiriyoruz. Her bir kitapla...

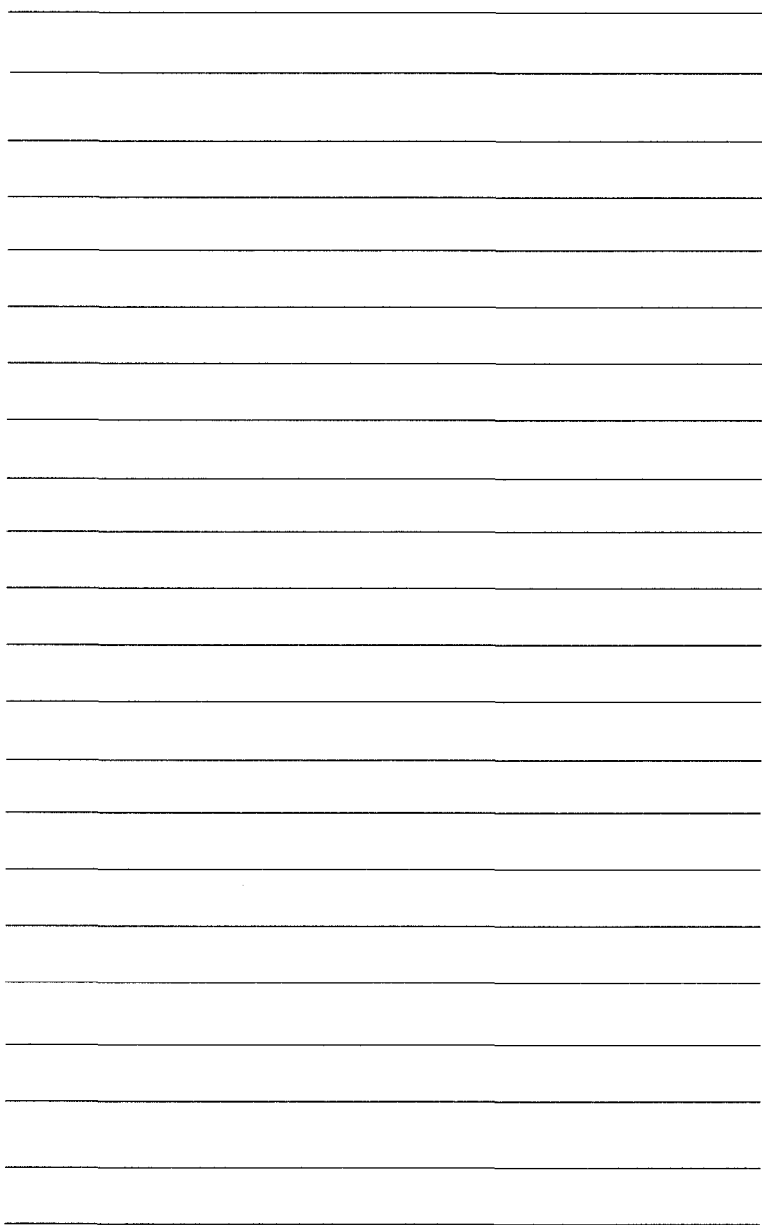
Tüm **Audrey Carlan'ın Çekici Okuyucuları'**na... Her gün gülümsememi sağlıyorsunuz. Desteğiniz için teşekkürler.

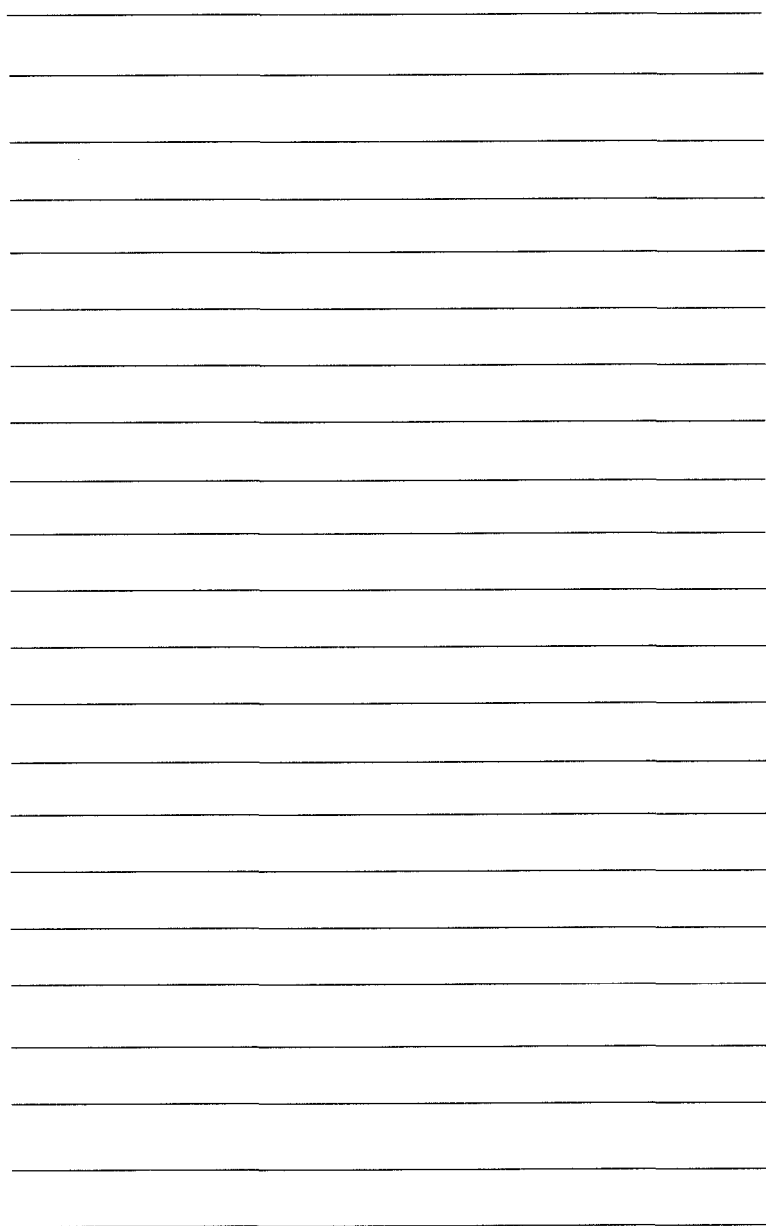
Ve son olarak yayıncım **Waterhouse Press...** Olağanüstüsünüz. Beni bulduğunuz ve bana benim diyebildiğim bir ev verdiğiniz için daha mutlu olamazdım. Sizi çılgınca seviyorum.

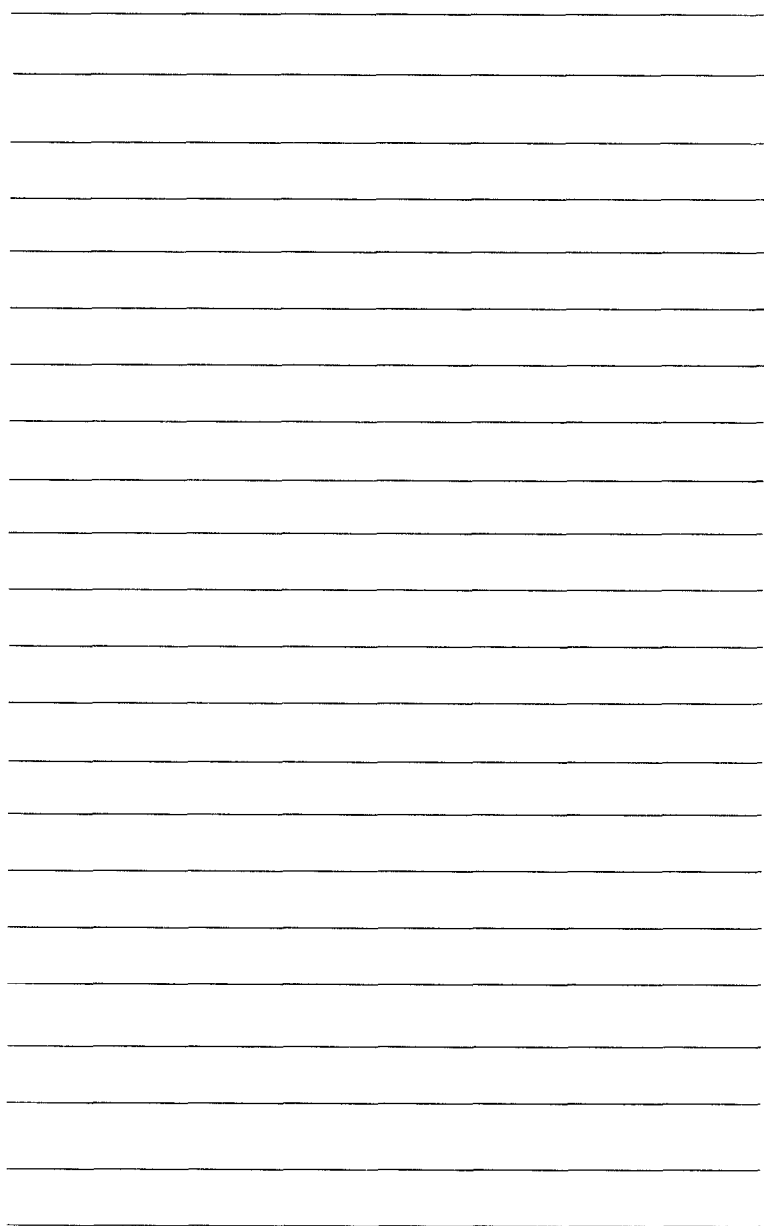

[illegible]

AUDREY CARLAN,
New York Times ve *Wall
Street Journal* Çoksatanlar
yazarıdır. Romantik ve ateşli
karakterleriyle okuyucunun
kalbini tam on ikiden vuran
yazar, hayatının aşkı ve iki
çocuğuyla California'da
yaşamaktadır. Boş
zamanlarında yoga
eğitmenliği de yapan Carlan,
dünya çapında fenomen
haline gelen *Takvim Kızı*
haricinde farklı seriler de
yazmaya devam etmektedir.

www.audreycarlan.com

*1 MİLYON'dan fazla adetle satış rekorları kıran ve hakları
30 farklı ülkeye satılan... New York Times Çoksatanlar
Listesi'nin 1 numarası... Audrey Carlan'ın dünya çapında
ses getiren TAKVİM KIZI Arkadya Bitter farkıyla sizlerle.
Takvimlerinizi hazırlayın! Her aya farklı bir kitap, her ay
farklı bir macera.*

Para! Para! Para!

İşte bu kadar basit. Herkes gibi benim de ona ihtiyacım var. Hem de çok! Üstelik o parayı bulmak için yalnızca bir yılım var. Yoksa bir mafya babası bu dünyada herkesten çok sevdiğim adamı –yani babamı- bilirsiniz işte, BOM!

Peki, o kadar parayı nereden bulacağım dersiniz? Elbette çalışarak! Fakat bu sizin bildiğiniz işlerden değil. Kuralları olan, tehlikeli ama bir o kadar da tutkuyla yapılması gereken bir iş.

Kurallar belli. Her ay farklı bir adam.

Aşık olmak yok, bağlanmak yok, yakınlaşmak yok... Tek yapmam gereken birbirinden zengin ve yakışıklı adamların kollarına girip salınmak. Desem de inanmayın... Tabii ki işler öyle yürümüyor. Hiçbir zaman öyle yürümez. Yine de eğlenceli olacağını düşünüyorum. Unutmayın her ay bir adam.

Ben Mia Saunders. Cemiyetin yeni TAKVİM KIZI!

İddia ediyorum bana abone olacaksınız.

₺17.00

instagram.com/arkadya_kitap

facebook.com/ArkadyaKitap

twitter.com/ArkadyaKitap